

กัณดารวิถี

**การนับบรรดาผู้ชาย
ที่สามารถเข้าสงครามได้**
1 ๑ วันที่หนึ่งเดือนที่สองปีที่
สอง ตั้งแต่เขาทั้งหลายออก
จากประเทศอียิปต์ พระเยโฮ-
วาห์ตรัสกับโมเสสในพลับพลา
แห่งชุมนุม ณ ถิ่นทูลกัณดาร
ซึ่งนายว่า
2 “เจ้าจงนับชุมนุมชนอิสราเอล
ทั้งหมดตามครอบครัวตามเรือน
บรรพบุรุษตามจำนวนรายชื่อผู้
ชายเรียงตัวทุกคน
3 ตั้งแต่อายุได้ยี่สิบปีขึ้นไป
บรรดาคนที่ ออกรบได้ในกอง
ทัพพวกอิสราเอล เจ้าก็บอโรน
จงจัดตั้งเขาทั้งหลายไว้เป็น
กอง ๆ
4 และจงมีคนอยู่ด้วยเจ้าจากทุก
ตระกูล ทุกคนนั้นให้เป็นหัว
หน้าในเรือนบรรพบุรุษของเขา
5 และเหล่านี้คือชื่อชายทั้งปวง
ที่จะยืนอยู่กับเจ้าคือ เอลีชูร์
บุตรชายเซเดเเออร์ จากตระกูล
รูเบน
6 เชลูมิเอลบุตรชายซูริชัตตัย
จากตระกูลสิเมโอน
7 นาโชนบุตรชายอัมมีนาตบ
จากตระกูลยูดาห์
8 เนธันเอลบุตรชายศูอาร์ จาก
ตระกูลอิสสาคาร์
9 เอลีอับบบุตรชายเฮโลน จาก

ตระกูลเศบูลุน
10 จากลูกหลานของโยเซฟ มี
เอลีชามบุตรชายอัมมีฮูด จาก
ตระกูลเอฟราอิม และกามาลิ-
เอลบุตรชายเปตาซูร์ จากตระกูล
มนัสเสห์
11 อาบีดัน บุตรชายกิเดโอนี
จากตระกูลเบนยามิน
12 อาหิเยเซอร์บุตรชายอัมมี-
ชัตตัย จากตระกูลดาน
13 ปากีเอล บุตรชายโอคราน
จากตระกูลอาเชอร์
14 เอลียาสาบุตรชายเดอูเอล
จากตระกูลกาต
15 อาหิราบุตรชายเอนัน จาก
ตระกูลนัฟทาลี”
16 คนเหล่านี้เป็นคนที่ชุมนุม
ชนเลือกให้เป็นประมุขแห่ง
ตระกูลของบรรพบุรุษของเขา
เป็นหัวหน้าคนอิสราเอลที่นับ
เป็นพัน ๆ
17 โมเสสและอาโรนได้นำคน
เหล่านี้ที่ระบุชื่อมาแล้ว
18 และในวันที่หนึ่งเดือนที่สอง
คนเหล่านี้ก็เรียกประชุมชนทั้ง
หมด เข้ามาขึ้นทะเบียนตาม
ครอบครัวและตามเรือนบรรพ-
บุรุษ ตามจำนวนรายชื่อเรียงตัว
คนทั้งปวงที่มีอายุตั้งแต่อายุยี่สิบปี
ขึ้นไป
19 ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่ง

(1) อพย 19:1; 25:22; 40:2, 17 (2) อพย 30:12-13; 38:26; กตว 26:2, 63-64
(3) อพย 30:14; 38:26 (14) กตว 2:14 (16) อพย 18:21, 25; กตว 7:2; 16:2
(17) อสย 43:1 (18) อสร 2:59; ฮบ 7:3

โมเสสไว้ ท่านจึงนับคนที่ถิ่น
 ทูร์กันดารซึ่งนายตั้งนี้
 20 คนรูเบนบุตรหัวปีของอิส-
 ราเอล โดยพงศ์พันธุ์ของเขา
 ตามครอบครัวตามเรือนบรรพ-
 บุรุษ ตามจำนวนรายชื่อผู้ชาย
 เรียงตัวทุกคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่-
 สิบปีขึ้นไปนี้ออกรบได้ทั้งหมด
 21 จำนวนคนในตระกูลรูเบน
 เป็นสี่หมื่นหกพันห้าร้อยคน
 22 คนสิเมโอน โดยพงศ์พันธุ์
 ของเขา ตามครอบครัว ตาม
 เรือนบรรพบุรุษ ทุกคนที่เขา
 นับตามจำนวนรายชื่อผู้ชายเรียงตัว
 ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป
 ที่ออกรบได้ทั้งหมด
 23 จำนวนคนในตระกูลสิเมโอน
 เป็นห้าหมื่นเก้าพันสามร้อยคน
 24 คนกาต โดยพงศ์พันธุ์ของ
 เขา ตามครอบครัว ตามเรือน
 บรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อ
 คนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป
 ที่ออกรบได้ทั้งหมด
 25 จำนวนคนในตระกูลกาต
 เป็นสี่หมื่นห้าพันหกร้อยห้าสิบ
 คน
 26 คนยูดาห์ โดยพงศ์พันธุ์ของ
 เขา ตามครอบครัว ตามเรือน
 บรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อ
 คนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป
 ที่ออกรบได้ทั้งหมด
 27 จำนวนคนในตระกูลยูดาห์

เป็นเจ็ดหมื่นสี่พันหกร้อยคน
 28 คนอิสสาการ์ โดยพงศ์พันธุ์
 ของเขา ตามครอบครัว ตาม
 เรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวน
 รายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปี
 ขึ้นไปนี้ออกรบได้ทั้งหมด
 29 จำนวนคนในตระกูลอิสสา-
 การ์ เป็นห้าหมื่นสี่พันสี่ร้อยคน
 30 คนเศบูลุน โดยพงศ์พันธุ์
 ของเขา ตามครอบครัว ตาม
 เรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวน
 รายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปี
 ขึ้นไปนี้ออกรบได้ทั้งหมด
 31 จำนวนคนในตระกูลเศบูลุน
 เป็นห้าหมื่นเจ็ดพันสี่ร้อยคน
 32 จากลูกหลานของโยเซฟ คือ
 คนเอฟราอิม โดยพงศ์พันธุ์ของ
 เขา ตามครอบครัว ตามเรือน
 บรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อ
 คนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป
 ที่ออกรบได้ทั้งหมด
 33 จำนวนคนตระกูลเอฟราอิม
 เป็นสี่หมื่นห้าร้อยคน
 34 คนมนัสเสห์ โดยพงศ์พันธุ์
 ของเขา ตามครอบครัว ตาม
 เรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวน
 รายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปี
 ขึ้นไปนี้ออกรบได้ทั้งหมด
 35 จำนวนคนในตระกูลมนัส-
 เสห์ เป็นสามหมื่นสองพันสอง
 ร้อยคน
 36 คนเบนยามิน โดยพงศ์พันธุ์

(20) กตว 2:10-11; 26:5-11 (22) กตว 2:12-13 (24) ปฐก 30:11; กตว 26:15-18
 (26) ปฐก 29:35; กตว 26:19 (27) 2 พศต 17:14 (28) กตว 2:5-6 (30) กตว 2:7-8
 (32) ปฐก 48:1-22; กตว 26:28-37 (34) กตว 2:20-21 (36) ปฐก 49:27

ของเขา ตามครอบครัว ตาม
เรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวน
รายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปี
ขึ้นไปนี้ออกรบได้ทั้งหมด

37 จำนวนคนในตระกูลเบนยา-
มินเป็นสามหมื่นห้าพันสี่ร้อย
คน

38 คนดาน โดยพงศ์พันธุ์ของ
เขา ตามครอบครัว ตามเรือน
บรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อ
คนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป
นี้ออกรบได้ทั้งหมด

39 จำนวนคนในตระกูลดาน
เป็นหกหมื่นสองพันเจ็ดร้อยคน

40 คนอาเซอร์ โดยพงศ์พันธุ์
ของเขา ตามครอบครัว ตาม
เรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวน
รายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปี
ขึ้นไปนี้ออกรบได้ทั้งหมด

41 จำนวนคนในตระกูลอาเซอร์
เป็นสี่หมื่นหนึ่งพันห้าร้อยคน

42 คนนัฟทาลี โดยพงศ์พันธุ์
ของเขา ตามครอบครัว ตาม
เรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวน
รายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปี
ขึ้นไปนี้ออกรบได้ทั้งหมด

43 จำนวนคนในตระกูลนัฟทาลี
เป็นห้าหมื่นสามพันสี่ร้อยคน

44 จำนวนคนเหล่านี้เป็นคนที่
โมเสสกับอาโรน และประมุขทั้ง
สิบสองคนของคนอิสราเอล ผู้
แทนเรือนบรรพบุรุษของตนได้

นับไว้

45 ฉะนั้น จำนวนคนอิสราเอล
ทั้งหมดที่นับตามเรือนบรรพ-
บุรุษ ตามจำนวนคนที่มีอายุตั้ง
แต่ยี่สิบปีขึ้นไปทุกคนในอิสรา-
เอลซึ่งออกรบได้

46 จำนวนคนทั้งหมดที่นับนั้น
เป็นหกแสนสามพันห้าร้อยห้า
สิบคน

47 แต่มิได้นับคนเลวีตามตระกูล
บรรพบุรุษของตนรวมด้วย

48 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสกับ
โมเสสว่า

คนเลวีไม่ต้องเข้าสงคราม

49 "เฉพาะตระกูลเลวีเจ้าอย่า
นับและอย่าทำสำมะโนครัวไว้ใน
คนอิสราเอล

50 แต่เจ้าจงตั้งคนเลวีไว้สำ-
หรับพลับพลาพระโอวาท สำ-
หรับบรรดาเครื่องใช้กับทุกสิ่ง
ที่เกี่ยวข้องกับพลับพลา ให้เขาชน
พลับพลาและบรรดาเครื่องใช้
กับปฏิบัติงานพลับพลาและ
ตั้งเต็นท์ที่อยู่รอบพลับพลา

51 เมื่อจะยกพลับพลาไป คน
เลวีจะต้องรื้อพลับพลาลง และ
เมื่อจะตั้งพลับพลาขึ้นก็ให้คน
เลวีเป็นผู้จัดตั้ง ผู้อื่นเข้ามา
ใกล้พลับพลา ผู้นั้นต้องถูกโทษ
ถึงตาย

52 ให้คนอิสราเอลตั้งเต็นท์
ตามที่ของตนแต่ละพวก และ

(38) ปฐก 30:6; 46:23 (40) กตว 2:27-28; 26:44-47 (44) กตว 26:64

(46) อพย 12:37; 38:26 (47) กตว 2:33; 3:14-22 (49) กตว 2:33; 26:62

(50) อพย 38:21; กตว 3:7-8 (51) กตว 3:10, 38; 4:5-15 (52) กตว 2:2, 34; 24:2

แต่ละคนตามค่ายของตน และแต่ละคนตามธงตระกูลของตน 53 แต่ให้คนเลวีตั้งเต็นท์รอบพลับพลาพระโอวาท เพื่อมิให้พระพิโรธเกิดเหนือชุมนุมชนอิสราเอล ให้ตระกูลเลวีปฏิบัติงานพลับพลาพระโอวาท” 54 คุณอิสราเอลก็กระทำดังนี้ เขาทั้งหลายกระทำตามที่ พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ทุกประการ

การจัดค่ายและผู้นำให้แต่ละตระกูล

2 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า 2 “ให้คนอิสราเอลตั้งค่ายอยู่ตามธงของตนทุกคน ตามธงตราเรือนบรรพบุรุษของตน ให้ตั้งเต็นท์ หันหน้าเข้าหาพลับพลาแห่งชุมนุมทุกด้าน 3 พวกที่ตั้งค่ายด้านตะวันออกทางดวงอาทิตย์ขึ้น ให้เป็นของธงค่ายยูดาห์ตามกองของเขา นาโชนบุตรชายอัมมีนาดับจะเป็นนายกองของคนยูดาห์ 4 พลโยธาที่นับไว้นี้มีเจ็ดหมื่นสี่พันหกร้อยคน 5 ให้ตระกูลอิสสาการ์ตั้งค่ายเรียงถัดมา เนธันเอลบุตรชายคูอาร์จะเป็นนายกองของคนอิสสาการ์ 6 พลโยธาที่นับไว้นี้มีห้าหมื่น

สี่พันสี่ร้อยคน

7 ให้ตระกูลเศบูลุนเรียงถัดยูดาห์ไป เอลีอับบุตรชายเฮโลนจะเป็นนายกองของคนเศบูลุน 8 พลโยธาที่นับไว้นี้มีห้าหมื่นเจ็ดพันสี่ร้อยคน 9 จำนวนชนทั้งหมดที่นับเข้าในค่ายยูดาห์ตามกองของเขาเป็นหนึ่งแสนแปดหมื่นหกพันสี่ร้อยคน เมื่อออกเดินคนเหล่านี้จะยกไปก่อน

10 ให้ธงค่ายของรูเบนตั้งทางทิศใต้ตามกองของเขา เอลิชูร์บุตรชายเซเตเออร์จะเป็นนายกองของคนรูเบน

11 พลโยธาที่นับไว้นี้มีสี่หมื่นหกพันห้าร้อยคน

12 ให้ตระกูลสิเมโอนตั้งค่ายเรียงถัดมา เชลูมิเอลบุตรชายซูริชิตดัยจะเป็นนายกองของคนสิเมโอน

13 พลโยธาที่นับไว้นี้มีห้าหมื่นเก้าพันสามร้อยคน

14 ให้ตระกูลกาตเรียงถัดรูเบนไป เอลียาซาฟบุตรชายเรอูเอลจะเป็นนายกองของคนกาต

15 พลโยธาที่นับไว้นี้มีสี่หมื่นห้าพันหกร้อยห้าสิบคน

16 จำนวนคนทั้งหมดที่นับเข้าในค่ายรูเบนตามกองของเขาเป็นหนึ่งแสนห้าหมื่นหนึ่งพันสี่ร้อยห้าสิบคน เมื่อออกเดินคน

(53) ลนต 10:6; กตว 1:50; 8:19, 24; 16:46; 18:2-5; 1 ซมอ 6:19; 1 พศต 23:32

(2) กตว 1:52; 24:2; ยชว 3:4 (3) กตว 1:7; 7:12; 10:5, 14; นรธ 4:20; 1 พศต 2:10

(9) กตว 10:14 (10) กตว 10:6 (16) กตว 10:18

เหล่านี้จะเป็นพวกที่สอง
 17 แล้วให้ยกพลไปแห่งชุมนุม
 นุมเดินตามไป ให้ค่ายคนเลวี
 อยู่กลางกระบวนค่าย เขาตั้ง
 ค่ายอยู่อันดับใดก็ให้ออกเดิน
 ไปตามอันดับนั้น ทุกค่ายตาม
 อันดับตามธงตระกูลของตน
 18 ให้ธงค่ายของเอฟราอิมตั้ง
 ทางทิศตะวันตกตามกองของเขา
 เอลีชามาบุตรชายอัมมีฮูดจะ
 เป็นนายกองของคนเอฟราอิม
 19 พลโยธาที่นับไว้มีสี่หมื่น
 ห้าร้อยคน
 20 ให้คนตระกูลมนัสเสห์เรียง
 ถัดมา กามาลีเอลบุตรชายเป-
 ดาซัวร์จะเป็นนายกองของคน
 มนัสเสห์
 21 พลโยธาที่นับไว้มีสามหมื่น
 สองพันสองร้อยคน
 22 ให้ตระกูลเบนยามินเรียงถัด
 เอฟราอิมไป อาบีตันบุตรชาย
 กิเดโอนีจะเป็นนายกองของคน
 เบนยามิน
 23 พลโยธาที่นับไว้มีสามหมื่น
 ห้าพันสี่ร้อยคน
 24 จำนวนคนทั้งหมดที่นับเข้า
 ในค่ายเอฟราอิมตามกองของเขา
 เป็นหนึ่งแสนแปดพันหนึ่ง
 ร้อยคน เมื่อออกเดินคนเหล่านี้
 จะเป็นพวกที่สาม
 25 ให้ธงค่ายของดานตั้งทางทิศ
 เหนือตามกองของเขา อาหิเย-

เซอร์บุตรชายอัมมีฮูดตั้งจะเป็น
 นายกองของคนดาน
 26 พลโยธาที่นับไว้มีหกหมื่น
 สองพันเจ็ดร้อยคน
 27 ให้ตระกูลอาเซอร์ตั้งค่าย
 เรียงถัดมา ปากีเอลบุตรชาย
 โอครานจะเป็นนายกองของคน
 อาเซอร์
 28 พลโยธาที่นับไว้มีสี่หมื่น
 หนึ่งพันห้าร้อยคน
 29 ให้ตระกูลนัฟทาลีเรียงถัด
 ดานไป อาหิราบุตรชายเอโนันจะ
 เป็นนายกองของคนนัฟทาลี
 30 พลโยธาที่นับไว้มีห้าหมื่น
 สามพันสี่ร้อยคน
 31 จำนวนคนทั้งหมดที่นับเข้า
 ในค่ายดาน เป็นหนึ่งแสนห้า
 หมื่นเจ็ดพันหกร้อยคน เมื่อ
 ออกเดินคนเหล่านี้จะเป็นพวก
 สุดท้าย เดินตามธงตระกูลของ
 ตน”
 32 คนเหล่านี้เป็นชนชาติอิส-
 ราเอลที่นับตามเรือนบรรพบุรุษ
 คนทั้งหมดที่อยู่ในค่ายนับตาม
 กองมีหกแสนสามพันห้าร้อย
 ห้าสิบคน
 33 แต่มิได้นับพวกเลวีรวมเข้า
 ในคนอิสราเอล ตามที่พระเย-
 โสวาห์ทรงบัญชาโมเสส
 34 คนอิสราเอลก็กระทำดังนั้น
 เขาทั้งหลายตั้งค่ายอยู่ตามธง
 และยกออกเดินไปทุกคนตาม

(17) กตว 1:53; 10:17, 21 (24) กตว 10:22

(31) กตว 10:25 (32) อพย 28:26; กตว 1:46; 11:21

(33) กตว 1:47; 26:57-62 (34) กตว 1:54; 24:2, 5-6

ครอบครัวของตน ตามเรือน
บรรพบุรุษของตน ตามที่พระ
เยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ทุก
ประการ

พวกปุโรหิตและคนเลวี

ถูกแยกตั้งไว้

3 ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของ
อาโรนและโมเสสครั้งเมื่อ
พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสบน
ภูเขาซีนาย

2 ชื่อบุตรชายของอาโรนมีดังนี้
นาตับบุตรหับปี อาบียู เอเลอา-
ซาร์และอิธามาร์

3 นี้แหละเป็นชื่อบุตรชายของ
อาโรน ที่ได้เจิมไว้เป็นปุโรหิต
เป็นผู้ที่ทานสถาปนาไว้ให้ปฏิบัติ
ในตำแหน่งปุโรหิต

4 แต่นาตับและอาบียูตายต่อ
พระพักตร์พระเยโฮวาห์ เมื่อเขา
เอาไฟที่ผิดรูปแบบมาถวายบูชา
ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่
ถิ่นทุรกันดารซีนาย และต่างก็
ไม่มีบุตร ดังนั้นเอเลอาซาร์และ
อิธามาร์จึงได้ปรนนิบัติในตำแหน่ง
ปุโรหิตต่ออยู่ในสายตาของ
อาโรนบิดาของเขา

5 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

6 "จงนำตระกูลเลวีเข้ามาใกล้
และตั้งเขาไว้ต่อหน้าอาโรนปุ-
โรหิต ให้เขาปรนนิบัติอาโรน

7 เขาจะปฏิบัติหน้าที่แทนอา-
โรนและแทนชุมนุมชนทั้งหมด

หน้าพลับพลาแห่งชุมนุม ขณะ
เขาปฏิบัติงานที่พลับพลา
8 เขาจะดูแลบรรดาเครื่องใช้
ของพลับพลาแห่งชุมนุม และ
ปฏิบัติหน้าที่แทนคนอิสราเอล
เมื่อเขาปฏิบัติงานที่พลับพลา
9 จงมอบคนเลวีไว้กับอาโรน
และกับบุตรชายทั้งหลายของ
อาโรน เขาทั้งหลายรับเลือกจาก
คนอิสราเอลมอบไว้กับอาโรน
แล้ว

10 เจ้าจงแต่งตั้งอาโรนและบุตร
ชายทั้งหลายของอาโรนให้ปฏิบัติ
งานตามตำแหน่งปุโรหิต แต่
คนอื่นที่เข้ามาใกล้จะต้องถูกลง
โทษถึงตาย"

11 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับ
โมเสสว่า

12 "ดูเถิด เราเองได้เลือกคน
เลวีจากคนอิสราเอลแทนบรรดา
บุตรหับปีท่ามกลางคนอิสรา-
เอลที่คลอดจากครรภ์มารดา
ก่อน คนเลวีจะเป็นของเรา

13 เพราะบรรดาบุตรหับปีเป็น
ของเรา ในวันที่เราได้ประหาร
ชีวิตบุตรหับปีทั้งหลายในประ-
เทคอียิปต์นั้น เราได้เลือกบรร-
ดาบุตรหับปีในอิสราเอล ทั้ง
มนุษย์และสัตว์เดียรัจฉานไว้
เป็นของเรา ทั้งหลายเหล่านี้
ต้องเป็นของเรา เราคือพระเย-
โฮวาห์"

(1) อพย 6:16-27 (2) อพย 6:23 (3) อพย 28:41; ลนต 8 (4) ลนต 10:1-2

(6) กตว 8:6-22; 18:1-7 (7) กตว 1:50; 8:11, 15, 24, 26 (9) กตว 8:19; 18:6-7

(10) อพย 29:9; กตว 1:51 (12) อพย 13:2; กตว 3:41 (13) อพย 13:2, 12, 15

**แต่ครอบครัวของคนเลวี
คือเกอร์โซน โคฮาท
และเมรารี**

14 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
ที่ถิ่นทุรกันดารซึ่งนายว่า

15 "จงนับคนเลวี ตามเรือน
บรรพบุรุษและตามครอบครัว
คือท่านจงนับผู้ชายทุกคนที่มี
อายุตั้งแต่เดือนหนึ่งขึ้นไป"

16 โมเสสจึงได้นับเขาทั้งหลาย
ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์
ดังที่พระองค์ตรัสสั่งไว้

17 ต่อไปนี้เป็นชื่อบุตรชายของ
เลวี คือเกอร์โซน โคฮาท และ
เมรารี

18 ชื่อบุตรชายของเกอร์โซน
ตามครอบครัว คือลิบีนีและ
ชิมเอี

19 บุตรชายของโคฮาทตาม
ครอบครัว คืออัมราม อิสฮาร์
เฮโบรน และอุสซีเอล

20 และบุตรชายของเมรารีตาม
ครอบครัว คือมาลี และมุซึ นี
เป็นครอบครัวคนเลวี ตามเรือน
บรรพบุรุษของเขา

21 วงศ์เกอร์โซนมีครอบครัว
ลิบีนีและครอบครัวชิมเอี เหล่า
นี้เป็นครอบครัวเกอร์โซน

22 จำนวนคนทั้งหลาย คือจำ-
นวนผู้ชายทั้งหมดที่มีอายุตั้งแต่
เดือนหนึ่งขึ้นไปเป็นเจ็ดพันห้า
ร้อยคน

23 ครอบครัวเกอร์โซนนี้
ต้องตั้งค่ายอยู่ข้างหลังพลับพลา
ด้านตะวันตก

24 มีเอลียาซาบุตรชายลาเอล
เป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษของ
เกอร์โซน

**การจัดค่ายและการแบ่งงาน
ต่างๆของครอบครัวเลวี**

25 งานที่วงศ์เกอร์โซนปฏิบัติ
ในพลับพลาแห่งชุมนุมมีงาน
พลับพลา งานเต็นท์พร้อมกับ
เครื่องคลุมเต็นท์และม่านประตู
พลับพลาแห่งชุมนุม

26 ม่านบังลานและม่านประตู
ลาน ซึ่งอยู่รอบพลับพลาและ
แท่นบูชา รวมทั้งเชือกโยงทั้ง
งานสารพัดที่เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้

27 วงศ์โคฮาทมีครอบครัวอัม-
ราม ครอบครัวอิสฮาร์ ครอบครัว
เฮโบรน ครอบครัวอุสซีเอล
เหล่านี้เป็นครอบครัวโคฮาท

28 ตามจำนวนผู้ชายทั้งหมดที่
มีอายุตั้งแต่เดือนหนึ่งขึ้นไปเป็น
แปดพันหกร้อยคน เป็นคนปฏิบัติ
หน้าที่สถานบริสุทธิ์

29 บรรดาครอบครัวลูกหลาน
ของโคฮาทจะตั้งค่ายอยู่ทางด้าน
ใต้ของพลับพลา

30 มีเอลีซาฟานบุตรชายอุสซี-
เอลเป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษ
ของครอบครัวโคฮาท

31 คนเหล่านี้มีหน้าที่ดูแลหีบ

(15) กตว 3:39; 26:62 (17) ปฐก 46:11 (18) อพย 6:17 (19) อพย 6:18

(20) อพย 6:19 (23) กตว 1:53 (25) อพย 25:9; 26:1, 7, 14 (26) อพย 27:9, 12

(27) 1 พศด 26:23 (29) อพย 6:18; กตว 1:53 (30) ลนต 10:4 (31) อพย 25:10, 23

พระโอวาท โต้ะ คันประทีป
แทนบูชาทั้งสองและเครื่องใช้
ต่างๆของสถานบริสุทธิ์ ซึ่งปุ-
โรหิตใช้ปฏิบัติงานและมาน ทั้ง
งานสารพัดที่เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้
32 เอเลอาซาร์บุตรชายของอา-
โรนปุโรหิตเป็นนายใหญ่เหนือ
หัวหน้าของคนเลวีและตรวจตรา
ผู้ที่มีหน้าที่ปฏิบัติสถานบริสุทธิ์
33 วงศ์เมราวีมีครอบครัวมาลี
และครอบครัวมุซึ เหล่านี้เป็น
ครอบครัวเมราวี
34 จำนวนคนทั้งหลายคือจำ-
นวนผู้ชายทั้งหมดที่มีอายุตั้งแต่
หนึ่งเดือนขึ้นไปเป็นหกพันสอง
ร้อยคน
35 และศรีเอลบุตรชายอาปีฮา-
อิลเป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษ
ของครอบครัวเมราวี คนเหล่านี้
จะตั้งค่ายอยู่ด้านเหนือของพลับ
พลา
36 งานที่กำหนดให้แก่ลูกหลาน
เมราวีคืองานดูแลไม้กรอบพลับ
พลา ไม้กลอน ไม้เสา ฐานรอง
และเครื่องประกอบสิ่งเหล่านี้ทั้ง
หมด ทั้งงานสารพัดที่เกี่ยวกับ
สิ่งเหล่านี้
37 และเสารอบลาน พร้อมกับ
ฐานรอง หลักหมุดและเชือกโยง
38 และบุคคลที่จะตั้งค่าย
อยู่หน้าพลับพลาด้านตะวันออก
หน้าพลับพลาแห่งชุมนุม ด้านที่

ดวงอาทิตย์ขึ้น มีโมเสสและ
อาโรนกับลูกหลานของท่าน มี
หน้าที่ดูแลการปรนนิบัติภายใน
สถานบริสุทธิ์และบรรดากิจการ
ที่พึงกระทำเพื่อคนอิสราเอล
และผู้ได้อื่นที่เข้ามาใกล้จะต้อง
ถูกลงโทษถึงตาย
39 บรรดาคนที่นับเข้าในคนเลวี
ซึ่งโมเสสและอาโรนได้นับตาม
พระคำร์สของพระเยโฮวาห์ เป็น
บรรดาผู้ชายทั้งหมดตามครอบครัว
ที่มีอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไป
ไปเป็นสองหมื่นสองพันคน

การไถ่ถอนบุตรหัวปี

40 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับ
โมเสสว่า "จงนับบุตรชายหัวปี
ทั้งหลายของคนอิสราเอล ที่มี
อายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไป จง
จดจำนวนรายชื่อไว้
41 เจ้าจงกันพวกเลวีไว้ให้เรา
(เราคือพระเยโฮวาห์) ทั้งนี้เพื่อ
แทนบรรดาบุตรหัวปีท่ามกลาง
คนอิสราเอล และให้สัตว์ทั้งปวง
ของคนเลวีแทนสัตว์หัวปีทั้ง
หลายของคนอิสราเอล"
42 ดังนั้นโมเสสจึงได้นับบรรดา
บุตรหัวปีท่ามกลางคนอิสราเอล
ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งท่าน
43 บุตรชายหัวปีทั้งหลายตาม
จำนวนชื่อที่นับได้ ซึ่งมีอายุตั้ง
แต่หนึ่งเดือนขึ้นไป มีสองหมื่น
สองพันสองร้อยเจ็ดสิบสามคน

(35) กตว 1:53; 2:25 (36) กตว 4:31-32

(38) กตว 1:53; 3:7-8, 10; 18:5 (39) กตว 3:34; 4:48; 26:62

(40) กตว 3:15 (41) กตว 3:12, 45

44 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับ
โมเสสว่า

45 "จงเอาคนเลวีแทนบุตรหัวปี
ทั้งหมดของคนอิสราเอล และ
เอาสัตว์ทั้งหลายของคนเลวี
แทนสัตว์ของคนอิสราเอล คน
เลวีจะเป็นของเรา เราคือพระ
เยโฮวาห์

46 สำหรับเป็นค่าไถ่บุตรหัวปี
ของคนอิสราเอลจำนวนสองร้อย
เจ็ดสิบสามคนที่เกินจำนวนผู้
ชายคนเลวีนั้น

47 เจ้าจงเก็บคนละห้าเซเชล
คือจงเก็บตามเซเชลของสถาน
บริสุทธิ์ (เซเชลหนึ่งมีสี่สิบเก-
ราห์)

48 และมอบเงินซึ่งต้องเสียเป็น
ค่าไถ่ของคนที่ยืนเหล่านั้นให้
ไว้แก่อาโรนและลูกหลานของ
ท่าน"

49 โมเสสจึงเก็บเงินค่าไถ่จาก
คนเหล่านั้นที่เกินกว่าจำนวนคน
ที่คนเลวีไถ่ไว้

50 คือท่านเก็บเงินจากบุตรหัว
ปีของคนอิสราเอล เป็นเงินจํา-
นวนหนึ่งพันสามร้อยหกสิบห้า
เซเชล นับตามเซเชลของสถาน
บริสุทธิ์

51 และโมเสสได้นำเอาเงินค่า
ไถ่ไว้แก่อาโรนและลูกหลาน
ของอาโรน ตามพระดำรัสของ
พระเยโฮวาห์ ดังที่พระเยโฮวาห์

ทรงบัญชาโมเสสไว้

คนโคฮาทรับผิดชอบต่อ

สิ่งบริสุทธิ์ที่สุดในพลับพลา

4 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
และอาโรนว่า

2 "จงทำสำมะโนครัวลูกหลาน
โคฮาท จากคนเลวี ตามครอบครัว
ครัวและตามเรือนบรรพบุรุษ

3 จากคนที่มีอายุสามสิบปีถึง
ห้าสิบปี ทุกคนที่เข้าปฏิบัติงาน
ได้ เพื่อทำงานในพลับพลาแห่ง
ชุมนุม

4 นี่เป็นงานที่ลูกหลานโคฮาท
จะกระทำในพลับพลาแห่งชุม
มนุม คืองานที่กระทำต่อสิ่งบริ-
สุทธิ์ที่สุด

5 เมื่อจะเคลื่อนย้ายค่ายไป อา-
โรนและบุตรชายของท่านจะเข้าไป
ข้างใน และปลดม่านกำบัง
ออกเอาคลุมหีบพระโอวาทไว้

6 แล้วเอาหนังของตัวแบดเจอร์
คลุม และเอาผ้าสีฟ้าล้วนคลุม
บนนั้น และสอดคานหาม

7 และเอาผ้าสีฟ้าปูลงบนโต๊ะ
สำหรับขนมปังหน้าพระพักตร์
แล้ววางจานและช้อน อ่างน้ำ
และคนโทที่รินเครื่องดื่มบูชา
และขนมปังหน้าพระพักตร์เป็น
นิตยภัตให้วางอยู่บนผ้าสีฟ้า
นั้นด้วย

8 แล้วเอาผ้าสีแดงคลุม บนนี้
เอาหนังของตัวแบดเจอร์คลุม

(45) กตว 3:12, 41 (46) อพย 13:13, 15 (47) อพย 30:13 (50) กตว 3:46-47

(51) กตว 3:48 (2) กตว 3:27-32 (3) กตว 4:23, 30, 35; 8:24 (4) กตว 4:15, 19

(5) อพย 25:10, 16; 26:31 (6) อพย 25:13; 39:1 (7) อพย 25:23, 29-30

อีก แล้วสอดคานหาม
9 แล้วให้เขาเอาผ้าสีฟ้าคลุมคัน
ประทีปที่ใช้จุด คลุมตะเกียง
ตะไกรตัดไส้ตะเกียง ถาดใส่
ตะไกร และบรรดาภาชนะใส่
น้ำมันเติมตะเกียง

10 เอาหนังของตัวแบตเจอร์ห่อ
ตะเกียงและเครื่องประกอบทั้ง
หมด แล้วใส่ไว้บนโครงหาม

11 ให้เขาเอาผ้าสีฟ้ามาคลุม
แท่นทองคำ เอาหนังของตัว
แบตเจอร์คลุมไว้ แล้วสอดคาน
หาม

12 และให้เขาเอาผ้าสีฟ้าห่อ
ภาชนะเครื่องใช้ซึ่งใช้อยู่ใน
สถานบริสุทธิ์และคลุมเสียด้วย
หนังของตัวแบตเจอร์ และใส่ไว้
บนโครงหาม

13 ให้เอาซี่เก้าออกจากแท่น
บูชา เอาผ้าสีม่วงคลุมแท่นเสีย

14 เอาภาชนะประจำแท่นทั้ง
หมดซึ่งเป็นเครื่องใช้ประจำ
แท่น มีกระถางไฟ ขอเกี่ยวเนื้อ
พลั่ว ชาม และภาชนะประจำ
แท่นทั้งสิ้นวางไว้ข้างบน แล้ว
เอาหนังของตัวแบตเจอร์คลุม
และสอดคานหาม

15 เมื่ออาโรนและบุตรชายคลุม
สถานบริสุทธิ์ และคลุมบรรดา
เครื่องใช้ของสถานบริสุทธิ์เสร็จ
แล้ว เมื่อถึงเวลาเคลื่อนย้ายค่าย
ลูกหลานโคสาทจึงจะเข้ามาหาม

แต่เขาต้องไม่แตะต้องของบริ-
สุทธิ์เหล่านั้น เกือบว่าเขาจะ
ต้องตาย สิ่งเหล่านี้แหละที่เป็น
ของประจำพลับพลาแห่งชุมนุม
ซึ่งลูกหลานของโคสาทจะต้อง
หาม

16 แล้วเอเลอาซาร์บุตรชายของ
อาโรนปุโรหิตจะต้องดูแลน้ำมัน
สำหรับตะเกียง เครื่องหอม
เครื่องธัญญาบูชาประจำวัน และ
น้ำมันเจิม และดูแลพลับพลาทั้ง
หมดกับบรรดาสิ่งของในพลับ-
พลา นั้น คือสถานบริสุทธิ์และ
เครื่องประกอบด้วย”

17 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
และอาโรนว่า

18 “อย่าตัดตระกูลครอบครัว
คนโคสาทออกเสียจากคนแล้ว

19 แต่จงกระทำแก่เขาเพื่อจะ
ให้มีชีวิตและไม่ตาย เมื่อเขาทั้ง
หลายเข้ามาใกล้ของบริสุทธิ์ที่
สุดเหล่านั้น คืออาโรนและบุตร
ชายทั้งหลายของอาโรนจะเข้าไป
ตั้งเขาทั้งหลายไว้ตามงานและ
ภาระของเขาทุกคน

20 แต่อย่าให้คุณโคสาทเข้าไป
มองของบริสุทธิ์ แม้แต่จิตใจ
เดียวเกือบว่าเขาจะต้องตาย”

หน้าที่ต่าง ๆ ของคนเกอร์โซน

21 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
ว่า

22 “จงทำสำมะโนครัวลูกหลาน

(9) อพย 25:31, 37-38 (11) อพย 30:1-5 (12) อพย 25:9; 1 พศต 9:29

(15) กตว 3:31; 7:9; 10:21; พบญ 31:9 (16) อพย 25:6; 29:38; 30:23-25, 34

(19) กตว 4:4 (20) อพย 19:21; 1 ซมอ 6:19 (22) กตว 3:22

เกอร์โซน ตามเรือนบรรพบุรุษ
ตามครอบครัวของเขาด้วย
23 เจ้าจันนัคนที่มีอายุตั้งแต่
สามสิบปีถึงห้าสิบปี ทุกคนที่เข้า
ปฏิบัติงานได้ เพื่อทำงานใน
พลับพลาแห่งชุมนุม
24 ต่อไปนี้ เป็นการงานของ
ครอบครัวเกอร์โซน คืองาน
ปรนนิบัติและงานแบกภาระ
25 ให้เขาทั้งหลายขนม่านพลับ
พลา และขนพลับพลาแห่งชุม
มุนพร้อมกับผ้าคลุมและหนัง
ของตัวแบดเจอร์ที่คลุมอยู่ข้าง
บน และผ้าม่านสำหรับบังประตู
พลับพลาแห่งชุมนุม
26 และม่านบังลาน และม่าน
ทางเข้าประตูลาน ซึ่งอยู่รอบ
พลับพลาและแท่นบูชา และ
เชือกโยง และเครื่องใช้สอยหัง
ลิน เขาจะต้องกระทำหน้าที่ควร
กระทำทุกอย่างที่เกี่ยวกับสิ่ง
เหล่านี้
27 ให้อาโรนและบุตรชายทั้ง
หลายของอาโรนบังคับบัญชา
บุตรชายทั้งหลายของเกอร์โซน
เรื่องทุกสิ่งที่เขาจะต้องชน และ
งานทุกอย่างที่เขาจะต้องกระทำ
และเจ้าจะต้องกำหนดทุกสิ่ง
ที่เขาจะต้องชน
28 นี่เป็นการงานของครอบครัว
คนเกอร์โซนในพลับพลาแห่ง
ชุมนุม และอิธามาร์บุตรชายของ

อาโรนปุโรหิตจะบังคับดูแลงาน
ของคนเหล่านี้

หน้าที่ต่างๆของคนเมรารี

29 ฝ่ายคนเมรารีนั้น เจ้าจันนั
เขาตามครอบครัว ตามเรือน
บรรพบุรุษ

30 เจ้าจันนัคนที่มีอายุสามสิบ
ปีขึ้นไปถึงห้าสิบปี ทุกคนที่เข้า
ปฏิบัติงานได้เพื่อทำงานในพลับ
พลาแห่งชุมนุม

31 และต่อไปนี้เป็นสิ่งที่กำหนด
ให้เขาชน งานทั้งหมดของเขาใน
การปรนนิบัติพลับพลาแห่งชุม
มุน คือไม้กรอบพลับพลา ไม้
กลอน ไม้เสาและฐานรอง

32 เสารอบลานพร้อมกับฐาน
รอง หลักลมุดและเชือกโยง
เครื่องใช้และเครื่องประกอบสิ่ง
เหล่านี้ทั้งหมด เจ้าจันนัคน
ชื่อสิ่งของเขาที่ต้องหาม

33 นี่เป็นการงานของครอบครัว
คนเมรารี เป็นงานทั้งหมดของ
เขาในการปรนนิบัติพลับพลา
แห่งชุมนุม ในบังคับบัญชาของ
อิธามาร์บุตรชายของอาโรนปุ-
โรหิต”

การสำรวจสำมะโนครัว

34 โมเสสและอาโรนและบรรดา
หัวหน้าของชุมนุมชนได้นับคน
โคฮาท ตามครอบครัวและตาม
เรือนบรรพบุรุษ

35 ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบ

(23) กตว 4:3; 1 พศต 23:3, 24, 27 (24) กตว 7:7 (25) อพย 26:14; 36:8

(28) กตว 4:33 (29) กตว 3:33-37 (30) กตว 4:3; 8:24-26

(31) อพย 26:15 (32) อพย 25:9; 38:21 (34) กตว 4:2 (35) กตว 4:47

ปีขึ้นไปถึงห้าสิบปีที่เข้าปฏิบัติงาน
งานได้เพื่อทำงานในพลับพลา
แห่งชุมนุม

36 และจำนวนคนตามครอบครัว
ของเขาเป็นสองพันเจ็ดร้อย
ห้าสิบคน

37 นี้ แหะและเป็นจำนวนคนใน
ครอบครัวของโคฮาท บรรดาผู้
ปฏิบัติงานในพลับพลาแห่งชุม
มุนซึ่งโมเสสและอาโรนได้นับ
ไว้ตามที่ พระเยโฮวาห์ตรัสสั่ง
โดยโมเสส

38 จำนวนคนในลูกหลานเกอร์-
โซน ตามครอบครัว ตามเรือน
บรรพบุรุษ

39 ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบ
ปีขึ้นไปถึงห้าสิบปีที่เข้าปฏิบัติ
งานได้ เพื่อทำงานในพลับพลา
แห่งชุมนุม

40 จำนวนคนตามครอบครัว
ตามเรือนบรรพบุรุษ เป็นสอง
พันหกร้อยสามสิบคน

41 นี้ เป็นจำนวนคนในครอบครัว
คนเกอร์โซน บรรดาผู้ปฏิ-
บัติงานในพลับพลาแห่งชุมนุม
ซึ่งโมเสสและอาโรนได้นับไว้
ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์

42 จำนวนคนในครอบครัวคน
เมรารี ตามครอบครัว ตามเรือน
บรรพบุรุษ

43 ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบ
ปีขึ้นไปถึงห้าสิบปีที่เข้าปฏิบัติ

งานได้ เพื่อทำงานในพลับพลา
แห่งชุมนุม

44 จำนวนคนตามครอบครัว
ของเขาเป็นสามพันสองร้อยคน

45 นี้ แหะและเป็นจำนวนคนที่นับ
ได้ในครอบครัวคนเมรารี ซึ่ง
โมเสสและอาโรนได้นับไว้ตามที่
พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโดยโมเสส
46 บรรดาคนเลวีที่นับได้ ผู้ที่
โมเสสและอาโรนและบรรดา
หัวหน้าของคนอิสราเอลได้นับ
ไว้ ตามครอบครัว ตามเรือน
บรรพบุรุษ

47 ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบ
ปีถึงห้าสิบปีที่เข้าปฏิบัติงาน
และทำงานขนภาระได้ในพลับ-
พลาแห่งชุมนุม

48 จำนวนคนที่นับได้นั้นเป็น
แปดพันห้าร้อยแปดสิบคน

49 เขาทั้งหลายได้ถูกนับตามที่
พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งทางโมเสส
ให้ทุกคนทำงานปรนนิบัติ หรือ
งานขนของเขา ดังนั้นแหะโมเสส
ได้นับเขาไว้ตามที่พระเยโฮวาห์
ทรงบัญชาโมเสส

คนโรคเรื้อนต้องไปนอกค่าย

5 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส

2 "จงบัญชาคนอิสราเอลให้สั่ง
บรรดาคนโรคเรื้อน และทุกคน
ที่มีสิ่งไหลออก และคนใดที่
มลทินเพราะการถูกชกศพให้

(41) กตว 4:22 (45) กตว 4:29

(46) กตว 3:39; 26:57-62; 1 พศต 23:3-23 (47) กตว 4:3, 23, 30

(49) กตว 4:1, 15, 21, 24, 31 (2) ลนต 13:3, 8, 46; 15:2; 21:1; กตว 9:6, 10

ไปนอกค่าย
 3 เจ้าจงสั่งทั้งผู้ชายและผู้หญิง
 ให้ไปนอกค่าย เพื่อมิให้เขา
 กระทำหาค่ายของเขาซึ่งเราสถิต
 อยู่ท่ามกลางนั้นเป็นมลทิน”
 4 และคนอิสราเอลก็กระทำตาม
 และสั่งคนเหล่านั้นให้ไปนอก
 ค่าย พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสส
 ไว้ประการใด คนอิสราเอลก็
 กระทำตามอย่างนั้น
 5 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
 6 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ผู้
 ชายก็ดี หรือผู้หญิงก็ดีกระทำ
 บาปอย่างที่มีมนุษย์กระทำ คือ
 ประพฤติการละเมิดต่อพระเย-
 โฮวาห์ และผู้นั้นมีความผิดแล้ว
 7 ก็ให้ผู้นั้นสารภาพความผิดที่
 เขาได้กระทำ และให้เขาคืนสิ่งที่
 ละเมิดซึ่งเขาได้มานั้นเต็มตาม
 เต็ม ทั้งเพิ่มอีกหนึ่งในห้าส่วน
 ให้แก่เจ้าของเดิม ผู้ที่เขาได้
 กระทำการละเมิดต่อฉัน
 8 แต่ถ้าคนนั้นไม่มีพี่น้องที่จะ
 รับของคืนก็ให้ถวายของที่คืน
 นั้นแต่พระเยโฮวาห์ทางปุโรหิต
 รวมทั้งแกะสำหรับผู้รับบูชาลบมล
 ทินบาปซึ่งเขาต้องบูชาลบมลทิน
 บาปของเขา
 9 และของบริสุทธิ์ที่คนอิสรา-
 เอลนำมาถวายทุกสิ่งอันนำมา
 ให้แก่ปุโรหิตก็ตกเป็นของปุโร-
 หิต

10 สิ่งบริสุทธิ์ของทุกคนให้ตก
 เป็นของปุโรหิตและทุกสิ่งที่เขา
 นำไปถวายปุโรหิตก็ต้องตกเป็น
 ของปุโรหิต”
 11 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับ
 โมเสสว่า
 การทดสอบผู้หญิงที่อาจเป็นชู้
 12 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า
 ถ้าภรรยาของผู้ชายคนใดหลง
 ประพฤตินอกใจสามี
 13 มีชายอื่นมานอนร่วมกับนาง
 พันตาสามีของนาง แม้นางได้
 กระทำตัวให้เป็นมลทินแล้ว แต่
 ไม่มีใครรู้เห็นและยังไม่มีพยาน
 เพราะจับไม่ได้คาก็
 14 จิตหึงหวงก็มาสิงสามี เขาจึง
 หึงหวงภรรยาของเขา และภรรยา
 ได้กระทำตัวให้มลทิน หรือ
 จิตหึงหวงมาสิงสามี เขาจึงหึง
 หวงภรรยาของเขา แม้ว่าภรรยา
 มิได้กระทำตัวให้มลทิน
 15 ก็ให้ชายผู้นั้นพาภรรยาของ
 ตนไปหาปุโรหิต นำเครื่องบูชา
 สำหรับภรรยาไป มีแป้งข้าว
 บาร์เลย์หนึ่งในลิบเอเฟาห์ อย่า
 ให้เขาเทน้ำมันหรือใส่กำยานใน
 แป้งนั้น เพราะเป็นธัญญาบูชา
 เรื่องความหึงหวง เป็นธัญญา-
 บูชาแห่งความรำลึกพื้นให้ระลึก
 ถึงความชั่วช้า
 16 และปุโรหิตจะนำนางมาใกล้
 ให้เข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์

(3) ลนต 26:11-12; กตว 35:34 (6) ลนต 5:14-6:7 (7) ลนต 5:5; 6:4-5; 26:40-41
 (8) ลนต 5:15; 6:6-7; 7:7 (9) อพย 29:28; ลนต 6:17-18, 26 (10) ลนต 10:13
 (13) ลนต 18:20; 20:10 (14) สกษ 6:34; พชม 8:6 (15) ลนต 5:11; 1 พกษ 17:18

17 และปุโรหิตจะเอาน้ำบริสุทธิ์
ที่ใส่ภาชนะดิน ปุโรหิตจะเอา
ผงคัลที่ ฟินพลับปลาใส่ในน้ำ
นั้น

18 และปุโรหิตจะให้นางเข้าเฝ้า
พระเยโฮวาห์ และแก้มวยผม
ของนางออก และส่งธัญญา
แห่งความรำลึกให้นางถือไว้ อัน
เป็นธัญญาแห่งความหึงหวง
แล้วปุโรหิตจะถือน้ำแห่งความ
ขมขื่นที่ นำการสาปแช่งนั้นไว้
เอง

19 แล้วปุโรหิตจะให้นางปฏิ-
ญาณตัวว่า `ถ้าไม่มีชายใดมา
นอนกับเจ้า หรือเจ้าไม่หันเหไป
กระทำมลทิน เมื่อเจ้ายังอยู่ใน
อำนาจของสามี ก็ให้เจ้าพ้นเสีย
จากน้ำแห่งความขมขื่นที่ นำการ
สาปแช่งนี้

20 แต่ถ้าเจ้าได้หลงไปแม้เจ้า
อยู่ในอำนาจของสามี และได้
กระทำตัวเองให้เป็นมลทินและ
ชายอื่นนอกจากสามีได้เข้านอน
ด้วยแล้ว'

21 ก็ให้ปุโรหิตกระทำให้หญิง
นั้น กล่าวคำปฏิญาณสาปแช่ง
และปุโรหิตจะกล่าวแก่ผู้หญิง
นั้นว่า `ขอให้พระเยโฮวาห์ทรง
กระทำเจ้าให้เป็นคำสาปแช่ง
และเป็นคำปฏิญาณท่ามกลาง
ชนชาติของเจ้า ในเมื่อพระเย-
โฮวาห์กระทำให้โคนขาเจ้าลึบ

และกระทำท้องเจ้าให้ป่องแล้ว
22 ขอให้ น้ำแห่งคำสาปแช่งนี้
เข้าในตัวเจ้ากระทำให้ท้องเจ้า
ป่อง และกระทำให้โคนขาเจ้า
ลึบไป' และนางนั้นจะต้องกล่าว
ว่า `เอเมน เอเมน'

23 แล้วปุโรหิตจะเขียนคำสาปนี้
ลงในหนังสือ และลบความนั้น
ออกเสียด้วยน้ำแห่งความขมขื่น
24 แล้วให้ หญิงนั้นดื่ม น้ำ
แห่งความขมขื่นที่ นำการสาป
แช่ง แล้วน้ำที่ นำการสาปแช่ง
นั้นจะเข้าไปในตัวนางเป็นความ
เพื่อนฝาด

25 และปุโรหิตจะเอาธัญญา
แห่งความหึงหวงออกจากมือ
นาง แกว่งไปแกว่งมาถวาย
ธัญญาชานันต์ต่อพระพักตร์พระ
เยโฮวาห์ แล้วนำไปถวายที่แท่น
บูชา

26 และปุโรหิตจะหยิบธัญญา-
ชากำมือหนึ่งเป็นส่วนที่ ระลึก
แล้วเผาเสียบนแท่นบูชา แล้วจึง
ให้หญิงนั้นดื่ม น้ำนั้น

27 เมื่อให้หญิงนั้นดื่ม น้ำแล้ว
ต่อมา ถ้านางกระทำตัวให้มล
ทินและประพฤตินอกใจสามี น้ำ
ที่ นำการสาปแช่งนั้นจะเข้าไปในตัว
นางเป็นความเพื่อนฝาด ท้องจะ
ป่องและโคนขาจะลึบไป และ
หญิงนั้นจะเป็นคำสาปแช่งท่าม-
กลางชนชาติของนาง

(18) สบ 13:4 (21) ยชว 6:26; 1 ซมอ 14:24; นหม 10:29; ยรม 29:22

(22) พบญ 27:15-26; สดต 109:18 (25) ลนต 2:2, 9; 8:27

(26) ลนต 2:2, 9 (27) กตว 5:21; พบญ 28:37; อสย 65:15; ยรม 24:9; 29:18, 22

28 ถ้าหญิงนั้นมิได้มีมลทิน แต่บริสุทธิ์ นางจะพ้นความผิดและตั้งครรภ์

29 นี่เป็นพระราชบัญญัติเรื่องความหึงหวงเมื่อภรรยาแม่จะอยู่ในอำนาจของสามีได้หลงไปกระทำตนให้มีมลทิน

30 หรือเมื่อจิตหึงหวงถึงผู้ชาย และเขาหึงหวงภรรยาของเขา แล้วเขาต้องให้นางไปเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ และปุโรหิตจะปฏิบัติต่อนางตามพระราชบัญญัตินี้ทุกประการ

31 ผู้ชายจึงจะพ้นความชั่วช้า แต่ผู้หญิงจะต้องรับโทษความชั่วช้าของนาง”

คนที่ปฏิญาณเป็นนาซีร์

6 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อผู้ชายก็ดี ผู้หญิงก็ดี ปลีกตัวด้วยการกระทำสัตย์ปฏิญาณ คือปฏิญาณเป็นนาซีร์ คือปลีกตัวออกถวายแด่พระเยโฮวาห์

3 ก็ให้ผู้นั้นปลีกตัวออกจากเหล้าองุ่นและสุรา เขาต้องไม่ดื่มน้ำส้มที่ได้จากเหล้าองุ่นหรือสุรา ไม่ดื่มน้ำองุ่นหรือรับประทานองุ่น ไม่ว่าจะสดหรือแห้ง

4 ตลอดเวลาที่เขาปลีกตัวออกมานั้น เขาต้องไม่รับประทานสิ่งใดที่ได้จากต้นองุ่น แม้เป็น

เมล็ดหรือเปลือกองุ่นก็ดี

5 ตลอดเวลาที่เขาปฏิญาณปลีกตัวออกมานั้น อย่าให้มีดโกนถูกศีรษะของเขา เขาต้องบริสุทธิ์ จนกว่าจะสิ้นกำหนดเวลาที่เขาปลีกตัวออกมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เขาจะต้องไว้ผมยาว

6 ตลอดเวลาที่เขาปลีกตัวออกมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เขาต้องไม่เข้าใกล้ศพ

7 อย่าทำตัวให้มีมลทินด้วยบิดา มารดา หรือพี่น้องชายหญิงที่ตาย เพราะที่เขาปลีกตัวออกมาถวายแด่พระเจ้านั้นเป็นพันธะของเขา

8 ตลอดเวลาที่เขาปลีกตัวออกมา เขาต้องบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์

9 และถ้ามีคนมาตายอยู่ใกล้ตัวเขาปัจจุบันทันด่วน ศีรษะของเขาที่ชำระให้บริสุทธิ์ไว้ ก็เป็นมลทินเสียแล้ว เขาต้องโกนศีรษะของเขาในวันชำระตัว คือในวันที่เจ็ดนั้น เขาต้องโกนศีรษะ

10 ในวันที่แปดเขาต้องนำนกเขาสองตัว หรือนกพิราบหนุ่มสองตัวไปให้ปุโรหิตที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม

11 และปุโรหิตจะถวายบูชาตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป อีกตัวหนึ่งถวายเป็นเครื่องเผาบูชา

(29) กตว 5:19 (31) สนต 20:17, 19-20 (2) สนต 27:2; วนฉ 13:5 (3) สนต 10:9

(5) วนฉ 13:5; 16:17; 1 ซมอ 1:11 (6) สนต 21:1-3, 11 (7) สนต 21:1-2; กตว 9:6

(8) 2 คร 6:17-18 (9) สนต 14:8-9; กจ 18:18; 21:24 (10) สนต 5:7; 14:22

ลบมลทินให้เขา เพราะเขาได้
กระทำผิดเหตุเรื่องศพ และเขา
ต้องชำระศีรษะให้บริสุทธิ์ในวัน
นั้นอีก

12 และให้เขาปลีกรัดตัวออกถวาย
แต่พระเยโฮวาห์ตลอดเวลาการ
ปลีกรัดของเขา และนำลูกแกะ
อายุหนึ่งขวบมาเป็นเครื่องบูชา
ไถ่การละเมิด แต่เวลาก่อนนั้น
นับไม่ได้ เพราะการปฏิบัติ
ปลีกรัดของเขานั้นมีมลทินเสีย
แล้ว

13 เมื่อเวลาปลีกรัดของเขาครบ
แล้ว พระราชบัญญัติของพวก
นาศิรมัดนี้ให้นำเขามาที่ประตู
พลับพลาแห่งชุมนุม

14 ให้เขาถวายเครื่องบูชาแต่
พระเยโฮวาห์ คือลูกแกะผู้อายุ
ขวบหนึ่งที่ปราศจากตำหนิเป็น
เครื่องเผาบูชา และลูกแกะเมีย
อายุขวบหนึ่งที่ปราศจากตำหนิ
เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และแกะ
ผู้ตัวหนึ่งที่ปราศจากตำหนิเป็น
เครื่องสันติบูชา

15 และขนมปังไร้เชื้อกระจาด
หนึ่ง ขนมทำด้วยยอดแป้งคลุก
น้ำมัน ขนมแผ่นไร้เชื้อทาน้ำมัน
พร้อมกับเครื่องธัญญาบูชาและ
เครื่องดื่มบูชาที่คู่กัน

16 และปุโรหิตจะนำของเหล่านี้
ถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
แล้วถวายเครื่องบูชาไถ่บาปและ

เครื่องเผาบูชา

17 และปุโรหิตจะถวายแกะผู้
เป็นเครื่องสันติบูชาแต่พระเย-
โฮวาห์ พร้อมกับขนมปังไร้เชื้อ
กระจาดหนึ่ง ปุโรหิตจะถวาย
ธัญญาบูชา และเครื่องดื่มบูชาที่
คู่กันด้วย

18 และผู้เป็นนาศิรมัดจะโกนศีรษะ
แห่งการปลีกรัดนั้นที่ประตูพลับ
พลาแห่งชุมนุม และนำเอาผมที่
ศีรษะแห่งการปลีกรัดนั้นไปใส่
ไฟที่อยู่ใต้เครื่องสันติบูชาเสีย

19 เมื่อผู้เป็นนาศิรมัดแห่ง
การปลีกรัดเสร็จแล้ว ปุโรหิตจะ
นำเนื้อสันตนาหน้าของแกะตัวผู้ที่
ต้มแล้ว กับขนมปังไร้เชื้อก้อนหนึ่ง
จากกระจาด และขนมแผ่นไร้
เชื้อแผ่นหนึ่งวางไว้ในมือทั้ง
สองของผู้เป็นนาศิรมัดนั้น

20 แล้วปุโรหิตจะนำของเหล่านี้
นั้นแกว่งไปแกว่งมาเป็นเครื่อง
บูชาแกว่งถวายต่อพระพักตร์
พระเยโฮวาห์ เป็นส่วนบริสุทธิ์ที่
กินไว้สำหรับปุโรหิต พร้อมกับ
เนื้ออกที่แกว่งถวาย และเนื้อ
โคนขาที่ถวายแล้ว ต่อจากนั้นผู้
เป็นนาศิรมัดก็ดื่มน้ำองุ่นได้

21 นี้เป็นพระราชบัญญัติของผู้
เป็นนาศิรมัดผู้ปฏิบัติและเครื่อง
บูชาของเขาที่ถวายแต่พระเย-
โฮวาห์ในการปลีกรัด นอกจากนี้
สิ่งอื่น ๆ ที่เขาถวายได้ ดังนั้น

(12) สดต 5:6 (13) กจ 21:26 (14) สดต 4:2, 27, 32; 3:6

(15) อพย 29:2; สดต 2:4; กตว 15:5, 7, 10 (18) กตว 6:9; กจ 21:23-24

(19) อพย 29:23-24; สดต 7:28-34; 1 ซมอ 2:15 (20) อพย 29:27-28

แหละเขาต้องกระทำตามพระราชบัญญัติของการปลีกล้วยออกไปเป็นนาศีร์ ตามที่เขาได้ปฏิญาณไว้”

22 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

23 “จงกล่าวแก่อาโรนและบุตรชายทั้งหลายของอาโรนว่า ท่านทั้งหลายจงอวยพรแก่คนอิสราเอลดังต่อไปนี้ คือว่าแก่เขาทั้งหลายว่า

24 ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยพระพรแก่ท่าน และพิทักษ์รักษาท่าน

25 ขอพระเยโฮวาห์ทรงให้พระพิภพของพระองค์ทอแสงแก่ท่าน และทรงพระกรุณาท่าน

26 ขอพระเยโฮวาห์ทรงมีสีพระพิภพที่ชุ่มชื้นต่อท่านและประทานสันติสุขแก่ท่าน

27 ตั้งนั้นแหละให้เขาประทับนามของเราเหนือคนอิสราเอล และเราจะได้อวยพรแก่เขาทั้งหลาย”

การถวายสิ่งของของบรรดา

7 ประมุขคนอิสราเอล
เมื่อวันที่โมเสสจัดตั้งพลับพลาเสร็จ และได้เจิมและได้ชำระพลับพลา กับบรรดาเครื่องใช้สอยประจำพลับพลาให้บริสุทธิ์ และได้เจิมและชำระแท่นบูชา กับภาชนะประจำทั้งหมดให้

บริสุทธิ์แล้ว

2 บรรดาประมุขของคนอิสราเอล หัวหน้าเรือนบรรพบุรุษ คือ ประมุขของตระกูลต่างๆ ผู้ยืนเหนือผู้ที่ขึ้นทะเบียนไว้ ได้เข้ามาถวายของ

3 และได้ นำของบูชามาถวายต่อพระพิภพพระเยโฮวาห์ มีเกวียนประทุนหกเล่มกับวัวหกดคู่ ประมุขสองคนนำเกวียนเล่มหนึ่งและวัวคนละตัว ถวายเสียที่หน้าพลับพลา

4 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

5 “จงรับของเหล่านี้ไว้จากเขา เพื่อจะได้ใช้ในการปรนนิบัติที่พลับพลาแห่งชุมนุม จงมอบไว้กับคนเลวีแก่ทุกคนตามงานปรนนิบัติของเขา”

6 โมเสสจึงนำเกวียนและวัวไปมอบให้แก่คนเลวี

7 ท่านให้เกวียนสองเล่มกับวัวสองคู่แก่บุตรชายทั้งหลายของเกอร์โซนตามงานปรนนิบัติของเขา

8 ท่านมอบเกวียนสี่เล่มและวัวสี่คู่ให้แก่บุตรชายทั้งหลายของเมรารีตามงานปรนนิบัติของเขา ซึ่งเป็นตามคำสั่งของอิชามาร์ บุตรชายอาโรนปุโรหิต

9 แต่ท่านมิได้มอบอะไรให้แก่บุตรชายของโคฮาท เพราะงาน

(24) พบย 28:3-6; สดต 121:7; ยน 7:11 (25) ปฐก 43:29; อพย 33:19; สดต 31:16

(26) ลนต 26:6; สดต 4:6; 89:15; อสย 26:3 (27) อพย 20:24; กตว 23:20

(1) อพย 40:18 (2) กตว 1:4 (7) กตว 4:24-28 (8) กตว 4:29-33 (9) กตว 4:6-15

ปรนนิบัติของเขาเป็นงานที่ต้อง
ห้ามสิ่งของบริสุทธิ์บนบ่า

10 และบรรดาประมุขก็นำของ
บูชามา เพื่องานมอบถวายแทน
บูชาในวันที่ ทำพิธี เจิมแทน
บูชา นั้น และพวกประมุขต่างก็
ถวายเครื่องบูชาของตนหน้า
แท่นบูชา

11 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
ว่า "ให้พวกประมุขมาถวาย
เครื่องบูชาของเขาวันละคนใน
งานมอบถวายแทนบูชา"

12 ผู้ที่ถวายเครื่องบูชาในวัน
แรกคือนาโชนบุตรชายอัมมีนา-
ดัดแห่งตระกูลยูดาห์

13 ของถวายของเขาคือจางเงิน
ลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบ
เชเชล และขามเงินลูกหนึ่งหนัก
เจ็ดสิบเชเชล ตามเชเชลของ
สถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มี
ยอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็ม เพื่อ
เป็นธัญญาบูชา

14 ซ้อนทองคำคั้นหนึ่งหนักสิบ
เชเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผา
เต็ม

15 วัวนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัว
หนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัว
หนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา

16 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่อง
บูชาไถ่บาป

17 วัฟผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะ
ผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า

เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้
เป็นของถวายของนาโชนบุตร
ชายของอัมมีนาดัด

18 วันที่สองเนธันเอลบุตรชาย
ศูอาร์ ประมุขของตระกูลอิสรา-
คาร์ถวายของ

19 เขาถวายของถวายของเขา
เป็นจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่ง
ร้อยสามสิบเชเชล ขามเงินลูก
หนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเช-
เชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้ง
สองนี้มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็ม
เพื่อเป็นธัญญาบูชา

20 ซ้อนทองคำคั้นหนึ่งหนักสิบ
เชเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผา
เต็ม

21 วัวนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัว
หนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัว
หนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา

22 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่อง
บูชาไถ่บาป

23 และวัฟผู้สองตัว แกะผู้ห้า
แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบ
ห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่ง
เหล่านี้เป็นของถวายของเนธัน-
เอลบุตรชายของศูอาร์

24 วันที่สามเอลีอับุตรชาย
เฮโลน ประมุขของคนเศบูลุน
ถวายของ

25 ของถวายของเขาคือจางเงิน
ลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบ
เชเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนัก

(10) กตว 7:1; พบญ 20:5; 1 พกษ 8:63; 2 พศต 7:5, 9; อสร 6:16; นทม 12:27

(12) กตว 2:3 (13) อพย 30:13; สนต 2:1 (14) อพย 30:34

(15) อพย 12:5; สนต 1:2 (16) สนต 4:23 (17) สนต 3:1

เจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของ
สถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มี
ยอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็ม เพื่อ
เป็นธัญญาบูชา

26 ซ้อนทองคำคั้นหนึ่งหนักสิบ
เซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผา
เต็ม

27 วัวนุ่มตัวหนึ่ง และผู้ตัว
หนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัว
หนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา

28 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่อง
บูชาไถ่บาป

29 วัฟผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้
ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็น
เครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็น
ของถวายของเอลีอัชบุตรชาย
ของเฮโลน

30 วันที่สี่ เอลีชูร์บุตรชายของ
เซเดเออร์ ประมุขของคนรูเบน
ถวายของ

31 ของถวายของเขาคือจางเงิน
ลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบ
เซเชล ซามเงินลูกหนึ่งหนัก
เจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของ
สถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มี
ยอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็ม เพื่อ
เป็นธัญญาบูชา

32 ซ้อนทองคำคั้นหนึ่งหนักสิบ
เซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผา
เต็ม

33 วัวนุ่มตัวหนึ่ง และผู้ตัว
หนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัว

หนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา

34 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่อง
บูชาไถ่บาป

35 วัฟผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้
ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็น
เครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็น
ของถวายของเอลีชูร์บุตรชาย
ของเซเดเออร์

36 วันที่ห้า เซลูมิเอลบุตรชาย
ซูริชัตติยประมุขของคนสิเมโอน
ถวายของ

37 ของถวายของเขาคือจางเงิน
ลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบ
เซเชล ซามเงินลูกหนึ่งหนัก
เจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของ
สถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มี
ยอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็ม เพื่อ
เป็นธัญญาบูชา

38 ซ้อนทองคำคั้นหนึ่งหนักสิบ
เซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผา
เต็ม

39 วัวนุ่มตัวหนึ่ง และผู้ตัว
หนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัว
หนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา

40 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่อง
บูชาไถ่บาป

41 วัฟผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้
ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็น
เครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็น
ของถวายของเซลูมิเอลบุตรชาย
ของซูริชัตติย

42 วันที่หก เอลียาสาฟบุตรชาย

(30) กตว 1:5; 2:10

(36) กตว 1:6; 2:12; 7:41

(42) กตว 1:14; 2:14; 10:20

เดอูเอลประมุขของคนกาดถวายของ

43 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล ซามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็ม เพื่อเป็นธัญญาบูชา

44 ซ่อนทองคำคั้นหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม

45 วัวนุ่มตัวหนึ่ง และผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา

46 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

47 วัวนุ่มสองตัว และผู้ทำ แพะผู้ทำ ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัว เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของเอลีซาฟาบุตรชายของเดอูเอล

48 วันที่เจ็ดเอลีซามาบุตรชายอัมมีฮูดประมุขของคนเอเฟรา-อิมถวายของ

49 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล ซามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็ม เพื่อเป็นธัญญาบูชา

50 ซ่อนทองคำคั้นหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม

51 วัวนุ่มตัวหนึ่ง และผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา

52 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

53 วัวนุ่มสองตัว และผู้ทำ แพะผู้ทำ ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัว เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของเอลีซามาบุตรชายของอัมมีฮูด

54 วันที่แปดกามาเอลบุตรชายเปดาซูร์ ประมุขของคนมนัสเสห์ถวายของ

55 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล ซามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็ม เพื่อเป็นธัญญาบูชา

56 ซ่อนทองคำคั้นหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม

57 วัวนุ่มตัวหนึ่ง และผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา

58 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

59 วัวนุ่มสองตัว และผู้ทำ แพะผู้

(45) สดด 40:6

(48) กตว 1:10; 2:18; 1 พศด 7:26

(54) กตว 1:10; 2:20

ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของกามาลิเอลบุตรชายของเปตาซัวร์

60 วันที่เก้าอาบีตันบุตรชายกิเดโอนีประมุขของคนเบนยามินถวายของ

61 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล ชามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็ม เพื่อเป็นธัญญาบูชา

62 ซ้อนทองคำคั้นหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม

63 วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา

64 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

65 วัวผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของอาบีตันบุตรชายของกิเดโอนี

66 วันที่สิบอาทียะเซอร์บุตรชายอัมมีซัดดัย ประมุขของคนดานถวายของ

67 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบ

เซเชล ชามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็ม เพื่อเป็นธัญญาบูชา

68 ซ้อนทองคำคั้นหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม

69 วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา

70 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

71 วัวผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของอาทียะเซอร์บุตรชายของอัมมีซัดดัย

72 วันที่สิบเอ็ดปากีเอลบุตรชายโอครานประมุขของคนอาเซอร์ถวายของ

73 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล ชามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็ม เพื่อเป็นธัญญาบูชา

74 ซ้อนทองคำคั้นหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม

75 วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัว

(60) กตว 1:10; 2:20

(66) กตว 1:12; 2:25

(72) กตว 1:13; 2:27

หนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัว
หนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา

76 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่อง
บูชาไถ่บาป

77 วัวผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้
ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็น
เครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็น
ของถวายของปากีเอลบุตรชาย
ของไอคราน

78 วันที่สิบสองอาทิตราบุตรชาย
เออนัน ประมุขของคนนัฟทาลี
ถวายของ

79 ของถวายของเขาคือจางเงิน
ลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบ
เชเชล ชามเงินลูกหนึ่งหนัก
เจ็ดสิบเชเชลตามเชเชลของ
สถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มี
ยอดแป้งคลุกน้ำมันเต็ม เพื่อ
เป็นธัญญาบูชา

80 ช้อนทองคำคันหนึ่งหนักสิบ
เชเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผา
เต็ม

81 วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัว
หนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัว
หนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา

82 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่อง
บูชาไถ่บาป

83 วัวผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้
ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็น
เครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็น
ของถวายของอาทิตราบุตรชาย
ของเออนัน

84 ต่อไปนี้เป็นของถวายในงาน
มอบถวายแท่นบูชาจากประมุข
ของคนอิสราเอล ในวันที่มีพิธี
เจิมแท่นบูชา นั่นคือจางเงินสิบ
สองลูก ชามเงินสิบสองลูก ช้อน
ทองคำสิบสองลูก

85 จางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่ง
ร้อยสามสิบเชเชล และชามลูก
หนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชล เงินที่ทำ
ภาชนะทั้งหมดหนักสองพันสี่
ร้อยเชเชล ตามเชเชลของสถาน
บริสุทธิ์

86 ช้อนทองคำสิบสองคัน มี
เครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม หนัก
คันละสิบเชเชลตามเชเชลของ
สถานบริสุทธิ์ ทองคำที่ทำช้อน
ทั้งหมดหนักหนึ่งร้อยยี่สิบเช-
เชล

87 สัตว์สำหรับเครื่องเผาบูชา
มีวัวผู้สิบสองตัว แกะผู้สิบสอง
ลูก แกะอายุหนึ่งขวบสิบสอง
พร้อมกับเครื่องธัญญาบูชาคู่กัน
และแพะผู้สิบสองตัวสำหรับเป็น
เครื่องบูชาไถ่บาป

88 สัตว์ทั้งหมดที่ ถวายเป็น
เครื่องสันติบูชา มีวัวผู้ยี่สิบสี่
แกะผู้หกสิบ แพะผู้หกสิบ และ
ลูกแกะอายุหนึ่งขวบหกสิบ นี้
แหละเป็นของถวายในงานมอบ
ถวายแท่นบูชาเมื่อได้กระทำการ
เจิมแล้ว

89 เมื่อโมเสสได้เข้าไปในพลับ

(78) กตว 1:15; 2:29

(84) วนฉ 5:9 (88) กตว 7:1, 10

(89) อพย 25:21-22; 33:9, 11; กตว 12:8; สดต 80:1; 99:1

พลาแห่งชุมนุมเพื่อจะกราบทูล
พระองค์ ท่านได้ยินพระสุรเสียง
ตรัสกับท่านมาจากพระที่นั่ง
กรุณา ซึ่งอยู่บนหีบพระโอวาท
ท่ามกลางเศรฐทั้งสอง และพระ
สุรเสียงนั้นได้สนทนากับท่าน

การตั้งตะเกียงให้ส่องแสง

8 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
ว่า

2 “จงกล่าวแก่อาโรนว่า เมื่อจะ
ตั้งตะเกียง ให้ตะเกียงทั้งเจ็ด
ส่องแสงข้างหน้าคันประทีป”

3 และอาโรนได้กระทำดังนี้
ท่านได้ตั้งตะเกียงให้ส่องแสง
ออกด้านหน้าคันประทีป ตามที่
พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งกับโมเสส

4 ฝีมือที่ทำคันประทีปเป็นดังนี้
เป็นทองคำใช้ค้อนทุบ ตั้งแต่
ฐานขึ้นไป ถึงดอกเป็นฝักค้อน
ตามแบบอย่างที พระเยโฮวาห์
สำแดงแก่โมเสส เขาจึงทำคัน
ประทีปดังนี้

การสถาปนาคนเลวี

5 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโม-
เสสว่า

6 “จงยกคนเลวีออกจากคนอิส-
ราเอลและชำระเขาทั้งหลายเสีย

7 เจ้าจงชำระเขาตั้งนี้ จงเอาน้ำ
ชำระมาประพรมเขา ให้เขาโกน
ตลอดทั้งตัว ให้ซักเสื้อผ้าและ
ชำระตัวให้สะอาด

8 แล้วให้เขาทั้งหลายนำวัวหนุ่ม

ตัวหนึ่ง กับเครื่องธัญญาบูชาคู่
กัน คือยอดแป้งคลุกน้ำมัน และ
เจ้าจงนำวัวหนุ่มอีกตัวหนึ่งเป็น
เครื่องบูชาไถ่บาป

9 แล้วจงพาคนเลวีมาหน้าพลับ
พลาแห่งชุมนุม และให้คนอิส-
ราเอลมาชุมนุมพร้อมกันหมด

10 เมื่อเจ้านำคนเลวีมากราบ
ทูลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
ให้คนอิสราเอลเอามือของเขา
วางบนคนเลวี

11 และให้อาโรนถวายคนเลวี
ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ให้
เป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายจาก
ประชาชนอิสราเอล เพื่อเขาจะ

ได้ทำงานปรนนิบัติพระเยโฮวาห์
12 แล้วคนเลวีจะเอามือของตน
วางบนหัวผู้ทั้งสอง เจ้าจงเอา
ตัวหนึ่งมาถวายเป็นเครื่องบูชา
ไถ่บาป และอีกตัวหนึ่งให้เป็น
เครื่องเผาบูชาแต่พระเยโฮวาห์
เพื่อลบมลทินบาปของคนเลวี

13 เจ้าจงตั้งคนเลวีให้คอยรับ
ใช้อาโรนและบุตรชายทั้งหลาย
ของอาโรน และจงถวายเขาทั้ง
หลายให้เป็นเครื่องบูชาแกว่ง
ถวายแด่พระเยโฮวาห์

14 ฉะนั้นแหละเจ้าจงแยกคนเลวี
ออกจากคนอิสราเอล และคน
เลวีจะเป็นของเรา

15 ตั้งแต่นั้นไป คนเลวีจะเข้า
ปฏิบัติงานที่พลับพลาแห่งชุม

(2) อพย 25:37; 40:25 (4) อพย 25:18, 31 (7) สนต 14:8-9; กตว 19:9, 13, 17

(8) สนต 2:1; กตว 15:8-10 (9) อพย 29:4; 40:12; สนต 8:3 (10) สนต 1:4

(11) สนต 7:30-34; กตว 18:6 (12) อพย 29:10 (14) กตว 3:12 (15) กตว 8:11, 13

นุมน ในเมื่อเจ้าได้ชำระเขาและ
กระทำเป็นเครื่องบูชาแกว่ง
ถวายเขาไว้แล้ว

16 เพราะเขาทั้งหมดถูกแยก
ออกจากคนอิสราเอล และมอบ
ไว้แก่เรา เราได้รับเขามาเป็น
ของเราแล้วแทนทุกคนที่เกิด
จากครรภ์มารดาก่อนคือ แทน
บุตรหัวปีของประชาชนอิสรา-
เอลทั้งหมด

17 เพราะว่าลูกหัวปีทั้งหมด
ของคนอิสราเอลเป็นของเรา ทั้ง
คนและสัตว์ ในวันที่เราได้สั่ง-
ทหารบรรดาลูกหัวปีในแผ่นดิน
อียิปต์ เราได้เลือกเขาไว้เป็น
ของเรา

18 และเราได้เลือกคนเลวีแทน
บุตรหัวปีทั้งหมดของคนอิสรา-
เอล

19 และเราได้ให้คนเลวีจากคน
อิสราเอลไว้กับอาโรนและบุตร
ชายของอาโรน ให้ปฏิบัติงาน
แทนคนอิสราเอลที่ พลับพลา
แห่งชุมนุม และทำการลบลมทิน
ให้คนอิสราเอล เพื่อว่าจะไม่มี
ภัยพิบัติบังเกิดแก่คนอิสราเอล
เมื่อคนอิสราเอลเข้ามาใกล้
สถานบริสุทธิ์”

20 โมเสสและอาโรนและชุมนุม
ชนอิสราเอลทั้งหมดได้กระทำ
ต่อคนเลวีดังนั้น ตามที่พระเย-
โฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสในเรื่องคน

เลวีทุกประการ คนอิสราเอลก็
กระทำดังนั้น

21 คนเลวีได้ชำระตนให้สิ้นบาป
และซักเสื้อผ้าของตน และอา-
โรนก็ถวายเขาเป็นเครื่องบูชา
แกว่งถวายต่อพระพักตร์พระ
เยโฮวาห์ และอาโรนทำการลบลมทินชำระเขา

22 แต่นั้นมา คนเลวีก็เข้าไป
ปฏิบัติในพลับพลาแห่งชุมนุม
ในการรับใช้อาโรนและบุตรชาย
ของอาโรน ตามที่พระเยโฮวาห์
ตรัสสั่งโมเสสเรื่องคนเลวี เขาจึง
ได้กระทำอย่างนั้นแก่เขาทั้ง
หลาย

23 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
ว่า

24 “เรื่องนี้เกี่ยวกับคนเลวี ให้
คนเลวีที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบห้าปี
ขึ้นไป เข้าไปปฏิบัติงานในพลับ
พลาแห่งชุมนุม

25 พออายุได้ห้าสิบปีให้เขา
หยุดปฏิบัติ ไม่ต้องทำงานต่อไป

26 แต่ให้เขาช่วยพี่น้องในพลับ
พลาแห่งชุมนุมดูแลการงาน ไม่
ต้องลงมือทำเอง เจ้าจงกระทำ
เช่นนี้แก่คนเลวีเมื่อกำหนดงาน
ให้เขา”

คำสั่งสอนเรื่องเทศกาลปัสกา
9 ในเดือนที่หนึ่งปีที่สองตั้ง
แต่เขาทั้งหลายออกจาก
แผ่นดินอียิปต์ พระเยโฮวาห์

(16) อพย 13:2; กตว 3:9, 12, 45 (17) อพย 12:2, 12-13, 15; กตว 3:13; ลก 2:23

(19) กตว 1:53; 3:9; 16:46; 18:5; 2 พศต 26:16 (21) กตว 8:7 (22) กตว 8:5, 15

(24) กตว 4:3; 1 พศต 23:3, 24, 27 (26) กตว 1:53

ตรัสกับโมเสสที่ถิ่นทุรกันดาร
ชื่อนายว่า

2 "ให้คนอิสราเอลถือเทศกาล
ปัสกาตามเวลาที่กำหนดไว้

3 คือเดือนนี้ ในวันขึ้นสิบสี่ค่ำ
เวลาเย็น เจ้าทั้งหลายจงถือ
เทศกาลปัสกาตามเวลาที่กา-
หนดนั้น เจ้าจงกระทำตามกฎ
เกณฑ์และพิธีต่าง ๆ ทั้งสิ้นของ
เทศกาลนั้น"

4 โมเสสจึงบอกคนอิสราเอลให้
ถือเทศกาลปัสกา

5 เขาทั้งหลายได้ถือเทศกาล
ปัสกาในเดือนที่หนึ่งวันขึ้นสิบสี่
ค่ำเวลาเย็นที่ถิ่นทุรกันดารชี่-
นาย ที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโม-
เสสทุกประการ คนอิสราเอลก็
กระทำตามอย่างนั้น

6 และมีผู้ชายบางคนที่มิมลทิน
เพราะถูกต้องศพจึงถือปัสกาใน
วันนั้นไม่ได้ เขาก็มาอยู่ต่อหน้า
โมเสส และอาโรนในวันนั้น

7 เขาเหล่านั้น กล่าวแก่ท่านว่า
"เรามีมลทินเพราะได้ถูกต้องศพ
ทำไมจึงห้ามมิให้เราถวายเครื่อง
บูชาของพระเยโฮวาห์ตามวัน
กำหนดท่ามกลางคนอิสราเอล"

8 และโมเสสบอกเขาว่า "จงคอย
อยู่ก่อนเพื่อเราจะฟังดูว่า พระ
เยโฮวาห์จะตรัสสั่งอย่างไรเรื่อง
ท่าน"

9 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

10 "จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า
ถ้าผู้ใดในพวกเจ้าหรือในเชื้อ
สายของเจ้ามีมลทินเพราะถูก
ต้องศพหรือไปทางไกล ก็ให้
ผู้นั้นถือปัสกาแต่พระเยโฮวาห์
11 ให้ถือปัสกาในเดือนที่สอง
วันขึ้นสิบสี่ค่ำเวลาเย็น ให้เขา
กินขนมปังไร้เชื้อและผักสด
12 เขาทั้งหลายต้องไม่ให้อะไร
เหลือจนวันรุ่งขึ้น และไม่หัก
กระดูกแกะปัสกา ให้กระทำตาม
กฎในเรื่องถือเทศกาลปัสกาทุก
ประการ

13 แต่คนที่สะอาดและมีได้อยู่
ในระหว่างการเดินทางแต่งตั้งไม่
ถือเทศกาลปัสกา ผู้นั้นจะต้อง
ถูกตัดขาดจากท่ามกลางชนชาติ
ของเขา เพราะเขามีได้นำเครื่อง
บูชาของพระเยโฮวาห์มาถวาย
ตามกำหนดเวลา ผู้นั้นจะต้อง
ได้รับโทษบาปของเขาเอง

14 ถ้าคนต่างด้าวมาอาศัยอยู่
ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย ใครจะ
ถือเทศกาลปัสกาแต่พระเยโฮ-
วาห์ตามกฎของเทศกาลปัสกา
และตามลักษณะก็ให้เขาถือได้
เจ้าจงมีกฎอย่างเดียวสำหรับทั้ง
คนต่างด้าวและชาวเมือง"

เมฆของพระเจ้า

จะนำทางคนอิสราเอล

15 ในวันที่จัดตั้งพลับพลานั้นมี
เมฆมาปกคลุมพลับปลาไว้ คือ

(2) อพย 12:1; ลนต 23:5; กตว 28:16 (5) ยชา 5:10 (6) อพย 18:15, 19, 26

(8) อพย 18:22; กตว 27:5 (11) อพย 12:8; 2 พศต 30:2 (12) อตย 12:10, 43, 46

(13) ปฐก 17:14; อพย 12:15 (14) อพย 12:49; ลนต 24:22 (15) อพย 13:21-22

ตื่นที่พระโอวาท เวลาเย็นเมฆ
นั้นก็อยู่เหนือพลับพลาปรากฏ
เหมือนเพลิงจรรุ่งเช้า

16 เป็นอย่างนั้นเสมอมา มีเมฆ
คลุมกลางวัน แต่กลางคืนปรา-
กฏเหมือนเพลิง

17 เมื่อไรเมฆลอยขึ้นจากพลับ
พลา ภายหลังนั้นพวกอิสราเอล
ก็ยกเดินไป ครั้นเมฆนั้นลอย
หยุดอยู่ที่ใด คนอิสราเอลก็ตั้ง
ค่ายอยู่ที่นั่น

18 คนอิสราเอลออกเดินตาม
พระตำรับของพระเยโฮวาห์ และ
เขาตั้งค่ายตามพระตำรับของ
พระเยโฮวาห์ トラบใดที่เมฆพัก
อยู่เหนือพลับพลาเขาก็ยังตั้ง
ค่ายอยู่

19 แม่เมื่อเมฆอยู่เหนือพลับ
พลาหลายวัน คนอิสราเอล
ก็ปฏิบัติตามพระบัญชาของพระ
เยโฮวาห์ ไม่ยกเดินไป

20 เมื่อเมฆอยู่เหนือพลับพลา
น้อยวัน ตามพระตำรับของพระ
เยโฮวาห์ เขาก็ยังอยู่ในค่าย แล้ว
ตามพระตำรับของพระเยโฮวาห์
เขาก็ยกออกเดินทาง

21 เมื่อเมฆคงอยู่ตั้งแต่เย็นจน
เช้า ครั้นเมฆลอยขึ้นในตอนเช้า
เขาก็ยกออกเดิน ไม่ว่าจะกลางวัน
หรือกลางคืนก็ตาม เมื่อเมฆ
ลอยขึ้นเขาก็ยกออกเดิน

22 ไม่ว่าจะเมฆจะคงอยู่เหนือ

พลับพลาสองวัน หรือเดือน
หนึ่งหรือปีหนึ่ง คนอิสราเอลก็
อยู่ในค่ายนานเท่านั้น มิได้ยก
ออกไป แต่เมื่อเมฆลอยขึ้นเมื่อ
ใด เขาก็ยกออกไปเมื่อนั้น

23 เขาตั้งค่ายอยู่ตามพระตำรับ
ของพระเยโฮวาห์ และเขายก
ออกเดินตามพระตำรับของพระ
เยโฮวาห์ เขาทั้งหลายก็ปฏิบัติ
งานของพระเยโฮวาห์ ตามพระ
ตำรับที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโม-
เสส

แดรเงินสองคัน

10 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ
โมเสสว่า

2 "จงทำแดรเงินสองคันด้วย
ใช้ค้อนทุบ เจ้าจงใช้แดรนั้น
เรียกชุมนุมและใช้ร้อยย้ายค่าย

3 เมื่อเป่าแตรทั้งสองนั้นก็ให้
ชุมนุมชนทั้งหมดมาประชุม
พร้อมกันกับเจ้าที่ประตูพลับ-
พลาแห่งชุมนุม

4 ถ้าเป่าแตรคันเดียวให้พวก
ประมุขผู้เป็นหัวหน้าคนอิสรา-
เอลที่นับเป็นพัน ๆ มาประชุมกับ
เจ้า

5 เมื่อเป่าแตรปลุกให้บรรดา
ค่ายที่ตั้งอยู่ด้านตะวันออกยก
ออกเดิน

6 เมื่อเป่าแตรปลุกหนที่สองให้
บรรดาค่ายที่อยู่ด้านใต้ยกออก
เดิน เมื่อใดจะให้ยกออกเดินก็

(17) อพย 40:36-38; กตว 10:11-12, 33-34; สดต 80:1; ลก 2:23 (18) 1 คร 10:1

(19) กตว 1:53; 3:8; 16:46 (22) อพย 40:36-37 (23) กตว 9:19 (2) อสย 1:13

(3) ชรม 4:5 (4) อพย 18:21 (5) กตว 2:3; ยอล 2:1 (6) กตว 2:10

ให้เป่าแตรปลุก
 7 แต่เมื่อจะให้คนทั้งปวงมา
 ประชุมพร้อมกัน จงเป่าแตร แต่
 อย่าทำเสียงปลุก
 8 ให้บุตรชายของอาโรนคือ
 บุโรหิตเป็นคนเป่าแตร แตรนี้จะ
 เป็นกฎถาวรตลอดชั่วอายุของ
 เจ้า
 9 และเมื่อเจ้าทั้งหลายจะไปทำ
 คีตกในแผ่นดินของเจ้าผู้ศัตรูผู้มา
 บีบบังคับเจ้า ก็ให้เป่าแตรทำ
 เสียงปลุก และเจ้าจะเป็นที่ระลึก
 ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระ
 เจ้าของเจ้า และเจ้าจะได้พ้นจาก
 ศัตรูของเจ้า
 10 ในวันที่เจ้าทั้งหลายมีความ
 ยินดี และในงานเทศกาลและใน
 วันต้นเดือนของเจ้า เจ้าจงเป่า
 แตรเหนือเครื่องเผาบูชาและ
 เหนือสัตว์บูชาอันเป็นเครื่อง
 สันติบูชา เป็นที่ให้พระเจ้าของ
 เจ้าระลึกถึงเจ้า เราเป็นพระเย-
 โฮวาห์พระเจ้าของเจ้า”

การเดินทางจาก

ถิ่นทุรกันดารซีนาย

ไปถึงถิ่นทุรกันดารปาราน

11 ต่อมา วันที่ยี่สิบเดือนที่สอง
 ปีที่สองทรงให้เมฆนั้นขึ้นจาก
 พลับพลาพระโอวาท

12 คนอิสราเอลก็ยกเดินทางไป
 จากถิ่นทุรกันดารซีนาย และ
 เมฆนั้นมายังอยู่ที่ถิ่นทุรกันดาร

ปาราน

13 เขาทั้งหลายได้ยกออกเดิน
 ไปเป็นครั้งแรกตามพระดำรัส
 ของพระเยโฮวาห์ที่ตรัสสั่งโม-
 เสส

14 ธงค่ายของคนยูดาห์ออก
 เดินไปเป็นกองๆ ก่อน มีนาโชน
 บุตรชายอัมมีนาดับ เป็นผู้นำ
 พลโยธา

15 เนธันเอลบุตรชายศูอาร์นำ
 พลโยธาตระกูลคนอิสราเอล

16 และเอลีอับบุตรชายเฮโลน
 นำพลโยธาตระกูลคนเศบูลุน

17 เมื่ อรี อพลับพลาลงแล้ว
 บรรดาบุตรชายของเกอร์โชน
 และบุตรชายของเมราวีผู้แบก
 หามพลับพลานั้นก็ยกเดินไป

18 ธงค่ายของคนรูเบนออกเดิน
 ไปเป็นกองๆ เอลีชูร์บุตรชาย
 เซเตเออร์เป็นผู้นำพลโยธา

19 เชลูมิเอลบุตรชายซูริชตัดย
 นำพลโยธาตระกูลคนสิเมโอน

20 เอลียาซาฟบุตรชายเดอูเอล
 นำพลโยธาตระกูลคนกาต

21 แล้วคนโคฮาทก็ยกออกเดิน
 แบกหามสถานบริสุทธิ์ ก่อนที่
 พวกนี้ไปถึง เขาก็ตั้งพลับพลา
 เสร็จแล้ว

22 ธงค่ายคนเอฟราอิมออก
 เดินไปเป็นกองๆ มีเอลีชามา
 บุตรชายอัมมีฮูดนำพลโยธา

23 กามเอลิเอลบุตรชายเปตาซูร์

(7) กตว 10:3 (8) กตว 31:6; ยชว 6:4 (9) ปฐก 8:1; กตว 31:6 (10) ลนต 23:24

(11) กตว 9:17 (12) ปฐก 21:21; อพย 19:1 (13) กตว 10:5-6 (14) กตว 1:7; 2:3-9

(17) กตว 1:51; 4:21-32 (18) กตว 2:10-16 (21) กตว 4:4-20 (22) กตว 2:18-24

นำพลโยธาตระกูลคนมนัสเสห์
 24 อาบีดันบุตรชายกิเดโอนินำ
 พลโยธาตระกูลคนเบนยามิน
 25 แล้วธงค้ายคนดานเป็นพวก
 ระวังท้ายของค่ายทั้งหมด ได้ยก
 ออกเดินไปเป็นกองๆ มีอาหิ-
 เยเซอร์บุตรชายอัมมีซัดตัยนำ
 พลโยธา
 26 ปากีเอลบุตรชายโอครานนำ
 พลโยธาตระกูลคนอาเซอร์
 27 อาหิราบุตรชายเอณันนำพล
 โยธาตระกูลคนนัฟทาลี
 28 นี้เป็นอันดับการเดินทาง
 ของคนอิสราเอลตามเหล่าพล
 โยธาของเขา เมื่อเขายกออกเดิน
 ไป
 29 โมเสสพูดกับโฮบับบุตรชาย
 เรกูเอลคนมีเตียน พ่อตาของ
 โมเสสว่า "เราทั้งหลายออกเดิน
 ไปสู่ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสไว้ว่า
 'เราจะยกให้แก่เจ้าทั้งหลาย'
 เชิญไปกับเราเถิด และเราทั้ง
 หลายจะทำดีแก่ท่าน เพราะพระ
 เยโฮวาห์ทรงสัญญาให้ของดีแก่
 คนอิสราเอล"
 30 แต่เขาตอบโมเสสว่า "เราจะ
 ไม่ไป เราจะกลับไปเมืองของเรา
 ยังวงศ์ญาติของเรา"
 31 และโมเสสว่า "ขออย่าพราก
 จากเราไปเลย ท่านทราบอยู่แล้ว
 ว่า เราต้องตั้งค่ายอยู่ในถิ่นทุร-
 กัณดาร และท่านจะได้เป็นตั้ง

นัยน์ตาของเรา
 32 ถ้าท่านไปกับเราทั้งหลาย
 พระเยโฮวาห์ทรงกระทำดีอะไร
 แก่เรา เราจะกระทำอย่างนั้นแก่
 ท่าน"
 33 เขาทั้งหลายก็ออกเดินจาก
 ภูเขาสองของพระเยโฮวาห์ระยะทาง
 สามวัน หีบพันธสัญญาของพระ
 เยโฮวาห์นำหน้าเขาไปสามวัน
 เพื่อหาที่พักให้เขา
 34 เขาทั้งหลายยกค่ายไปเมื่อไร
 เมฆของพระเยโฮวาห์ก็อยู่เหนือ
 เขาในกลางวันเมื่อนั้น
 35 ต่อมา เมื่อหีบยกออกเดิน
 เมื่อไร โมเสสกราบทูลว่า "ข้าแต่
 พระเยโฮวาห์ ขอทรงลุกขึ้นเถิด
 ให้ศัตรูทั้งหลายของพระองค์
 กระจัดกระจายไป ให้ผู้ที่ซึ่งพระ
 องค์หึงหนีพระองค์ไป"
 36 เมื่อหีบยับยั้งท่านกราบทูล
 ว่า "โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอ
 เสด็จกลับมาสู่คนอิสราเอลที่นับ
 เป็นพันๆเถิด"

พระเจ้าทรงพระพิโรธ

ประชาชนขี้บ่น

11 เมื่อประชาชนบ่น พระ
 เยโฮวาห์ทรงไม่พอพระ
 ทัย พระเยโฮวาห์ทรงสดับแล้ว
 ทรงพระพิโรธ มีไฟของพระเย-
 โฮวาห์มาไหม้อยู่ท่ามกลางเขา
 เผาค่ายรอบนอกเสียบ้าง
 2 แล้วคนทั้งหลายจึงร้องต่อ

(25) กตว 2:25-31; ยชว 6:9 (28) กตว 2:34 (29) ปฐก 12:7; 32:12; อพย 2:18

(31) โยบ 29:15 (32) อพย 18:9; ลนต 19:34 (33) อพย 3:1; พบญ 1:6, 33; ยชว 3:3

(34) อพย 13:21 (35) สดต 68:1-2; 132:8 (1) ลนต 10:2 (2) กตว 12:11, 13; 21:7

โมเสส และเมื่อโมเสสได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ ไฟก็ดับ 3 เขาจึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่า ทาเบร่าห์ เพราะไฟของพระเยโฮวาห์มาใหม่อยู่ที่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย

4 คนที่ปะปนมากับเขาทั้งหลาย เป็นคนโลภมาก ทั้งคนอิสราเอล ก็ร้องให้คร่ำครวญอีกว่า "ผู้ใดจะให้เนื้อเรากิน

5 เราระลึกถึงปลาที่เราเคยกิน ในอียิปต์โดยไม่ต้องซื้อ ทั้งแตงกวา แตงโม กระเทียมจีน หอมใหญ่ หัวกระเทียม

6 บัดนี้จิตใจของเราก็เหี่ยวแห้งลง ไม่มีอะไรให้เราดูเล่นนอกจากมานาน"

7 มานานนั้นเหมือนเมล็ดผักชีสีเหมือนขมิ้นหอม

8 ประชาชนก็เหี่ยวออกไปเก็บมาโม้หรือตำในครกและใส่หม้อต้มทำขนม รสของมานาเหมือนรสน้ำมันสด

9 กลางคืนเมื่อ น้ำค้างตกมาเหนือค่าย มานาก็ตกมาด้วย

โมเสสบ่นเรื่องภาระของท่าน

10 โมเสสได้ยื่นประสาชนร้องให้ไปทั่วครอบครัวทั้งหลาย ต่างคนต่างอยู่ที่ประตูเต็นท์ของตน พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วยั้งนัก โมเสสก็ไม่พอใจด้วย

11 โมเสสจึงกราบทูลพระเยโฮ-

วาห์ว่า "ไฉนพระองค์จึงให้ผู้รับใช้ของพระองค์ลำบากลำบากเช่นนี้ เหตุใดข้าพระองค์ไม่เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ พระองค์จึงทรงวางภาระของชนชาติทั้งหมดนี้ลงบนข้าพระองค์

12 ข้าพระองค์ตั้งครรภ์คนเหล่านี้มาหรือ ข้าพระองค์ยั้งคนเหล่านี้ให้เกิดมาหรือ พระองค์จึงตรัสแก่ข้าพระองค์ว่า 'จงอุ้มเขาไว้ในอกของเจ้าอย่างพ่อบุญธรรมอุ้มลูกแดงนำมาสู่แผ่นดินที่ พระองค์บัญญัติจะให้แก่บรรพบุรุษของเขา'

13 ข้าพระองค์จะได้เนื้อมาจากไหนให้คนทั้งหมดนี้ เพราะเขาร้องให้ต่อข้าพระองค์ว่า 'ขอเนื้อให้เรากิน'

14 ข้าพระองค์ไม่สามารถหอบอุ้มคนเหล่านี้แต่ลำพังได้ เป็นภาระหนักเกินแก่ข้าพระองค์

15 ถ้าพระองค์จะทรงปฏิบัติแก่ข้าพระองค์อย่างนี้แล้ว ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์ ถ้าข้าพระองค์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงประหารข้าพระองค์เสียทันทีเถิด อย่าให้ข้าพระองค์แลเห็นความชั่วร้ายของข้าพระองค์เลย"

ผู้ใหญ่อัจฉริยะคน

16 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส

(4) อพย 12:38 (5) อพย 16:3 (6) กตว 21:5 (7) อพย 16:14, 31 (8) อพย 16:31 (9) อพย 16:13-14 (10) สดต 78:21 (11) อพย 5:22; พบญ 1:12 (12) ปฐก 26:3 (13) มธ 15:33; มก 8:4 (14) อพย 18:18 (15) วว 3:17 (16) อพย 18:25; 24:1

ว่า “จงรวบรวมพวกผู้ใหญ่ในอิสราเอลให้เราเจ็ดสิบคน เป็นคนที่เจ้าทราบว่าเป็นผู้ใหญ่ในประชาชน และเป็นเจ้าหน้าที่เหนือเขาทั้งหลาย จงพาเขามาที่พลับพลาแห่งชุมนุมให้เขายืนอยู่พร้อมกับเจ้าที่นั่น

17 เราจะลงมาสนทนากับเจ้าที่นั่น และเราจะเอาวิญญาณที่มีอยู่บนเจ้ามาใส่บนคนเหล่านั้นเสียบ้าง ให้เขาทั้งหลายแบกภาระของชนชาตินี้ ด้วยกันกับเจ้า เพื่อเจ้าจะมีได้ทนแบกอยู่แต่ลำพัง

18 และจงกล่าวแก่คนทั้งปวงว่า “ท่านทั้งหลายจงชำระตัวให้บริสุทธิ์สำหรับพรุ่งนี้ ท่านจะได้รับประทานเนื้อ เพราะท่านร้องให้ต่อพระกรรมของพระเยโฮวาห์ว่า “ผู้ใดจะให้เนื้อเรากิน เมื่อเราอยู่ในอียิปต์เราก็น่าสุขสบาย” เพราะเหตุนี้พระเยโฮวาห์จะทรงประทานเนื้อให้ท่านทั้งหลายรับประทาน

19 ท่านจะมีได้รับประทานวันเดียว หรือสองวัน หรือห้าวัน หรือสิบวัน หรือยี่สิบวัน

20 แต่หนึ่งเดือนเต็ม จนเนื้อจะล้นออกมาทางรูจมูกของท่าน จนท่านเอื่อม เพราะท่านได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์ผู้อยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลาย และได้ร้องให้ต่อ

พระองค์กล่าวว่า “ไหนเราจึงได้ออกมาจากอียิปต์””

21 แต่โมเสสกราบทูลว่า “คนที่ข้าพระองค์อยู่ท่ามกลางเขานั้น เป็นทหารราบหกแสนคน และพระองค์ตรัสว่า ‘เราจะให้เนื้อเขาทั้งหลายกินครบเดือนหนึ่ง’ 22 จะเอาฝูงแพะแกะฝูงวัวมาฆ่าให้เขาให้พอเขากินหรือ จะรวบรวมปลาทั้งหมดในทะเลให้เขาให้พอเขากินหรือ”

23 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์สิ้นไปหรือ บัดนี้เจ้าจะเห็นว่าคำของเราจะสำเร็จเพื่อเจ้าจริงหรือไม่”

24 โมเสสก็ออกไปบอกแก่คนทั้งปวงถึงพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ และท่านได้รวบรวมพวกผู้ใหญ่ในประชาชนได้เจ็ดสิบคน แต่งตั้งเขาไว้ให้ยืนรอบพลับพลา

25 แล้วพระเยโฮวาห์เสด็จลงมาในเมฆและตรัสกับโมเสส และเอาวิญญาณที่มีอยู่บนโมเสสบ้างใส่บนพวกผู้ใหญ่เจ็ดสิบคนนั้น และต่อมาเมื่อวิญญาณอยู่บนเขาทั้งหลายแล้ว เขาทั้งหลายก็พยากรณ์ แต่เขาทั้งหลายก็ไม่ทำอีก

26 ยังมีสองคนที่อยู่ในค่าย คนหนึ่งชื่อเอลตาต อีกคนหนึ่งชื่อ

(17) 1 ซมอ 10:6; 2 พกษ 2:15 (18) อพย 16:7 (20) กตว 21:5; 1 พกษ 10:19

(21) ปฐก 12:2; อพย 12:37 (22) 2 พกษ 7:2 (23) กตว 23:19; อสย 50:2; 59:1

(24) กตว 11:16 (25) 2 พกษ 2:15; 1 ซมอ 10:5-6; ยลล 2:28 (26) 1 ซมอ 20:26

เมตาด และวิญญาณอยู่บนเขา เขาเป็นคนที่ได้ลงทะเลเป็นนั้ แต่ไม่ได้มาที่พลับพลา เขา พยากรณ์ในค้าย

27 มีชายหนุ่ม คนหนึ่ง วิ่งมา บอกโมเสสว่า "เอลดาตและเม- ดาดกำลังพยากรณ์อยู่ในค้าย"

28 และโยชูวาบุตรชายนูนเป็นผู้ รับใช้ของโมเสส เป็นคนหนุ่ม มากล่าวว่า "โมเสสเจ้านายของ ข้าพเจ้า ขอห้ามเขาเสีย"

29 แต่โมเสสบอกเขาว่า "ท่าน เจ็บร้อนแทนเราหรือ เราใครให้ ประชาชนของพระเยโฮวาห์เป็น ผู้พยากรณ์ทุกคน และใคร ให้พระเยโฮวาห์ทรงใส่วิญญาณ ของพระองค์ไว้บนเขาเหล่านั้น"

30 โมเสสและพวกผู้ใหญ่ของ คนอิสราเอลก็กลับไปค้าย

ฝูงนกคุ้มและภัยพิบัติ

มาสู่ประชาชนซิปัน

31 มีลมพัดมาจากพระเยโฮวาห์ พาฝูงนกคุ้มมาจากทะเล ให้มา ดกอยู่ที่ข้างค้ายรอบค้ายทุกทิศ ห้างออกไปเป็นหนทางเดินวัน หนึ่ง สูงพันพันดินประมาณสอง ศอก

32 วันนั้น ประชาชนก็ลุกขึ้น เทียวจับนกคุ้มทั้งวันและคืน และตลอดวันรุ่งขึ้นด้วย คนที่ จับได้น้อยที่สุดได้ถึงสิบไฮเมอร์ แล้วเขาเอามาวางตากทั่วค้าย

33 เมื่อเนือยังติดพันเขาทั้ง หลายอยู่ ยังรับประทานไม้ทั้น หมด พระเยโฮวาห์ทรงกริ้ว ประชาชนยิ่งนัก พระเยโฮวาห์ก็ ทรงประหารประชาชนเสียด้วย ภัยพิบัติอย่างร้ายแรง

34 เขาจึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่า ซิบโรทัทธาอาวาห์ เพราะที่นั้น เขาฝังศพคนทั้งปวงที่โลกมาก

35 ประชาชนได้ยกเดินจากซิบ- โรทัทธาอาวาห์ถึงฮาเซโรทและ ยับยั้งที่ฮาเซโรท

อาโรนและมิเรียมอิจจาโมเสส

12 มิเรียมและอาโรนได้ พุดติโมเสส เหตุหญิง คนเอธิโอเปียที่ท่านได้แต่งงาน ด้วย เพราะโมเสสได้แต่งงานกับ หญิงคนเอธิโอเปียคนหนึ่ง

2 เขาทั้งสองกล่าวว่า "พระเย- โฮวาห์ตรัสทางโมเสสคนเดียว เท่านั้นจริงหรือ พระองค์ไม่ตรัส ทางเราบ้างหรือ" พระเยโฮวาห์ ทรงได้ยิน

3 (โมเสสเป็นคนถ่อมใจมากยิ่งขึ้น กว่าคนทั้งปวงที่พื้นแผ่นดิน)

4 ทันใดนั้น พระเยโฮวาห์ตรัส กับโมเสสและอาโรนกับมิเรียม ว่า "เจ้าทั้งสามจงออกมาที่พลับ พลาแห่งซุมมูม" เขาทั้งสามก็ ออกมา

5 พระเยโฮวาห์ก็เสด็จลงมาใน เส้าเมฆ ประทับยืนที่ประตูพลับ

(28) มก 9:38-40 (29) 1 คร 14:5 (31) อพย 16:13 (32) อสค 45:11

(33) สดต 78:29-31; 106:15 (35) กตว 33:17 (1) อพย 2:21; กตว 11:1; 20:1

(2) ปฐก 29:33; กตว 16:3 (4) สดต 76:9 (5) อพย 19:9; 34:5

พลาแห่งซุมนุท ทรงเรียกอาโรน และมีเรียม เขาทั้งสองก็มาข้างหน้า

6 พระองค์ตรัสว่า "จงฟังถ้อยคำของเรา ถ้าจะมีผู้พยากรณ์ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย เราพระเยโฮวาห์จะสำแดงตัวแก่ผู้นั้น เป็นนิมิต เราจะพูดกับเขาทางฝัน

7 สำหรับโมเสสผู้รับใช้ของเรา ก็ไม่เป็นเช่นนั้น ในวงศ์วานทั้งหมดของเราเขาสัตย์ซื่อ

8 เราพูดกับเขาปากต่อปาก อย่างชัดเจน ไม่พูดเร้นลับ และเขาเห็นหลักฐานของพระเยโฮวาห์ ไฉนเจ้าไม่กลัวที่จะพูดติโมเสสผู้รับใช้ของเรา"

9 พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วเขามากแล้วเสด็จไปเสีย

10 เมื่อเมฆลอยพันพลับพลาไปดุเถิด มิเรียมก็เป็นโรคเรื้อนขาวดุจหิมะ อาโรนหันไปดู มิเรียมและดุเถิด นางเป็นโรคเรื้อน

11 และอาโรนพูดกับโมเสสว่า "ข้าแต่เจ้านายของข้าพเจ้า อนิจจาเอ๋ย ขออย่าลงโทษบาปเราทั้งสองที่ได้กระทำความเขลาและบาปเช่นนี้

12 ขออย่าให้มิเรียมเป็นเหมือนคนที่ตายแล้ว ดุจคนที่คลอດจากกรรมมารดา มีเนื้อกุดไป

ครึ่งหนึ่ง"

13 และโมเสสได้ร้องทูลพระเยโฮวาห์ว่า "โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอพระองค์ทรงรักษานาง ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์"

14 แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "ถ้าพ่อของนางถ่มน้ำลายรดหน้านาง นางจะละลายอยู่เจ็ดวันมิใช่หรือ จงกักนางไว้ นอกค่ายเจ็ดวัน ภายหลังจึงให้กลับเข้ามาได้"

15 ดังนั้น มิเรียมจึงถูกกักอยู่นอกค่ายเจ็ดวัน และประชาชนก็มีไต้ยกลงไปจนกว่ามิเรียมกลับเข้ามาอีก

16 แล้วภายหลังประชาชนก็ยกเดินจากตำบลฮาเซโรทไปตั้งค่ายอยู่ที่ถิ่นทุรกันดารปาราน

สิบสองคนไปสอดแนมดู

ที่แผ่นดินคานาอัน

13 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2 "จงส่งคนไปสอดแนมดูที่แผ่นดินคานาอันที่เราให้แก่คนอิสราเอลนั้น จงส่งคนจากตระกูลของบรรพบุรุษตระกูลละคน ให้ทุกคนเป็นหัวหน้าในตระกูลนั้น"

3 โมเสสจึงใช้เขาไปจากถิ่นทุรกันดารปารานตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ ทุกคนเป็นหัวหน้าในคนอิสราเอล

(6) ปฐก 31:10 (7) ยชว 1:1; สบ 3:2, 5 (8) อพย 33:19-23 (10) พบญ 24:9

(11) 2 ซมอ 19:19; 24:10 (12) สดต 88:4 (13) สดต 103:3 (14) ลนต 13:46

(15) พบญ 24:9 (16) กตว 11:35; 33:17-18 (2) กตว 32:8 (3) กตว 12:16; 32:8

4 ต่อไปนี่ เป็นชื่อของคนเหล่านี้
 นั้น ชัมมูอาบุตรชายคักเกอร์
 เป็นตระกูลรูเบน
 5 ชาฟัทบุตรชายโฮรีเป็นตระกูล
 ลีเมโอน
 6 คาเลบุตรชายเยฟุนเนห์เป็น
 ตระกูลยูดาห์
 7 อิกาลบุตรชายโยเซฟเป็นตระกูล
 อิสสาคาร์
 8 โฮเซยาบุตรชายนูนเป็นตระกูล
 เอฟราอิม
 9 บัลที่บุตรชายราฟูเป็นตระกูล
 เบนยามิน
 10 กัดเดียบุตรชายโสดีเป็น
 ตระกูลเศบูลุน
 11 ตระกูลโยเซฟคือตระกูล
 มนัสเสห์มีกัตติบุตรชายสุลี
 12 อัมมีเอลบุตรชายเกมัลลี
 เป็นตระกูลดาน
 13 เสธูร์บุตรชายมีคาเอลเป็น
 ตระกูลอาเซอร์
 14 นาบีบุตรชายโวฟลีเป็นตระกูล
 นัฟทาลี
 15 เกอูเอลบุตรชายมาคี
 เป็นตระกูลกาต
 16 ชื่อเหล่านี้เป็นชื่อคนที่โม-
 เสสใช้ไปสอดแนมที่แผ่นดินนั้น
 และโมเสสเรียกชื่อโฮเซยาบุตร
 ชายนูนว่า โยชวา
 17 โมเสสใช้เขาทั้งหลายไป
 สอดแนมที่แผ่นดินคานาอันและ
 สั่งเขาทั้งหลายว่า "จงขึ้นไปทาง

ได้นี้แล้วขึ้นไปตามภูเขา
 18 ตรวจสอบแผ่นดินนั้นว่าเป็น
 อย่างไร และว่าคนที่อยู่ในแผ่นดิน
 นั้นมีกำลังแข็งแรงหรืออ่อน
 แอ มีคนน้อยหรือมาก
 19 ดูว่าแผ่นดินที่เขาอาศัยอยู่
 เป็นอย่างไรบ้าง เป็นแผ่นดิน
 ที่ดีหรือเลวอย่างไร และบ้าน
 เมืองที่เขาอาศัยอยู่เป็นอย่างไร
 เป็นเต็นท์หรือเป็นป้อมปราการ
 ที่เข้มแข็ง
 20 ดูว่าแผ่นดินอุดมหรือจืด มี
 ป่าไม้หรือเปล่า ท่านทั้งหลายจง
 มีใจกล้าหาญ และนำผลไม้ที่
 เมืองนั้นกลับมาบ้างด้วย" เวลา
 นั้นเป็นฤดูผลงุ่นสุกครั้งแรก
 21 คนเหล่านี้จึงขึ้นไปสอด
 แนมแผ่นดิน ตั้งแต่ถิ่นทุรกัน-
 ดารคิน จนถึงเรโอบ ที่ทางเข้า
 เมืองฮามัท
 22 เขาขึ้นไปทางใต้ถึงเมืองเฮ-
 โบรน และอาหิมาน เซชัย และ
 ทัลมัย คือคนอานาคอยู่ที่นั่น
 (เมืองเฮโบรอนนี้เขาสร้างมาก่อน
 เมืองโคอันในอียิปต์ได้เจ็ดปี)
 23 เขาทั้งหลายมาถึงลำธาร
 เอชโคล ที่นั่นเขาตั้งถ่วงกึ่ง
 หนึ่งมีถ่วงพวงหนึ่ง สองคนใช้
 ไม้คานหามา เขาเก็บผลทับ-
 ทิมและมะเดื่อมาบ้าง
 24 เขาเรียกที่นั่นว่าห้วยเอชโคล
 เพราะพวงผลงุ่นซึ่งคนอิสรา-

(6) กตว 14:6-7; 34:19; ยชว 14:6-7; วนฉ 1:12; 1 พศต 4:15 (16) อพย 17:9

(17) วนฉ 1:9 (20) พบญ 31:6-7, 23 (21) กตว 20:1; 27:14; 33:36; 34:8

(22) ยชว 11:21-22; 15:14 (23) ปฐก 14:13; กตว 13:24

เอลได้ตัดมาจากที่นั่น
25 ล่วงมาสี่สิบวันเขาทั้งหลายก็
กลับมาจากการไปสอดแนมที่
แผ่นดินนั้น

26 เขาทั้งหลายกลับมาถึงโม-
เสสและอาโรน และมาถึงชุมนุม
ชนอิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร
ปารานที่คาเดช เขาเล่าเรื่องให้
ท่านทั้งสองและบรรดาคนอิส-
ราเอลฟัง และให้ดูผลไม้แห่ง
แผ่นดินนั้น

27 เขาทั้งหลายเล่าให้โมเสสฟัง
ว่า "ข้าพเจ้าทั้งหลายได้ไปถึง
แผ่นดินซึ่งท่านใช้ไป มีน้ำนม
และน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ที่นั่นจริง
และนี่เป็นผลไม้ของเมืองนั้น

28 แต่คนที่อยู่ในเมืองนั้น มี
กำลังมากและเมืองของเขาก็
ใหญ่โตมีกำแพงล้อมรอบ นอก
จากนั้นข้าพเจ้าทั้งหลายยังเห็น
คนอานาคที่นั่นด้วย

29 คนอามาเลชอยู่ในแผ่นดิน
ทางใต้ คนฮิตไทต์ คนเยบุสและ
คนอามไรต์อยู่บนภูเขา คนคา-
นาอันอาศัยอยู่ที่ริมทะเล และ
ตามฝั่งแม่น้ำจอร์แดน"

30 แต่คาเลบได้ให้คนทั้งปวง
เงียบต่อหน้าโมเสสกล่าวว่า "ให้
เราขึ้นไปทันทีและยึดเมืองนั้น
เพราะพวกเรามีกำลังสามารถที่
จะเอาชนะชนะได้"

31 ฝ่ายคนทั้งปวงที่ขึ้นไปสอด

แนมด้วยกันกล่าวว่า "เราไม่
สามารถสู้คนเหล่านั้นได้ เพราะ
เขามีกำลังมากกว่าเรา"

32 และเขาได้กล่าวร้ายเรื่อง
แผ่นดินที่เขาได้ไปสอดแนมมา
เล่าให้คนอิสราเอลฟังว่า "แผ่น
ดินที่เราได้ไปสืบดูตลอดแล้ว
นั้นเป็นแผ่นดินที่กินคนซึ่งอยู่
ในนั้น บรรดาชาวเมืองที่เราเห็น
เป็นคนรูปร่างใหญ่โต

33 ที่นั่นเราเห็นพวกมนุษย์ยักษ์
คือบุตรของคนอานาค ซึ่งมา
จากพวกมนุษย์ยักษ์ เราเป็น
เหมือนต๊กแตนในสายตาของเรา
ในสายตาของเขาก็เหมือนกัน"

ประชาชนไม่กล้าเข้าไป

แผ่นดินคานาอัน

14 แล้วบรรดาชุมนุมชน
นั้น ก็ร้องลั่นขึ้นมา
ประชาชนร้องไห้ในคืนวันนั้น

2 บรรดาคนอิสราเอลได้บ่นว่า
โมเสสและอาโรน ชุมนุมชนทั้ง
หมดกล่าวแก่ท่านว่า "ให้เรา
ตายเสียที่แผ่นดินอียิปต์ หรือ
ให้เราตายเสียที่ถิ่นทุรกันดารนี้
ก็ดีกว่า"

3 พระเยโฮวาห์นำเราเข้ามาใน
ประเทศนี้ให้ตายด้วยดาบทำม
แล้ว ลูกเมียของเราต้องตกเป็น
เหยื่อ ที่เราจะกลับไปอียิปต์ไม่ดีกว่าหรือ"

4 เขาพูดแก่กันและกันว่า "ให้

(26) พบญ 1:19 (27) อพย 3:8 (28) พบญ 1:28 (29) วนฉ 6:3 (30) กตว 14:6, 24

(31) พบญ 1:28; 9:1-3 (32) กตว 14:36-37; อมส 2:9 (33) พบญ 1:28; 9:2

(1) พบญ 1:45 (2) อพย 16:2; 17:3 (3) พบญ 1:39 (4) นทม 9:17; กจ 7:39

เราตั้งคนหนึ่งขึ้นเป็นหัวหน้า แล้วกลับไปยังอียิปต์เถิด”

5 โมเสสกับอาโรนได้ชนหน้าลง ถึงพื้นดินต่อหน้าที่ประชุมทั้งหมดของชุมนุมชนอิสราเอล

6 และโยชูวาบุตรชายนูน กับคาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ เป็นผู้ที่ได้ร่วมไปสอดแนมที่แผ่นดินนั้น ได้ฉีกเสื้อผ้าของตน

7 และกล่าวแก่บรรดาชุมนุมชนอิสราเอลว่า “แผ่นดินที่เราได้เที่ยวสอดแนมดูตลอดนั้นเป็นแผ่นดินที่ดีเหลือเกิน

8 ถ้าพระเยโฮวาห์พอพระทัยในพวกเรา พระองค์จะทรงนำเราเข้าไปในแผ่นดินนี้ และทรงประทานแก่เรา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์

9 ขอแต่อย่าให้พวกเราภฏต่อพระเยโฮวาห์เท่านั้น อย่างกลัวชาวแผ่นดินนั้น เพราะเขาทั้งหลายเป็นชนมของเราแล้ว ร่มฤทธิ์ของเขาก็สูญไปแล้ว พระเยโฮวาห์สถิตฝ่ายเรา อย่างกลัวเขาเลย”

10 แต่ชุมนุมชนทั้งหมดนั้นพูดกันว่าให้เอาก่อนหินขว้างเขาเสีย ขณะนั้นสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ปรากฏที่พลับพลาแห่งชุมนุม ต่อหน้าบรรดาคนอิสราเอล

โมเสสอ้อนวอนต่อพระเจ้า
11 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับ

โมเสสว่า “ชนชาตินี้จะสบประมาทเรานานสักเท่าใด แม้ว่าเราได้กระทำหมายสำคัญต่างๆ ท่ามกลางเขามาแล้ว เขาทั้งหลายจะไม่เชื่อเรานานเท่าใด

12 เราจะประหารเขาเสียด้วยโรคร้ายและตัดเขาเสียจากการสืบมรดก เราจะกระทำให้เจ้าเป็นประเทศใหญ่โตและแข็งแรงกว่าเขามาก”

13 แต่โมเสสได้กราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า “ชาวอียิปต์จะได้ยินเรื่องนี้ (เพราะพระองค์ทรงพาชาตินี้ออกมาจากท่ามกลางเขาด้วยฤทธานุภาพของพระองค์)

14 ชาวอียิปต์จะเล้าความนั้นแก่ชาวประเทศนี้ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายได้ยินว่าพระองค์สถิตท่ามกลางชนชาตินี้ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เขาได้เห็นพระพักตร์ของพระองค์ เมฆของพระองค์ตั้งอยู่เหนือเขาทั้งหลาย พระองค์ทรงนำเขาในเวลากลางวันด้วยเสาเมฆ และในกลางคืนด้วยเสาเพลิง

15 บัดนี้ ถ้าพระองค์จะทรงประหารชนชาตินี้ดูคนๆเดียว ประเทศทั้งหลายที่ได้ยินกิตติศัพท์ถึงพระองค์จะพูดกันว่า

16 “เพราะพระเยโฮวาห์ไม่สามารถพาชนชาตินี้ไปถึงแผ่นดินที่พระองค์ทรงปฏิญาณไว้แก่

(7) กตว 13:27 (8) กตว 13:27; พบญ 10:15 (9) ปฐก 48:21; กตว 24:8; พบญ 1:26

(10) อพย 16:10; 17:4 (11) พบญ 9:23; สบ 3:8 (12) อพย 32:10

(13) อพย 32:12; สดต 106:23 (14) พบญ 2:25 (16) พบญ 9:28

เขานั้นไม่ได้ พระองค์จึงทรง
ประหารเขาเสียที่ในถิ่นทุรกัน-
ดาร'

17 บัดนี้ ข้าพระองค์ทูลวิงวอน
ขอพระองค์ทรงบันดาลให้ฤทธิ์
อำนาจขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้
ใหญ่ยิ่งดังพระสัญญาที่ว่า

18 'พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธ
ข้า ทรงอดมในความเมตตา
ทรงโปรดยกโทษความชั่วช้าและ
ให้อภัยการละเมิด แต่ถือว่าไม่มี
โทษหามีได้ ให้โทษเพราะความ
ชั่วช้าของบิดาตกทอดไปถึงลูก
หลานสามชั่วสี่ชั่วอายุ'

19 ขอทรงประทานอภัยความ
ชั่วช้าของชนชาตินี้ตามความยิ่งใหญ่แห่งความเมตตาของพระ
องค์ ดังที่พระองค์ทรงประทาน
อภัยชนชาตินี้ ตั้งแต่อียิปต์จน
บัดนี้"

ทรงพยากรณ์ถึงการพเนจรอยู่
ในถิ่นทุรกันดารถึงสี่สิบปี

20 แล้วพระเยโฮวาห์จึงตรัสว่า
"เราให้อภัยตามคำของเจ้า

21 แต่แท้จริง เรามีชีวิตอยู่แน่
ฉันใด และบรรดาโลกจะเต็มไปด้วย
สง่าราศีของพระเยโฮวาห์
แน่ฉันใด

22 คนทั้งหลายที่ได้เห็นสง่า
ราศีของเรา และได้เห็นการอัศ-
จรรย์ต่างๆที่เราได้กระทำในอียิปต์
และในถิ่นทุรกันดาร และ

ยังได้ทดลองเรามาตั้งสิบครั้ง
และยังมีได้ฟังเสียงของเรา

23 คนเหล่านี้จะมีได้เห็นแผ่นดิน
ที่เราปฏิญาณไว้กับปู่ย่าตา
ยายของเขาฉันนั้น คนทั้ง
ปวงที่ สบประมาทเราจะไม่ได้
เห็นแผ่นดินนั้นสักคนเดียว

24 แต่ส่วนคาเลบผู้รับใช้ของ
เรา เพราะมีจิตใจต่างกันและได้
ตามเรามาอย่างเต็มที่ เราก็จะ
ได้นำเขาไปถึงแผ่นดินที่เขาได้
ไปมาและเชื้อสายของเขาจะได้
กรรมสิทธิ์เมืองนั้น

25 (พวกอามาเลซและพวกคา-
นาอันอยู่ที่หว่างเขา) พรุ่งนี้เจ้า
จงกลับไปในถิ่นทุรกันดารตาม
ทางถึงทะเลแดง"

26 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
และอาโรนว่า

27 "เราจะทนชุมนุมชนชั่วร้ายนี้
บ่นต่อเรานานสักเท่าใด เราได้
ยินเสียงบ่นของคนอิสราเอลซึ่ง
เขาบ่นว่าเรา

28 เจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า พระ
เยโฮวาห์ตรัสว่า 'เรามีชีวิตอยู่
แน่ฉันใด เราจะกระทำการที่เจ้า
ทั้งหลายบ่นให้เราได้ยินแก่เจ้า
ฉันนั้น

29 ชاکศพของเจ้าจะตกหล่น
อยู่ในถิ่นทุรกันดารนี้ จำนวน
คนทั้งหมดของเจ้านับตั้งแต่อายุ
ยี่สิบปีขึ้นไป ผู้ใดที่บ่นว่าเรา

(18) อพย 20:5 (19) อพย 32:32; 34:9 (20) มคา 7:18-20 (21) สดต 72:19
(22) ปฐก 31:7; พบญ 1:35 (23) กตว 26:65 (24) กตว 32:12 (25) พบญ 1:40
(27) อพย 16:12, 28 (28) สบ 3:16-19 (29) กตว 1:45-46

30 จะไม่มีสักคนหนึ่งที่มาถึง แผ่นดินที่เราปฏิญาณว่าจะให้ เจ้าอาศัยอยู่ เว้นแต่คาเลบบุตร ชายเยฟุนเนห์และโยชูวาบุตร ชายนูน

31 แต่ลูกเล็กที่เจ้าทั้งหลายว่า จะเป็นเหยื่อนั้นเราจะพาเขาทั้งหลายเข้าไป และเขาจะรู้จักแผ่นดินที่เจ้าทั้งหลายได้สวประมาท

32 ส่วนเจ้าทั้งหลาย ศพของเจ้า จะตกหล่นอยู่ในถิ่นทุรกันดารนี้

33 ลูกหลานของเจ้าทั้งหลายจะ พเนจรอยู่ในถิ่นทุรกันดารถึง สี่สิบปี เขาจะทนโทษการเล่นซู้ ของเจ้า จนกว่าจำนวนซากศพ ของเจ้าจะอยู่ในถิ่นทุรกันดารนี้ ครบ

34 ตามจำนวนวันที่เจ้าเข้าไป สอดแนมในแผ่นดินนั้นซึ่งมีสี่-สิบวัน วันหนึ่งจะเป็นปีหนึ่ง เจ้าทั้งหลายจะรับโทษความชั่วช้า ของเจ้าอยู่สี่สิบปี เจ้าทั้งหลาย จะทราบถึงการฝ่าฝืนคำสั่งสัญญา ของเรา

35 เราผู้เป็นพระเยโฮวาห์ได้ลั่น วาจาแล้ว เราจะกระทำดั่งนั้นแก่ บรรดาชุมนุมชนที่ชั่วร้ายซึ่งร่วม กันคิดต่อสู้เรา เขาจะสิ้นสุดลง ในถิ่นทุรกันดาร เขาจะตายอยู่ที่ นั้น”

36 คนที่โมเสสใช้ไปสอดแนมที่ แผ่นดิน ผู้ที่กลับมาเล่าความใส่

ร้ายแผ่นดินนั้น ซึ่งกระทำให้ บรรดาชุมนุมชนบ่นว่าโมเสส

37 คนที่ มารายงานความร้าย เรื่องแผ่นดินนั้นได้ตายเสียด้วย โรคภัยต่อพระพักตร์พระเยโฮ- วาห์

38 แต่โยชูวาบุตรชายนูน และ คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ในหมู่ คนที่ไปสอดแนมที่แผ่นดินยังมี ชีวิตอยู่

39 และโมเสสเล่าข้อความนี้ให้ คนอิสราเอลทั้งหมดฟัง ประ- ชาชนก็ร้องไห้โศกเศร้ายิ่งนัก

40 และคนทั้งปวงได้ลุกขึ้นแต่ เช้า ขึ้นไปยังที่สูงบนภูเขากล่าว ว่า “ดูเถิด เราทั้งหลายมาอยู่ที่ นี้แล้ว เราจะเข้าไปยังที่ซึ่งพระ เยโฮวาห์ทรงสัญญาไว้ เพราะเรา ได้กระทำผิดแล้ว”

41 แต่โมเสสกล่าวว่า “เหตุไฉน ท่านขัดขืนพระดำรัสของพระ เยโฮวาห์ การนี้จะไม่สำเร็จ

42 อย่าขึ้นไปเลย เพราะพระ เยโฮวาห์มิได้อยู่ท่ามกลางท่าน เกลือกว่า ท่านทั้งหลายจะล้ม ตายอยู่ต่อหน้าศัตรู

43 เพราะคนอามาเลขและคน คานาอันอยู่ข้างหน้าท่าน ท่าน จะล้มลงด้วยดาบ เพราะท่านได้ หันกลับจากการตามพระเยโฮ- วาห์ พระเยโฮวาห์จะไม่สถิต ท่ามกลางท่านทั้งหลาย”

(30) พบญ 1:36-38 (31) พบญ 1:39 (32) 1 คร 10:5 (33) พบญ 2:14

(34) กตว 13:25; อสค 4:6 (35) กตว 23:19 (37) 1 คร 10:10 (38) ยชว 14:6, 10

(39) อพย 33:4 (40) พบญ 1:41-44 (42) พบญ 1:42 (43) 2 พศด 15:2

44 แต่เขาทั้งหลายยังบังอาจขึ้นไปที่ยังที่สูงบนเนินเขา แต่หีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์และโมเสสมิได้ออกจากค่าย

45 แล้วคนอามาเลขและคนคานาอันที่อยู่บนเนินเขานั้นได้ลงมาขับไล่เขาให้พ่ายแพ้นไปถึงตำบลโฮรมาห์

คำสั่งสอนเรื่อง

การถวายเครื่องบูชา

15 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายจะเข้าไปในแผ่นดินที่เจ้าจะเข้าอาศัยอยู่ ซึ่งเราให้แก่เจ้านั้น

3 ถ้าผู้ใดจะนำเครื่องบูชาจากฝูงวัว หรือจากฝูงแพะแกะไปถวายพระเยโฮวาห์เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ คือเครื่องเผาบูชา หรือเครื่องสัตวบูชาทำตามคำปฏิญาณ หรือเป็นเครื่องบูชาด้วยใจสมัคร หรือในการเลี้ยงตามกำหนด กระทำให้มีกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์

4 ก็ให้ผู้ที่นำเครื่องบูชาขึ้นนำธัญญาบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ คือยอดแบ่งหนึ่งในสิบเอฟาห์ คลุกกับน้ำมันหนึ่งในสี่ฮิน

5 และเจ้าจงจัดน้ำมันหนึ่งในสี่ฮินสำหรับลูกแกะทุกตัว เป็นเครื่องตีบูชาคู่กับเครื่องเผา

บูชาคู่กับเครื่องสัตวบูชา

6 หรือสำหรับแกะผู้หนึ่งเจ้าจงจัดธัญญาบูชาด้วยยอดแบ่งสองในสิบเอฟาห์ คลุกน้ำมันหนึ่งในสามฮิน

7 และสำหรับเป็นเครื่องตีบูชา เจ้าจงถวายน้ำมันหนึ่งในสามฮิน ให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์

8 เมื่อเจ้าจัดวัวผู้เป็นเครื่องเผาบูชา หรือเป็นเครื่องสัตวบูชาทำตามคำปฏิญาณ หรือให้เป็นสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์

9 ก็ให้นำธัญญาบูชาด้วยยอดแบ่งสามในสิบเอฟาห์ คลุกน้ำมันครึ่งฮิน มาบูชาพร้อมกับวัวผู้

10 และให้นำเครื่องตีบูชาที่มีน้ำมันครึ่งฮิน ให้เป็นการบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์

11 จงกระทำอย่างนี้สำหรับวัวผู้ หรือแกะผู้ทุกตัว หรือสำหรับลูกแกะหรือลูกแพะทุกตัว

12 ตามจำนวนสัตว์ที่จัดมา จงกระทำตามส่วนนี้แก่สัตว์ทุก ๆ ตัว

13 บรรดาชาวพื้นเมืองต้องกระทำอย่างนี้ทุกคน เมื่อจะถวายเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์

14 ถ้าคนต่างดาวที่มาอาศัยอยู่กับเจ้า หรือคนหนึ่งคนใดท่าม-

(44) พบย 1:43 (2) สนต 23:10; กตว 15:18 (3) ปฐก 8:21; อพย 29:18

(4) อพย 29:40; สนต 2:1 (5) สนต 1:10; 3:6; กตว 15:11; 28:4-5, 7, 14

(6) กตว 28:12, 14 (8) สนต 7:11 (9) กตว 28:12, 14 (11) กตว 28

กลางเจ้าตลอดชั่วอายุของเจ้า ใครจะถวายเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแต่พระเยโฮวาห์ ก็ให้เขาทั้งหลาย กระทำเหมือนเจ้าทั้งหลายได้ กระทำนั้น

15 จะต้องมีกฎอย่างเดียวกัน สำหรับชุมนุมชนและสำหรับคนต่างด้าวผู้มาอาศัยอยู่กับเจ้า เป็นกฎถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้า คือเจ้าเป็นอย่างใด คนต่างด้าวก็เป็นอย่างนั้น ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

16 จะต้องมีพระราชบัญญัติ อย่างเดียวกันและลักษณะอย่างเดียวกันสำหรับเจ้าและสำหรับคนต่างด้าวที่ มาอาศัยอยู่กับเจ้า”

17 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส ว่า

18 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายมาถึงแผ่นดินที่ เราจะพาเจ้าไป

19 และเมื่อเจ้ารับประทานอาหารแห่งแผ่นดินนั้น เจ้าจงนำเครื่องบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์

20 จงเอาแป้งเปียกผลแรกทำขนมก้อนหนึ่งถวายเป็นเครื่องบูชา เป็นเครื่องบูชาที่ได้จากลานนวดข้าว เจ้าจงถวายเช่นว่านี้

21 จงเอาแป้งเปียกผลแรกถวาย เป็นเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์ ตลอดชั่วอายุของเจ้า

22 ถ้าเจ้าทั้งหลายได้ประพฤติผิดมิได้รักษาพระบัญญัติเหล่านี้ ทุกประการ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งแก่โมเสส

23 ทุกประการซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้ทางโมเสส ตั้งแต่วันที่พระเยโฮวาห์ประทานพระบัญชาแก่โมเสส และต่อๆไป ตลอดชั่วอายุของเจ้า

24 แล้วถ้าประชาชนได้กระทำผิดโดยไม่เจตนา โดยที่ชุมนุมชนไม่รู้เห็น ชุมชนทั้งหมด ต้องถวายวัวหนุ่มตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา ให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์ พร้อมกับธัญญาบูชาและเครื่องดื่มบูชา คู่กันตามลักษณะ และถวายลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

25 และให้ปุโรหิตทำการลบมลทินบาปให้แก่ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมด และเขาทั้งหลายจะได้รับอภัยโทษ เพราะเป็นการผิดโดยไม่เจตนา และเขาจะนำเครื่องบูชาของเขามาถวายด้วยไฟแด่พระเยโฮวาห์ และถวายเครื่องบูชาไถ่บาปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะความผิดโดยไม่เจตนาของเขา

(15) อพย 12:49; กตว 9:14; 15:29 (18) กตว 15:2; พบญ 26:1 (19) ยชา 5:11-12

(20) อพย 34:26; ลนต 2:14; 23:10, 14, 16-17; พบญ 26:2, 10; สภข 3:9-10

(22) ลนต 4:2 (24) ลนต 4:13, 23; กตว 15:8-10 (25) ลนต 4:20; ฮบ 2:17

26 และชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดจะได้รับอภัยโทษ พร้อมกับคนต่างด้าวผู้อยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย เพราะว่าพลเมืองทั้งหมดเกี่ยวพันกับความผิดนั้นอันเกิดขึ้นโดยไม่เจตนา

27 ถ้าบุคคลคนหนึ่งคนใดกระทำผิดโดยไม่รู้ตัว ก็ให้ผู้นั้นเอาแพะเมียอายุชวบหนึ่งไปเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

28 และให้ปุโรหิตกระทำการลบมลทินบาปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ให้บุคคลนั้น ผู้กระทำผิดเมื่อเขากระทำบาปโดยไม่รู้ตัว เพื่อทำการลบมลทินบาปเขาเสีย และเขาจะได้รับอภัยโทษ

29 ให้เจ้ามีพระราชบัญญัติอย่างเดียวกันสำหรับผู้กระทำผิดโดยไม่รู้ตัว คือคนอิสราเอล ผู้เป็นชาวพื้นเมืองและผู้เป็นคนต่างด้าวที่อยู่ท่ามกลางเขา

30 แต่บุคคลที่บังอาจกระทำการใดๆโดยพลการ ไม่ว่าเขาจะเกิดในแผ่นดินนั้นหรือเป็นคนต่างด้าวก็ดี ผู้นั้นเหยียดหยามพระเยโฮวาห์ ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากชนชาติของตน

31 เพราะเขาได้สบประมาทพระดำรัสของพระเยโฮวาห์และละเมิดพระบัญญัติของพระองค์ ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดอย่างสิ้นเชิง ให้เขารับโทษความชั่วช้า

ของตน”

พระเจ้าทรงพิพากษา คนที่ไม่รักยิววันสะบาโต

32 ขณะเมื่อคนอิสราเอลอยู่ในถิ่นทรกัณดาร เขาพบคนหนึ่งไปเก็บฟืนในวันสะบาโต

33 ผู้ที่พบเขาเก็บฟืนก็พาเขามาหาโมเสสและอาโรน และมาหาชุมนุมชนทั้งหมด

34 เขาจึงจำคนนั้นไว้ เพราะยังไม่แจ้งว่าจะกระทำอย่างไรแก่เขา

35 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “ชายผู้นั้นต้องถูกโทษถึงตายเป็นแน่ ชุมชนชนทั้งหมดต้องเอาหินขว้างเขาที่นอกค่าย”

36 และชุมนุมชนทั้งหมดจึงพาเขามาออกค่าย และเอาหินขว้างเขาจนตาย ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส

ด้ายสีฟ้า

37 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

38 “จงพูดกับคนอิสราเอลและสั่งเขาให้ทำฟู่ที่มุมชายเสื้อตลอดชั่วอายุของเขา ให้เอาด้ายสีฟ้าติดฟู่ที่มุมทุกมุม

39 เพื่อเจ้าจะมองดูฟู่ นั้นและจดจำพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์ และปฏิบัติตาม เพื่อเจ้าจะไม่กระทำอะไรตามความ

(27) ลนต 4:27-31 (28) ลนต 4:35 (29) กตว 15:15 (30) กตว 14:40-44

(31) 2 ซมอ 12:9; สกษ 13:13 (32) อพย 31:14-15; 35:2-3 (34) ลนต 24:12

(35) อพย 31:14-15 (38) พบญ 22:12 (39) พบญ 29:19

พอใจพอลตาของเจ้าซึ่งเจ้ามัก
หลงตามนั้น

40 เพื่อว่าเจ้าจะจดจำและกระทำตามบัญญัติทั้งสิ้นของเราและเป็นคนบริสุทธิ์แต่พระเจ้าของเจ้า

41 เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าผู้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อเป็นพระเจ้าของเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า”

16 การกบฏของโคราห์
โคราห์ บุตรชายอิสฮาร์ ผู้เป็นบุตรชายโคฮาท ผู้เป็นบุตรชายเลวี กับดาธานและอาบีรัม บุตรชายเอลีอับ กับโอน บุตรชายเปเลท บุตรชายรูเบน พาคนไป

2 และไปยืนต่อหน้าโมเสสพร้อมกับคนอิสราเอลจำนวนหนึ่ง เป็นเจ้านายของชุมนุมชน มีสองร้อยห้าสิบคนที่เลือกมาจากที่ประชุม เป็นคนมีชื่อ

3 และเขาทั้งหลายมาประชุมกันต่อโมเสสต่ออาโรน กล่าวแก่ท่านทั้งสองว่า “ท่านทำเกินเหตุไป เพราะว่าชุมนุมชนทั้งหมดก็บริสุทธิ์ทุก ๆ คน และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตท่ามกลางเขา เหตุใดท่านจึงผยองขึ้นเหนือชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์”

4 ครั้นโมเสสได้ยินก็ชบหน้าลง

ถึงดิน

5 ท่านจึงพูดกับโคราห์และพรรคพวกทั้งหมดของเขาว่า “พรุ่งนี้เช้าพระเยโฮวาห์จะทรงสำแดงให้เห็นว่า ผู้ใดเป็นของพระองค์และใครเป็นคนบริสุทธิ์ และจะทรงให้ผู้นั้นเข้าไปใกล้พระองค์ ผู้ใดที่พระองค์ทรงเลือก พระองค์จะทรงให้เข้าไปใกล้พระองค์

6 จงกระทำอย่างนี้ ให้โคราห์และพรรคพวกทั้งหมดของเขานำกระถางไฟมา

7 จงเอาไฟใส่และใส่เครื่องหอมต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ในวันพรุ่งนี้ ผู้ใดที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกก็จะเป็นคนบริสุทธิ์ บุตรชายของเลวีเอ๋ย ท่านทั้งหลายได้กระทำเกินเหตุไป”

8 และโมเสสพูดกับโคราห์ว่า “พวกท่านผู้เป็นบุตรชายของเลวี จงฟัง

9 เป็นการเล็กน้อยสำหรับท่านอยู่หรือซึ่งพระเจ้าแห่งอิสราเอลได้แยกท่านออกจากชุมนุมชนอิสราเอล เพื่อนำท่านให้มาใกล้พระองค์ ให้ปฏิบัติงานในพลับพลาของพระเยโฮวาห์และยืนอยู่ต่อหน้าชุมนุมชนเพื่อปรนนิบัติเขา

10 และพระองค์ทรงนำท่านมาใกล้พระองค์รวมทั้งพี่น้องทั้ง

(40) ลนต 11:44-45 (1) อพย 26:9; กตว 26:9; พบญ 11:6 (2) กตว 1:16; 26:9

(3) อพย 19:6; 29:45; กตว 12:2; 14:2; สดต 106:16 (4) กตว 14:5; 20:6

(5) ลนต 21:6-8, 12 (9) กตว 3:41, 45; 8:13-16; พบญ 10:8

สิ้นของท่าน คือลูกหลานของ
เลวี ท่านทั้งหลายแสวงหาตา-
แหน่งปุโรหิตด้วยหรือ

11 เพราะฉะนั้น ที่ท่านและ
พรรคพวกทั้งหมดของท่านได้
ประชุมกันก็เป็นการต่อสู้พระ
เยโฮวาห์ ส่วนอาโรนเป็นอะไร
เล่าที่ท่านได้บ่นว่าเขา”

12 โมเสสใช้ให้ไปเรียกดาธาน
และอาบิรัมบุตรชายเอลีอับ เขา
ทั้งสองว่า “เราจะไม่ขึ้นไป

13 เป็นการเล็กน้อยอยู่หรือที่
ท่านนำพวกเราจากแผ่นดินที่มี
น้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์
เพื่อจะฆ่าพวกเราเสียในถิ่นทุร-
กัณดาร และท่านจะได้ตั้งตัวขึ้น
เป็นเจ้านายเหนือพวกเราด้วย

14 ยิ่งกว่านั้นอีกท่านมิได้นำ
พวกเราเข้าไปยังแผ่นดินที่มี
น้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ มิ
ได้ให้พวกเราจับที่นาหรือสวน
องุ่นเป็นมรดก ท่านจะควักตา
คนเหล่านี้้ออกเสียหรือ เราจะ
ไม่ขึ้นไป”

15 โมเสสโกรธมากและกราบ
ทูลพระเยโฮวาห์ว่า “ขออย่าทรง
โปรดปรานเครื่องบูชาของเขา
เลย ข้าพระองค์มิได้เอาลาของ
เขามาสักตัวหนึ่ง และข้าพระ
องค์มิได้ทำอันตรายเขาสักคน
เดียว”

16 และโมเสสพูดกับโคราห์ว่า

”ตัวท่านและพรรคพวกทั้งหมด
ของท่านจงเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์
ในวันพรุ่งนี้ ทังตัวท่าน พรรค
พวกของท่านและอาโรน

17 ให้ทุกคนนำกระถางไฟของ
ตนไป ใส่เครื่องหอมในนั้น ให้
ทุกคนนำกระถางไฟเข้าเฝ้าพระ
เยโฮวาห์ มีกระถางไฟสองร้อย
ห้าสิบด้วยกัน ตัวท่านด้วย และ
อาโรน ต่างจงเอากระถางไฟของ
ตนไป”

18 ดังนั้น ทุกคนจึงนำกระถาง
ไฟของเขา ต่างเอาไฟใส่และเอา
เครื่องหอมใส่ และเข้าไปยืนอยู่
ที่ ประตูลับพลากแห่งชุมนุม
พร้อมกับโมเสสและอาโรน

19 โคราห์ก็ร่วมชุมนุมชนทั้ง
หมดที่ ประตูลับพลากแห่งชุม
มนุมประจัญหน้าเขาทั้งสอง และ
สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็ปรา-
กฏต่อบรรดาชุมนุมชน

20 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
และอาโรนว่า

21 “จงแยกตัวออกเสียจากชุม
มนุมชนนี้ เพื่อเราจะผลาญเขา
เสียในพริบตาเดียว”

22 เขาทั้งสองชบหน้าลงถึงดิน
กราบทูลว่า “โอ ข้าแต่พระเจ้า ผู้
ทรงเป็นพระเจ้าแห่งจิตวิญญาณ
ของมนุษย์ทั้งสิ้น เมื่อคนเดียว
กระทำผิด พระองค์จะทรงพระ
พิโรธแก่ชุมนุมชนทั้งหมดหรือ”

(11) อพย 16:7-8 (13) อพย 2:14; 16:3; กตว 11:4-6 (14) อพย 3:8; สดต 20:24

(15) ปฐก 4:45; 1 ซมอ 12:3 (16) 1 ซมอ 12:3, 7 (19) อพย 16:7, 10; สดต 9:6, 23

(21) ปฐก 19:17; อพย 32:10; 33:5 (22) ปฐก 18:23-32; 20:4; สดต 4:3; กตว 14:5

**แผ่นธรณีก็อัปาทออก
กลืนพวกกบฏ**

23 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

24 “จงกล่าวแก่ชุมนุมชนว่า จงออกไปให้ห่างจากเต็นท์ของโคราห์ ดาธาน และอาบิริม”

25 แล้วโมเสสลุกขึ้นไปหาดาธานและอาบิริมและพวกผู้ใหญ่แห่งอิสราเอลก็ตามท่านไป

26 โมเสสจึงกล่าวแก่ชุมนุมชนนั้นว่า “ท่านทั้งหลายออกไปเสียให้ห่างจากเต็นท์ของคนชั่วเหล่านี้ อย่าแตะต้องอะไรของเขาเลย เกือบกว่าท่านทั้งหลายจะต้องถูกกวาดไปกับบรรดาการบาปของเขาด้วย”

27 ดังนั้น เขาทั้งหลายก็ออกไปให้ห่างจากเต็นท์ของโคราห์ ดาธาน และอาบิริม และดาธานกับอาบิริมออกมายืนอยู่ที่ประตูเต็นท์ของตน พร้อมกับภรรยา บุตรชายและลูกเล็กๆของเขา

28 และโมเสสพูดว่า “ตั้งนี้แหละท่านทั้งหลายจะได้ทราบว่า พระเยโฮวาห์ใช้ให้ข้ามากระทำการทั้งสิ้นนี้ ข้ามิได้กระทำตามอำเภอใจตัวเอง

29 ถ้าคนเหล่านี้ตายอย่างคนธรรมดาทั้งปวง หรือเหตุการณ์อย่างคนธรรมดามาเยี่ยมเยียนเขา ก็หมายความว่าพระเยโฮวาห์มิได้

ทรงใช้ข้ามา

30 แต่ถ้าพระเยโฮวาห์บันดาลอะไรใหม่เกิดขึ้นและแผ่นธรณีอัปาทกลืนคนเหล่านี้ เข้าไปพร้อมกับข้าวของทั้งหมดของเขา และเขาทั้งหลายลงไปสู่แดนคนตายทั้งเป็น ท่านทั้งหลายจงทราบเถิดว่า คนเหล่านี้ได้สับประมาทพระเยโฮวาห์”

31 ต่อมา เมื่อท่านกล่าวบรรดาคำเหล่านี้จบ แผ่นดินใต้ที่เขาเหล่านั้นยืนอยู่ก็แยกออก

32 และแผ่นธรณีก็อัปาทออกกลืนเขาทั้งหลาย กับครอบครัวและบรรดาคนของโคราห์ และข้าวของทั้งหมดของเขา

33 ดังนั้นเขาทั้งหลายพร้อมกับข้าวของทั้งหมดของเขาลงไปสู่แดนคนตายทั้งเป็น และแผ่นดินก็จับเขาไว้และเขาทั้งหลายก็พินาศเสียจากท่ามกลางที่ประชุม

34 อิสราเอลทั้งหมดที่อยู่รอบเขาได้ยินเสียงร้องของเขาก็หนีไป เพราะเขากล่าวว่า “เกือบกว่าธรณีจะกลืนเราเสีย”

35 และไฟออกมาจากพระเยโฮวาห์ เผาผลาญคนทั้งสองร้อยห้าสิบที่ได้ถวายเครื่องหอมนั้นเสีย

36 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

(26) ปฐก 19:12, 14-15, 17 (27) กตว 26:11 (28) อพย 3:12; กตว 24:13

(29) อพย 20:5; โยบ 35:15 (30) โยบ 31:3; สดต 55:15

(31) กตว 26:10 (32) กตว 26:11 (35) สดต 10:2; กตว 11:1-3

37 “จงบอกเอเลอาซาร์บุตรชาย
อาโรนปุโรหิต ให้เอากระถางไฟ
ออกเสียจากเปลวเพลิง และเจ้า
จงกระจายก้อนไฟออกห่าง ๆ กัน
เพราะกระถางไฟเหล่านั้นบริ-

สุทธิ์
38 คือกระถางไฟของคนเหล่านี้
ที่ได้กระทำบาปจนถึงเสียชีวิต
นั้น จงตีแผ่ทำเป็นแผ่นคลุม
แท่นบูชา เพราะได้ถวายกระถาง
เหล่านี้ต่อพระพักตร์พระเย-

โฮวาห์ จึงเป็นสิ่งบริสุทธิ์ ดังนั้น
สิ่งเหล่านี้จะเป็นหมายสำคัญแก่
คนอิสราเอล”
39 ดังนั้น เอเลอาซาร์ปุโรหิตจึง
นำกระถางไฟทองสัมฤทธิ์ ซึ่งผู้
ที่ถูกไฟเผาเข้าไปบูชา มาตีแผ่

ออกเป็นแผ่นคลุมแท่นบูชา
40 ให้เป็นเครื่องเตือนใจคน
อิสราเอล เพื่อว่าคนสามัญผู้ที่มี
ใช้เป็นเชื้อสายของอาโรน จะมี
ได้เข้าไปเผาเครื่องหอมถวายต่อ
พระพักตร์พระเยโฮวาห์ เกลือก
ว่าจะเป็นอย่างโคราห์และพรรค
พวกของเขา ดังที่พระเยโฮวาห์

ตรัสกับเอเลอาซาร์ทางโมเสส
41 พอรุ่งขึ้นบรรดาชุมนุมชน
อิสราเอลก็บ่นว่าโมเสสและอา-

โรนว่า “ท่านได้ประหารชีวิตคน
ของพระเยโฮวาห์เสีย”
42 ต่อมาเมื่อชุมนุมชนมาประ-

ชุมประจัญหน้าโมเสสและอา-

โรน เขาหันหน้ามาสู่พลับพลา
แห่งชุมนุม และดูเถิด เมฆมา
คลุมพลับพลาขึ้น และสง่าราศี
ของพระเยโฮวาห์ก็ปรากฏ

43 โมเสสกับอาโรนจึงมาหน้า
พลับพลาแห่งชุมนุม

การอ้อนวอนของโมเสส

ช่วยคนอิสราเอลให้รอด

44 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับ
โมเสสว่า

45 “จงออกไปเสียจากท่ามกลาง
ประชุมชนนี้ เพื่อเราจะผลาญ
เขาทั้งหลายเสียในพริบตาเดียว”
และท่านทั้งสองก็ชบหน้าลงถึง
ดิน

46 โมเสสพูดกับอาโรนว่า “จง
เอากระถางไฟ เอาไฟจากแท่น
บูชาใส่ไว้ แล้วใส่เครื่องหอมริบ
นำไปที่ชุมนุมชน ทำการลบมล
ทินบาปของชุมนุมชนนั้นเสีย
เพราะพระพิโรธพลุ่งออกมาจาก
พระเยโฮวาห์แล้ว ภัยพิบัติได้
บังเกิดขึ้น”

47 อาโรนจึงนำกระถางไฟดั่งที่
โมเสสบอกวิ่งเข้าไปท่ามกลางที่
ประชุม และดูเถิด ภัยพิบัติได้
บังเกิดขึ้นแก่ประชาชนแล้ว และ
ท่านได้ใส่เครื่องหอมและทำการ
ลบมลทินบาปของประชาชน

48 ท่านได้ยืนอยู่ระหว่างคนตาย
กับคนเป็น และภัยพิบัตินั้นก็ถูก
ระงับแล้ว

(37) ลนต 27:28 (38) กตว 17:10 (40) กตว 3:10; 2 พศต 26:18

(41) กตว 14:2; สดต 106:25 (42) อพย 40:34

(46) ลนต 10:6; กตว 18:5; พบญ 9:22 (48) กตว 25:8; สดต 106:30

49 บรรดาคนที่ตายด้วยภัยพิบัติมีหนึ่งหมื่นสี่พันเจ็ดร้อยคน ไม่นับคนที่ตายด้วยเรื่องของโคราห์

50 เมื่อภัยพิบัติถูกระงับแล้ว อาโรนก็กลับไปหาโมเสสที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม

ไม้เท้าของอาโรนได้ออก

มีดอกตูมและดอกบาน

17 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2 "จงพูดกับคนอิสราเอลและเอาไม้เท้ามาจากเขา เรือนบรรพบุรุษละอันจากประมุขทุกคน ตามเรือนบรรพบุรุษ เป็นไม้เท้าสิบสองอัน เขียนชื่อชายเจ้าของไม้ไว้บนไม้เท้าทุกอัน

3 เขียนชื่อของอาโรนไว้บนไม้เท้าของคนเลวี เพราะจะมีไม้เท้าอันเดียวสำหรับหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษหนึ่ง

4 จงวางไม้เท้าเหล่านั้นไว้ในพลับพลาแห่งชุมนุม ต่อหน้าพระโอวาทที่ที่เราพบกับเจ้าทั้งหลาย

5 และต่อมาไม้เท้าของชายผู้ที่เราโปรดเลือกนั้นจะงอก เช่นนี้เราจะกระทำให้เสียงบ่นของคนอิสราเอล ซึ่งเขาย่นต่อเจ้าสงบลงเสียจากเรา"

6 โมเสสจึงสั่งคนอิสราเอล และประมุขของท่านทุกคนก็มอบไม้

เท้าแก่ท่านคนละอันตามเรือนบรรพบุรุษ เป็นไม้เท้าสิบสองอัน และไม้เท้าของอาโรนก็อยู่ในไม้เท้าเหล่านั้นด้วย

7 และโมเสสวางไม้เท้าเหล่านั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ในพลับพลาพระโอวาท

8 อยู่มาวันรุ่งขึ้นโมเสสได้เข้าไปในพลับพลาพระโอวาท ดูเถิดไม้เท้าของอาโรนสำหรับวงศ์วานเลวีได้ออก มีดอกตูมและดอกบาน และเกิดผลอัลมอนด์สุกบ้าง

9 แล้วโมเสสนำไม้เท้าทั้งหมดจากที่ตรงพระพักตร์พระเยโฮวาห์มายังคนอิสราเอลทั้งหมด เขาได้ตรวจดู และทุกคนก็นำไม้เท้าของตนไป

10 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "จงนำไม้เท้าของอาโรนกลับไปวางไว้ต่อหน้าพระโอวาท เก็บไว้เป็นหมายสำคัญสำหรับเตือนพวกกบฏ เพื่อเจ้าจะให้เขาทั้งหลายยุติการบ่นว่าเรา เพื่อเขาจะไม่ต้องตาย"

11 โมเสสก็กระทำเช่นนี้ พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งท่านอย่างไร ท่านก็กระทำอย่างนั้น

12 และคนอิสราเอลพูดกับโมเสสว่า "ดูเถิด เราพินาศ เราถึงหายนะ เราถึงหายนะหมดแล้ว

13 ผู้ใดที่มาใกล้พลับพลาแห่ง

(4) อพย 25:16, 22; 29:42-43 (5) กตว 16:5, 11

(7) อพย 38:21; กตว 1:50-51 (8) อสค 17:24; สบ 9:4

(10) กตว 16:38; 17:5; พญ 9:7, 24; สบ 9:4 (13) กตว 1:51, 53; 18:4, 7

พระเยโฮวาห์ต้องตาย เราจะ
ต้องตายหมดหรือ”

คำสั่งสอน

และคำบัญชา

สำหรับอาโรนและคนเลวี

18 ตั้งนั้นพระเยโฮวาห์ตรัส
กับอาโรนว่า “เจ้าและ
บุตรชายของเจ้า และวงศ์วาน
บิดาของเจ้าจะต้องรับโทษความ
ชั่วช้าเนื่องด้วยสถานบริสุทธิ์ ทั้ง
เจ้าและบุตรชายของเจ้าจะต้อง
รับโทษความชั่วช้า เนื่องด้วย
หน้าที่ปุโรหิตของเจ้า

2 และจงนำพี่น้องของเจ้ามาใกล้
เจ้า ซึ่งเป็นตระกูลเลวี ตระกูล
บิดาของเจ้าเพื่อเขาจะสมทบ
กับเจ้า และปรนนิบัติเจ้าขณะที่
เจ้าและบุตรชายปรนนิบัติอยู่ต่อ
หน้าพลับพลาพระโอวาท

3 เขาทั้งหลายจะคอยรับใช้เจ้า
และรับใช้บรรดาหน้าที่ต่าง ๆ
ของพลับพลา แต่อย่าให้เข้าใกล้
เครื่องใช้ของสถานบริสุทธิ์หรือ
แท่นบูชา เกลือกว่าเขาทั้งหลาย
และเจ้าจะต้องตาย

4 เขาทั้งหลายจะสมทบกับพวก
เจ้า และคอยรับใช้อยู่ที่พลับ-
พลาแห่งชุมนุม ในงานปรนนิ-
บัติทั้งสิ้นของพลับพลา และอย่า
ให้ผู้อื่นใดมาใกล้เจ้า

5 พวกเจ้าต้องคอยรับใช้ใน
หน้าที่ของสถานบริสุทธิ์ และ

หน้าที่ของแท่นบูชา เพื่อพระ
พิโรธจะไม่เกิดขึ้นแก่คนอิสรา-
เอลอีก

6 และดูเถิด เราได้เลือกคนเลวี
พี่น้องของเจ้าออกจากคนอิส-
ราเอล เป็นของประทานแก่เจ้า
ถวายแด่พระเยโฮวาห์ เพื่อให้
ปฏิบัติงานของพลับพลาแห่ง
ชุมนุม

7 ทั้งเจ้าและบุตรชายจงคอยรับ
ใช้ในหน้าที่ปุโรหิต เพื่องานทุก
อย่างที่เกี่ยวข้อกับแท่นบูชา
และสิ่งที่อยู่ภายในม่าน เจ้าต้อง
อยู่ปฏิบัติงาน เราให้ตำแหน่ง
ปุโรหิตแก่เจ้าเป็นของประทาน
สำหรับงานปฏิบัติ และผู้ใดอื่น
ที่เข้ามาใกล้ต้องให้ถึงแก่ความ
ตาย”

8 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับอา-
โรนว่า “ดูเถิด เราได้ให้เครื่อง
บูชาของเราส่วนหนึ่งแก่เจ้า คือ
บรรดาของถวายของคนอิสรา-
เอล เราให้แก่เจ้าส่วนหนึ่งและ
แก่ลูกหลานของเจ้าเป็นกฎถาวร
เพราะเหตุพวกเจ้าได้รับการเจิม
แล้ว

9 ในบรรดาของบริสุทธิ์ที่สุด
ส่วนซึ่งไม่ได้เผาไฟที่เป็นของ
ของเจ้ามีดังนี้ บรรดาของถวาย
ของเขา บรรดาธัญญาบูชาของเขา
บรรดาเครื่องบูชาไถ่บาปของเขา
บรรดาเครื่องบูชาไถ่การละเมิด

(1) อพย 28:38; ลนต 10:17 (2) ปฐก 29:34; กตว 1:47 (3) กตว 3:25, 31, 36

(4) กตว 3:10 (5) อพย 27:21; 30:7; ลนต 24:3 (6) กตว 3:9, 12, 45

(7) กตว 3:9-10; 18:5, 9 (8) อพย 29:29; 40:13, 15 (9) ลนต 2:2-3; 6:25-26; 7:7

ของเขา ซึ่งเขาถวายแก่เรา จะเป็นของบริสุทธิ์ที่สุดแก่เจ้าและแก่ลูกหลานของเจ้า

10 เจ้าจงรับประทานสิ่งเหล่านี้ในที่บริสุทธิ์ที่สุด ผู้ชายทุกคนรับประทานได้ เป็นของบริสุทธิ์แก่เจ้า

11 สิ่งต่อไปนี้ก็เป็นอย่างเดียวกับของเจ้าด้วย คือของให้ที่เขาถวาย บรรดาเครื่องบูชาแกว่งถวายของคนอิสราเอล เราได้ให้ไว้แก่เจ้าและแก่บุตรชายหญิงซึ่งอยู่กับเจ้า เป็นกฎเกณฑ์ถาวร ทุกคนที่สะอาดที่อยู่ในครอบครัวของเจ้ารับประทานได้

12 น้ำมันที่ดีที่สุดในทั้งหมด และน้ำองุ่นที่ดีที่สุดในทั้งหมด และผลรุ่นแรกที่เขาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เราให้แก่เจ้า

13 ผลสุกรุ่นแรกของของทุกอย่างซึ่งอยู่ในแผ่นดิน ที่เขานำมาถวายพระเยโฮวาห์ จะเป็นของเจ้า ทุกคนที่สะอาดอยู่ในครอบครัวของเจ้ารับประทานได้

14 บรรดาของมอบถวายในอิสราเอลจะเป็นของเจ้า

15 บรรดาเนื้อหนังที่เบิกครรภ์ไม่ว่ามนุษย์หรือสัตว์ ซึ่งเขาถวายแด่พระเยโฮวาห์จะเป็นของเจ้า แต่อย่างไรก็ตาม บุตรหัวปีของมนุษย์เจ้าจะต้องได้ไว้

เจ้าต้องได้ลูกหัวปีของบรรดาสัตว์ทั้งปวงที่มลทินด้วย

16 และค่าไถ่ พออายุได้หนึ่งเดือนเจ้าก็ต้องไถ่ ให้เจ้ากำหนดว่าเป็นเงินห้าเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นยี่สิบเก-ราห์

17 แต่ลูกหัวปีของวัว หรือลูกหัวปีของแกะ หรือลูกหัวปีของแพะ เจ้าไม่ต้องไถ่เพราะเป็นของบริสุทธิ์ เจ้าจงเอาเลือดของมันพรมบนแท่นบูชา และเอาไขมันของมันเผาเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ ให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์

18 แต่เนื้อของมันจะเป็นของเจ้า เช่นเดียวกับเนื้ออกที่แกว่งถวาย หรือเนื้อโคนขาขวาเป็นของเจ้า

19 บรรดาเครื่องบูชาบริสุทธิ์ที่คนอิสราเอลมอบถวายแด่พระเยโฮวาห์ เราให้แก่เจ้าและแก่บุตรชายหญิงซึ่งอยู่กับเจ้า เป็นกฎเกณฑ์ถาวร เป็นพันธสัญญาเกลือเป็นนิตย์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์สำหรับเจ้า และเชื้อสายของเจ้าด้วย”

20 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับอาโรนว่า “เจ้าจะไม่ได้รับมรดกในแผ่นดินของเขา ทั้งเจ้าจะไม่มีส่วนอันใดกับเขาเลย เราเป็นส่วนแบ่งของเจ้าและเป็นมรดก

(10) ลนต 6:16, 26 (11) อพย 29:27-28 (12) อพย 22:29 (13) อพย 22:29; 23:19 (14) ลนต 27:1-33 (15) อพย 13:2, 12-15 (16) อพย 30:13 (17) ลนต 3:2, 5 (18) อพย 29:26-28 (19) ลนต 2:13 (20) พบญ 10:8-9

ของเจ้าท่ามกลางคนอิสราเอล
21 ดูเถิด เราให้บรรดาสิบชัก
หนึ่งในอิสราเอลแก่คนเลวีเป็น
มรดก เป็นค่าตอบแทนงานที่
เขาปฏิบัติ คืองานปฏิบัติที่ปลับ
ปล่าแห่งชุมนุม

22 ตั้งแต่นี้ต่อไปคนอิสราเอล
จะมีได้เข้ามาใกล้ปลับปล่าแห่ง
ชุมนุม เกือบว่าเขาจะรับโทษ
บาปและจะต้องตาย

23 แต่คนเลวีจะต้องปฏิบัติงาน
ของปลับปล่าแห่งชุมนุม และ
เขาจะต้องรับโทษความชั่วช้า
ของเขา จะเป็นกฎเกณฑ์ถาวร
ตลอดชั่วอายุของเขา เขาจะไม่มี
ส่วนมรดกท่ามกลางคนอิสราเอล

24 เพราะว่าส่วนสิบชักหนึ่งของ
คนอิสราเอล ซึ่งนำมาถวายแด่
พระเยโฮวาห์ เราได้ให้แก่คน
เลวีเป็นมรดก เพราะฉะนั้นเรา
จึงได้บอกเขาว่า `เขาจะไม่มีส่วน
มรดกท่ามกลางคนอิสราเอล`”

25 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
ว่า

26 `ยิ่งกว่านั้น เจ้าจงกล่าวแก่
คนเลวีว่า `เมื่อพวกเจ้ารับสิบชัก
หนึ่งจากคนอิสราเอล ซึ่งเราให้
แก่เจ้าอันมาจากเขาเป็นมรดก
ของเจ้านั้น เจ้าจงนำสิบชักหนึ่ง
ของสิบชักหนึ่งที่เจ้าได้มานั้น
ถวายแด่พระเยโฮวาห์

27 และส่วนถวายของเจ้านั้นจะ
นับเหมือนหนึ่งเป็นพืชที่ได้มา
จากลานนวดข้าว และเหมือน
ส่วนที่เต็มเปี่ยมจากบ่อย่ำองุ่น

28 เพราะฉะนั้นเจ้าต้องนำของ
บูชาจากสิบชักหนึ่งทั้งสิ้นของ
เจ้าถวายแด่พระเยโฮวาห์ คือสิบ
ชักหนึ่งที่เจ้ารับจากคนอิสราเอล
นั้น จากส่วนได้นั้นพวกเจ้าจง
มอบของถวายแด่พระเยโฮวาห์
แก่อาโรนปุโรหิต

29 จากบรรดาของที่พวกเจ้าได้
รับ เจ้าจงนำเครื่องถวายทุกสิ่ง
ที่ถวายแด่พระเยโฮวาห์ จาก
บรรดาของดีที่ สุดนั้นคือส่วน
ของที่บริสุทธิ์`

30 ฉะนั้น เจ้าจงพูดกับเขาว่า
`เมื่อเจ้าได้ถวายส่วนที่ดีที่สุด
แล้ว ให้คนเลวีนับส่วนที่เหลือ
อยู่เป็นเหมือนหนึ่งพืชที่ได้มา
จากลานนวดข้าวและเป็นผลได้
จากบ่อย่ำองุ่น

31 และเจ้าจะรับประทานส่วน
นั้น ณ ที่ใด ๆ ก็ได้ ทั้งตัวเจ้าและ
ครอบครัวของเจ้า เพราะว่าเป็น
รางวัลตอบแทนงานปฏิบัติของ
เจ้าในปลับปล่าแห่งชุมนุม

32 เมื่อเจ้าได้ถวายส่วนที่ดีที่สุด
แล้วเจ้าจะหาโทษบาปโดยของ
ถวายนั้นไม่ และเจ้าอย่าทำสิ่ง
บริสุทธิ์ของคนอิสราเอลให้มล
ทิน เกือบว่าเขาจะต้องตาย`”

(21) ลนต 27:30-33 (22) ลนต 22:9; กตว 1:51 (26) นหม 10:38

(27) กตว 15:20 (31) มธ 10:10; ลก 10:7; 1 คร 9:13; 1 ทธ 5:18

(32) ลนต 19:8; 22:2, 15-16; อสค 22:26

19 วัวตัวเมียสีแดงกับขี้เถ้า
 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ
 โมเสสและอาโรนว่า
 2 "ต่อไปนี้เป็นกฎพระราชบัญญัติซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาว่า จงบอกคนอิสราเอลให้นำ
 วัวตัวเมียสีแดงไม่พิการซึ่งไม่มี
 ดำหนิ และยังไม่เคยเข้าเทียม
 แอก
 3 และเจ้าจงให้วัวนั้นแก่เอเล-
 อชาซร์ปุโรหิต และให้เอาวัวนั้น
 ไปนอกค่ายฆ่าเสียต่อหน้าเขา
 4 และเอเลอชาซร์ปุโรหิตจะเอา
 นิ้วมือจุ่มเลือดวัวพรมที่ข้างหน้า
 พลับพลาแห่งชุมนุมเจ็ดครั้ง
 5 และให้มีคนเผาวัวตัวเมียนั้น
 เสียในสายตาของเขา คือเขาจะ
 ต้องเผาหนัง เนื้อ และเลือด กับ
 มูลของมันเสียให้หมด
 6 และปุโรหิตจะเอาไม้สนสีดาร์
 ไม้หุสบกับด้ายสีแดงโยนเข้าไป
 ในไฟที่เผาวัวตัวเมียนั้น
 7 แล้วปุโรหิตจะซักเสื้อผ้าของ
 ตน และชำระร่างกายเสียในน้ำ
 ภายหลังจึงเข้าไปในค่ายและ
 ปุโรหิตนั้นจึงเป็นมลทินอยู่จน
 ถึงเวลาเย็น
 8 ผู้ใดที่ทำการเผาวัวตัวเมีย
 ต้องซักเสื้อผ้าและชำระร่างกาย
 ของตนเสียในน้ำ และเขาจะเป็น
 มลทินอยู่จนถึงเวลาเย็น
 9 ให้ชายคนที่สะอาดเก็บขี้เถ้าวัว

ตัวเมียนั้น นำไปไว้นอกค่ายใน
 ที่สะอาด และให้เก็บขี้เถ้านั้นไว้
 ทำเป็นน้ำแห่งการแยกตั้งไว้สำหรับที่
 ชุมนุมชนอิสราเอลเพื่อ
 เป็นการชำระล้างบาปออกเสีย
 10 และคนที่เก็บขี้เถ้าของวัวตัว
 เมียต้องซักเสื้อผ้าของตน และ
 เขาจะเป็นมลทินอยู่จนถึงเวลา
 เย็น จะเป็นอย่างนี้แก่คน
 อิสราเอลและแก่คนต่างด้าวผู้
 อาศัยอยู่ท่ามกลางเขา เป็นกฎ
 เกณฑ์ถาวร
 11 ผู้ที่แตะต้องศพของผู้ใดก็
 ตามต้องเป็นมลทินอยู่เจ็ดวัน
 12 ในวันที่สามเขาต้องชำระตัว
 ด้วยน้ำ แล้วในวันที่เจ็ดเขาจะ
 สะอาด แต่ถ้าเขาไม่ชำระตัวใน
 วันที่สาม ในวันที่เจ็ดเขาจะสะ-
 อาดไม่ได้
 13 ผู้ใดก็ตามแตะต้องคนตาย
 คือร่างกายของคนตายแล้ว
 และมีได้ชำระตนให้บริสุทธิ์ ผู้
 นั้นก็กระทำให้พลับพลาของ
 พระเยโฮวาห์มีมลทิน คนนั้น
 จะต้องถูกตัดขาดจากอิสราเอล
 เพราะน้ำแห่งการแยกตั้งไว้ไม่
 ได้พรมถูกตัวเขา เขาจะเป็น
 มลทิน มลทินยังค้างอยู่ที่เขา
 14 ต่อไปนี้เป็นพระราชบัญญัติ
 เรื่องคนตายในเต็นท์ ทุกคนที่
 เข้ามาในเต็นท์ และสารพัดที่อยู่
 ในเต็นท์ จะเป็นมลทินไปเจ็ดวัน

(2) ลนต 22:20-25; พบญ 21:3; ซมอ 6:7 (3) ลนต 4:12, 21 (4) ลนต 4:6; ฮบ 9:13
 (5) อพย 29:14 (6) อพย 12:22 (7) ลนต 11:15; 15:5 (9) กตว 19:13
 (11) ลนต 21:1, 11 (12) กตว 19:19; 31:19 (13) ลนต 7:20; 15:31

15 ภาษนะทุกลูกที่ไม่มีฝาปิด
ต้องเป็นมลทิน

16 คนใดที่อยู่ในพื้นที่ไปแตะ
ต้องคนที่ถูกดาบตาย หรือแตะ
ต้องศพ หรือกระดูกคน หรือ
หลุมศพ จะเป็นมลทินไปเจ็ดวัน

17 สำหรับคนที่เป็นมลทินนี้ จง
เอาซีเข้าจากการเผาไว้ตัวเมียใน
การบูชาไถ่บาป และเอาหน้าที่
ไหลเติมเข้าไปปนในภาษนะ

18 ให้คนสะอาดเอากิ่งหุสบจุ่ม
น้ำนั้น ประพรมที่ เต็นท์ และ
เครื่องใช้สอยทั้งสิ้น และบนตัว
คนที่อยู่ ที่นั้นและบนตัวคนที่
แตะต้องกระดูก หรือคนถูกฆ่า
หรือคนตายหรือหลุมศพ

19 ให้คนสะอาดประพรมคนที่
เป็นมลทินในวันที่สามและวันที่
เจ็ด อย่างนี้พอวันที่เจ็ดเขาจะ
ทำให้คนนั้นสะอาด และเขาต้อง
ซักเสื้อผ้าและอาบน้ำ พอถึง
เวลาเย็นเขาจะสะอาด

20 แต่คนที่เป็นมลทินและไม่
ชำระตัวให้บริสุทธิ์ คนนั้นจะ
ต้องถูกตัดขาดจากท่ามกลางที่
ชุมนุม เพราะเขาได้กระทำให้
สถานบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์
เป็นมลทิน คือนำน้ำแห่งการ
แยกตั้งไว้ไม่ได้พรหมถูกตัวเขา
เขาจึงเป็นมลทิน

21 และให้เป็นกฎเกณฑ์แก่พวก
เขาอยู่เนื่องนิตย์ ผู้ที่ประพรม

น้ำแห่งการแยกตั้งไว้จะต้องซัก
เสื้อผ้าของตน และผู้ที่แตะต้อง
น้ำแห่งการแยกตั้งไว้จะเป็น
มลทินจนถึงเวลาเย็น

22 และสิ่งใดที่ผู้เป็นมลทินแตะ
ต้อง สิ่งนั้นจะเป็นมลทิน และผู้
ที่แตะต้องสิ่งนั้นจะเป็นมลทิน
จนถึงเวลาเย็น”

มีเรียมสิ้นชีวิต

20 ชุมมุนุมชนทั้งหมดของ
คนอิสราเอลเข้ามาใน
ถิ่นทุรกันดารคินในเดือนที่หนึ่ง
ประชาชนพักอยู่ในคาเดช มี-
เรียมภักินีและฝังไว้ที่นั่น

ประชาชนกระหายน้ำ

2 ครั้งนั้นชุมมุนุมชนไม่มีน้ำ เขา
ประชุมกันว่าโมเสสและอาโรน
3 ประชาชนตัดพ้อต่อว่าโมเสส
ว่า “เมื่อพี่น้องเราตายต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์นั้น เราตาย
เสียด้วยก็ดี

4 ท่านพาชุมมุนุมชนของพระเย-
โฮวาห์มาในถิ่นทุรกันดารนี้
ให้ตายเสียที่นี้ทั้งตัวเราและสัตว์
ของเราทำไม

5 และทำไมท่านจึงให้เราออก
จากอียิปต์ นำเรามาอยู่ที่เลว
ทรามนี้ เป็นที่ซึ่งไม่มีพืช ไม่มี
มะเดื่อ องุ่นหรือทับทิม และไม่มี
น้ำดื่ม”

6 แล้วโมเสสและอาโรนออกจาก
ที่ประชุมไปที่ประตูพลับพลา

(15) ลนต 11:32 (16) กตว 19:11; 31:19 (17) กตว 19:9 (18) สดต 51:7

(19) ลนต 14:9 (20) กตว 19:13 (22) ลนต 15:5; สกก 2:11-13 (1) อพย 15:20

(2) อพย 17:1; กตว 16:19 (3) อพย 17:2 (4) อพย 17:3 (6) กตว 14:5, 10; 16:4

แห่งชุมนุมและชบหน้าลง และ
สร้างราศีของพระเยโฮวาห์ปรากฏ
แก่เขา

น้ำไหลออกจากหิน

โมเสสทำบาป

7 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
8 “จงเอาไม้เท้าและเรียกประ-
ชุมชุมนุมชน ทั้งเจ้าและอาโรน
พี่ชายของเจ้า และบอกหินต่อ
หน้าต่อตาประชาชนให้หินหลั่ง
น้ำ ดังนั้นเจ้าจะเอาน้ำออกจาก
หินให้เขา ดังนั้นแหละเจ้าจะให้
น้ำแก่ชุมนุมชนและสัตว์ตม”

9 โมเสสก็นำไม้เท้าไปจากหน้า
พระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดั่งที่
พระองค์ทรงบัญชา

10 โมเสสกับอาโรนก็เรียกชุม
มนชนให้ไปพร้อมกันที่หิน โม-
เสสกล่าวแก่เขาว่า “เจ้าผู้กบฏ
จงฟัง ณ บัดนี้จะให้เราเอา
น้ำออกจากหินนี้ให้พวกเจ้าตม
หรือ”

11 และโมเสสก็ยกมือขึ้นตีหิน
นั้นสองครั้งด้วยไม้เท้า และน้ำก็
ไหลออกมามากมาย ชุมนุมชน
และสัตว์ของเขาก็ได้ตมน้ำ

12 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
และอาโรนว่า “เพราะเจ้ามิได้
เชื่อเราจึงมิได้กระทำให้เราเป็น
ที่บริสุทธิ์ในสายตาของคนอิส-
ราเอล เพราะฉะนั้นเจ้าจึงจะมี
ได้นำชุมนุมชนนี้เข้าไปในแผ่นดิน

ดินซึ่งเราได้ให้แก่เขา”

13 น้ำนั้นคือน้ำเมรีบาห์ เพราะ
ว่าคนอิสราเอลได้ต่อว่าพระเย-
โฮวาห์ และพระองค์ทรงสำแดง
ความบริสุทธิ์ท่ามกลางเขา

คนเอโดมไม่ให้คนอิสราเอล

ผ่านประเทศของเขา

14 โมเสสได้ส่งผู้สื่อสารจากคา-
เดชไปถึงกษัตริย์แห่งเอโดมว่า
“พี่น้องซึ่งเป็นคนอิสราเอลกล่าว
ดังนั้นว่า ท่านก็ทราบถึงบรรดา
ความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นแก่เรา
แล้ว

15 ว่าบรรพบุรุษของเราลงไปยัง
อียิปต์ และเราอยู่ในอียิปต์ช้านาน
และชาวอียิปต์ได้ข่มเหง
เราและบรรพบุรุษของเรา

16 และเมื่อเราร้องทูลพระเย-
โฮวาห์ พระองค์ทรงสดับเสียง
ของเรา และได้ส่งทูตสวรรค์องค์
หนึ่งนำเราออกจากอียิปต์ และ
ดูเถิด เรามาอยู่ในคาเดชเป็น
เมืองที่อยู่ชิดพรมแดนของท่าน

17 ขอให้เรายกผ่านเขตแดน
ของท่าน เราจะไม่ผ่านไร่นาหรือ
สวนองุ่นของท่าน เราจะไม่ตม
น้ำจากบ่อ เราจะเดินไปตามทาง
หลวง เราจะไม่หันไปทางขวามือ
หรือทางซ้ายมือ จนกว่าเราจะ
ผ่านพ้นเขตแดนของท่าน”

18 แต่เอโดมกล่าวแก่ท่านว่า
“ท่านจะยกผ่านไปไม่ได้เกลือก

(8) อพย 4:17, 20; 17:5-6 (9) กตว 17:10 (10) สดต 106:33 (11) อพย 17:6

(12) ลนต 10:3 (13) พบญ 33:8 (14) ปฐก 36:31-39 (15) ปฐก 46:6; อพย 1:11

(16) อพย 2:23 (17) กตว 21:22 (18) กตว 24:18; สดต 137:7

ว่า เราจะยกออกมาสู้ท่านด้วยดาบ”

19 และคนอิสราเอลพูดกับกษัตริย์แห่งเอโดมว่า “เราจะขึ้นไปตามทางหลวง ถ้าเราต็มน้ำของท่านไม่ว่าตัวเรา หรือสัตว์ เราจะชำระเงินให้ ขอให้เราเดินผ่านไป เราไม่ต้องการอะไรอีก”

20 แต่ท่านตอบว่า “เจ้าจะยกผ่านไปไม่ได้” แล้วเอโดมก็ยกพลเป็นอันมากมาต่อสู้เขาทั้งหลายด้วยมืออันเข้มแข็ง

21 เช่นนี้แหละเอโดมปฏิเสธไม่ให้อิสราเอลยกผ่านพรมแดนของท่าน ดังนั้นอิสราเอลจึงหันไปจากท่าน

22 และชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดเดินทางจากคาเดชมาถึงภูเขาโฮร์

อาโรนสิ้นชีวิต

23 ที่ภูเขาโฮร์นี้ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนริมเขตแดนแผ่นดินเอโดมว่า

24 “อาโรนจะต้องถูกรวบไปอยู่กับพวกของเขา เพราะเขาจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งเรายกให้แก่คนอิสราเอล เพราะเจ้าทั้งสองกบฏต่อคำสั่งของเราที่นำเมรีบาห์

25 จงนำอาโรนและเอเลอาซาร์บุตรชายของเขา นำเขาขึ้นมาบนภูเขาโฮร์

26 จงถอดเสื้อของอาโรนสวมให้แก่เอเลอาซาร์บุตรชายของเขา และอาโรนจะถูกรวบไปอยู่กับพวกของเขา เขาจะตายที่นั่น”

27 โมเสสก็กระทำตามที่ พระเยโฮวาห์ทรงบัญชา และพวกท่านก็ขึ้นไปบนภูเขาโฮร์ท่ามกลางสายตาของชุมนุมชนทั้งหมด

28 และโมเสสถอดเสื้อผ้าของอาโรน และสวมให้แก่เอเลอาซาร์บุตรชายของเขา และอาโรนก็สิ้นชีวิตอยู่ที่ ยอดภูเขา นั้นแล้วโมเสสและเอเลอาซาร์ลงมาจากภูเขา

29 เมื่อบรรดาชุมนุมชนเห็นว่าอาโรนสิ้นชีวิตเสียแล้ว วงศ์วานอิสราเอลทั้งหมดก็ร้องไห้ไว้ทุกข์ให้อาโรนอยู่สามสิบวัน

กษัตริย์เมืองอาราดกับชาวคานาอัน

21 ถูกทำลาย เมื่อกษัตริย์เมืองอาราดชาวคานาอัน ผู้อยู่ทางภาคใต้ ได้ยินว่าอิสราเอลกำลังยกมาตามทางที่ พวกสอดแนมใช้นั้น ท่านต่อสู้กับคนอิสราเอลและจับไปเป็นเชลยได้บ้าง

2 และคนอิสราเอลปฏิญาณไว้กับพระเยโฮวาห์ว่า “ถ้าพระองค์จะทรงมอบชนชาตินี้ไว้ในมือข้าพระองค์แน่แล้ว ข้าพระองค์

(19) พบญ 2:6, 28 (20) วนฉ 11:17 (21) พบญ 2:8, 27; วนฉ 11:18 (22) กตว 21:4 (24) ปฐก 25:8; พบญ 32:50 (25) กตว 33:38; พบญ 32:50 (28) อพย 29:29-30 (29) ปฐก 1:5; 50:3, 10 (1) กตว 33:40; ยชว 12:14 (2) ปฐก 28:20

จะทำลายบ้านเมืองเขาเสียให้
สิ้น”

3 และพระเยโฮวาห์ทรงสดับ
เสียงของคนอิสราเอลและมอบ
ชาวคานาอันไว้ เขาก็ทำลายชาว
คานาอันและบ้านเมืองของเขา
เสียสิ้น จึงได้เรียกชื่อตำบลนั้น
ว่าไฮรมูห์

4 เขาทั้งหลายออกเดินจากภูเข
โฮร์ตามทางที่ไปทะเลแดงเพื่อ
จะอ้อมแผ่นดินเอโดม ประชา
ชนท้อใจมากเพราะเหตุหนทาง
งูแมวเซากับงูทองสัมฤทธิ์

5 และประชาชนก็บ่นว่าพระเจ้า
และว่าโมเสสว่า “ทำไมพาเรา
ออกจากอียิปต์มาตายในถิ่น
ทุรกันดาร เพราะไม่มีอาหาร
และไม่มีน้ำ เราเบื่ออาหารอัน
ไร้ค่านี้”

6 และพระเยโฮวาห์ก็ทรงให้
งูแมวมายาในหมู่ประชาชน งูก็
กัดประชาชน และคนอิสราเอล
ตายมาก

7 และประชาชนมาหาโมเสส
กล่าวว่า “เราทั้งหลายได้กระทำ
บาปเพราะเราทั้งหลายได้บ่นว่า
พระเยโฮวาห์และบ่นว่าท่าน ขอ
ทูลแด่พระเยโฮวาห์ ขอพระองค์
ทรงนำงูไปจากเราเสีย” ดังนั้น
โมเสสจึงอธิษฐานเพื่อประชาชน
8 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโม
เสสว่า “จงทำงูแมวเซาตัวหนึ่ง

ติดไว้ที่เสา และต่อมาทุกคนที่
ถูกงูกัดเมื่อเขามองดู เขายังมี
ชีวิตอยู่ได้”

9 ดังนั้น โมเสสจึงทำงูทองสัม
ฤทธิ์ตัวหนึ่ง และติดไว้ที่เสา
แล้วต่อมาถ้างูกัดคนใด ถ้าเขา
มองดูงูทองสัมฤทธิ์นั้น เขาก็มี
ชีวิตอยู่ได้

10 และคนอิสราเอลก็ยกออก
เดินไปตั้งค่ายอยู่ที่โฮโบท

11 และเขาออกเดินจากโฮโบท
ไปตั้งค่ายอยู่ที่อียะอาบาริม อยู่
ในถิ่นทุรกันดาร ตรงข้ามโมอับ
ทางทิศตะวันตก

12 เขายกออกจากที่ นั้นมาตั้ง
ค่ายอยู่ที่หุบเขาเศเรด

13 เขายกออกจากที่ นั้นไปตั้ง
ค่ายปากแม่น้ำอารโนนข้างโน้น
ซึ่งอยู่ในถิ่นทุรกันดารที่ยึดมา
จากพรมแดนของคนอาโมไรต์
เพราะว่าแม่น้ำ อารโนนเป็น
พรมแดนของโมอับ ระหว่าง
โมอับกับคนอาโมไรต์

14 ดังนั้น ในหนังสือสงคราม
ของพระเยโฮวาห์จึงมีว่า “พระ
องค์ทรงชนะที่ทะเลแดง และลุ่ม
แม่น้ำอารโนน

15 และที่เชิงลาดของที่ลุ่มเหล่านี
นั้นซึ่งยึดไปจนถึงที่ตั้งเมืองอาร์
และพาดพิงไปถึงพรมแดนโม
อับ”

16 จากที่นั้นเขาออกเดินต่อไป

(4) วนฉ 11:18 (5) สดต 78:19 (6) พบญ 8:15 (7) อพย 8:8 (8) อสย 14:29

(9) 2 พกษ 18:4 (10) กตว 33:43-44 (12) พบญ 2:13 (13) กตว 22:36

(15) กตว 21:28; พบญ 2:9 (16) วนฉ 9:21

ถึงเมืองเบเออร์ ซึ่งเป็นบ่อน้ำที่
พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
“จงรวบรวมประชาชนเข้าด้วย
กัน เราจะให้น้ำแก่เขา”

17 แล้วอิสราเอลจึงร้องเพลงนี้
ว่า “โอ บ่อน้ำเอ๋ย จงมีน้ำพลุ่ง
ขึ้นมา ให้เรามาร้องเพลงกัน

18 เป็นบ่อน้ำที่เจ้านายได้ขุดไว้
เป็นบ่อน้ำที่ขุนนางของประชาชน
เจาะไว้ ด้วยคทาและไม้เท้าของ
ผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติ” และ
จากถิ่นทุรกันดารนั้นไป เขาก็มา
ถึงมัทธานาห์

19 และจากมัทธานาห์ถึงตำบล
นาหะสีเอล และจากนาหะสีเอล
ถึงตำบลบาโมท

20 และจากบาโมทถึงหุบเขาซึ่ง
อยู่ในท้องถิ่นโมอับข้างยอดเขา
ปีสกาห์ซึ่งมองลงมาเห็นเยซิ-
โมน

อิสราเอลยึดแผ่นดิน

ของคนอาโมไรต์

21 แล้วอิสราเอลส่งผู้สื่อสารไป
หาสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์
กล่าวว่า

22 “ขอให้ข้าพเจ้าผ่านแผ่นดิน
ของท่าน พวกเราจะไม่เลี้ยวเข้า
ไปในนาหรือในสวนองุ่น เราจะ
ไม่ดื่มน้ำจากบ่อ เราจะเดินไป
ตามทางหลวงจนเราได้ผ่าน
พรมแดนเมืองของท่าน”

23 แต่สิโหนไม่ยอมให้อิสรา-

เอลยกผ่านพรมแดนของท่าน
สิโหนรวบรวมพลทั้งหมดของ
ท่านยกออกสู้รบกับอิสราเอลใน
ถิ่นทุรกันดาร และท่านมาถึง
ยาฮาสรบกับอิสราเอลที่นั่น

24 และอิสราเอลได้ประหาร
ท่านเสียด้วยคมดาบ ยึดเอา
แผ่นดินของท่านจากแม่น้ำอาร-
โนนจนถึงแกวยับบอก ไกลไป
จนถึงแดนคนอัมโมน เพราะว่า
พรมแดนของคนอัมโมนเข้มแข็ง
25 และอิสราเอลยึดเมืองเหล่านี
ทั้งหมด และอิสราเอลเข้าตั้ง
อยู่ในบรรดาหัวเมืองของคน
อาโมไรต์ ในเฮชโบน และตาม
ชนบททั้งหมด

26 เพราะว่าเฮชโบนเป็นเมือง
หลวงของสิโหนกษัตริย์ของคน
อาโมไรต์ ผู้ที่ต่อสู้กับกษัตริย์
ชาวโมอับองค์ก่อน และยึดได้
แผ่นดินของท่านทั้งสินไกลไป
ถึงแม่น้ำอารโนน

27 เพราะฉะนั้น นักร้องบท
สุภาษิตจึงร้องว่า “มาที่เฮชโบน
ให้สร้างและสถาปนาเมืองแห่ง
สิโหนขึ้น

28 เพราะว่ามีไฟออกไปจาก
เฮชโบน มีเปลวไฟออกไปจาก
เมืองแห่งสิโหน ได้ทำลายเมือง
อาร์ของโมอับ เจ้าของแห่งปุช-
นียสถานสูงของแม่น้ำอารโนน

29 โมอับเอ๋ย วิบัติแก่เจ้า โอ

(17) อพย 15:1; สดต 150:2; 106:12 (18) อสย 33:22 (20) กตว 23:28

(21) กตว 32:33; พบญ 2:26-37; วนฉ 11:19 (22) กตว 20:16-17 (23) พบญ 2:32

(24) พบญ 2:33; ยชา 12:1 (25) อมส 2:10 (28) กตว 22:41 (29) วนฉ 11:24

ชนชาติแห่งพระเคโมชเอัย เจ้า
ต้องพินาศ พระเคโมชได้มอบ
ทั้งบุตรชายของตนที่ หลบภัย
แล้วกับบุตรสาวของตน ให้เป็น
เชลยของสิโหนกษัตริย์คนอา-
โมไรต์

30 เราทั้งหลายได้ยิงเขาทั้งปวง
เฮชโบนพินาศจนถึงตีโบน เรา
ได้กวาดล้างถึงโนฟาห์เสียคือถึง
เมเดบา”

31 ดังนั้นอิสราเอลได้อาศัยอยู่
ในแผ่นดินคนอาโมไรต์

อิสราเอลยึดแผ่นดิน ของเมืองบาซาน

32 และโมเสสใช้ คนไปสอด
แนมเมืองยาเซอร์ และเขาทั้ง
หลายได้ยึดชนบทของเมืองนั้น
และขับไล่คนอาโมไรต์ที่อยู่
ที่นั่นเสีย

33 แล้วเขาก็ เลี้ยวยกเดินไป
ตามทางเมืองบาซาน และโอก
กษัตริย์เมืองบาซานก็ออกมา
ทั้งตัวท่านกับพลไพร่ทั้งสิ้นของ
ท่าน เพื่อสู้รบกับเขาที่เอเดรอี

34 แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับโม-
เสสว่า “อย่ากลัวเขาเลย เพราะ
เราได้มอบเขาไว้ในมือของเจ้า
แล้ว ทั้งบรรดาพลไพร่ของเขา
และแผ่นดินของเขา และเจ้าจะ
กระทำแก่เขาอย่างเจ้าได้กระทำ
แก่สิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์ผู้
อยู่ที่เฮชโบน”

35 ดังนั้น เขาทั้งหลายจึงฆ่าโอก
และโอรสของท่านเสีย ทั้งประ-
ชาชนทั้งสิ้นของท่าน ไม่มีเหลือ
ให้ท่านสักคนเดียว และเขาทั้ง
หลายก็เข้ายึดแผ่นดินของท่าน

กษัตริย์เมืองโมอับ จ้างบาลาอัมให้สาปแช่ง

คนอิสราเอล

22 แล้วคนอิสราเอลก็ยก
22 ออกไปตั้งค่ายอยู่ ณ
ที่ราบโมอับซึ่งอยู่ ฟากแม่น้ำ
จอร์แดนข้างนี้ใกล้เมืองเยรีโค
2 ฝ่ายบาลาอัมบุตรชายตีบโปร์ได้
เห็นการทั้งปวงซึ่งอิสราเอลได้
กระทำต่อคนอาโมไรต์

3 ทั้งโมอับก็ ครั้นคร้ามต่อชน
ชาตินั้นนักหนา เพราะเขามีคน
มากด้วยกัน โมอับกลัวคนอิส-
ราเอลลานทีเดียว

4 โมอับจึงพูดกับพวกผู้ใหญ่
ของเมืองมีเตียนว่า “คนเหล่านี้
จะมาเสียกินสารพัดที่ล้อม
รอบเราอยู่หมด เหมือนวัวเสีย
กินหญ้าในนา” บาลาอัมบุตรชาย
ตีบโปร์เป็นกษัตริย์เมืองโมอับ
ในเวลานั้น

5 ท่านใช้ผู้สื่อสารไปยังบาลาอัม
บุตรชายเบโอร์ที่ เปโรร์ใกล้
แม่น้ำในแผ่นดินอันเป็นบ้าน
เกิดเมืองนอนของท่านโดยกล่าว
ว่า “ดูเถิด ชนชาติหนึ่งออกมา
จากอียิปต์ ดูเถิด เขาทั้งหลาย

(30) กตว 32:3, 34 (32) กตว 32:1, 3, 35 (33) พชญ 3:1

(34) กตว 21:24 (35) พชญ 3:3-4; 29:7 (1) กตว 33:48-49

(2) ยชว 24:9 (3) อพย 15:15 (4) กตว 25:15-18; 31:1-3 (5) กตว 23:7; 31:8, 16

เข้าแผ่คลุมพื้นแผ่นดินโลก กำ-
ลึงพักอยู่ตรงข้ามข้าพเจ้า

6 ฉะนั้น ขอเชิญมาเถิด บัดนี้ขอ
สาปแช่งชนชาตินี้ให้แก่ข้าพเจ้า
เพราะเขาเข้มแข็งกว่าข้าพเจ้า
มาก ชะรอยข้าพเจ้าจะสามารถ
รบชนะเขาและขับไล่เขาออกไป
จากแผ่นดินได้ เพราะข้าพเจ้า
ทราบอยู่ว่า ถ้าท่านอวยพรแก่
ผู้ใด ผู้นั้นจะเป็นไปตามพรนั้น
และท่านสาปแช่งผู้ใด ผู้นั้นก็ถูก
สาปแช่ง”

7 ดังนั้น พวกผู้ใหญ่ของเมือง
โมอับกับพวกผู้ใหญ่ของเมือง
มีเดียนก็ถือคำการทำอาถรรพ์
นั้นออกไป ครั้นเขาทั้งหลายมา
ถึงบาลาอัม ก็บอกคำของบา-
ลาอัมแก่เขา

8 บาลาอัมกล่าวแก่คนเหล่านั้น
ว่า “คินนี้จึงค้ำงที่นี้ก่อน เมื่อ
พระเยโฮวาห์ตรัสอย่างไรแก่ข้า
แล้ว ข้าจึงจะนำค้ำนั้นมาแจ้งแก่
ท่านทั้งหลาย” ดังนั้นเจ้าเมือง
แห่งโมอับจึงยังอยู่กับบาลา-
อัม

9 และพระเจ้าเสด็จมาหาบาลา-
อัมตรัสว่า “คนที่มาอยู่กับเจ้า
คือผู้ใด”

10 บาลาอัมทูลพระเจ้าว่า “บา-
ลาอัม บุตรชายคิปีปรี กษัตริย์
เมืองโมอับได้ใช้เขาทั้งหลายมา
แจ้งแก่ข้าพระองค์ว่า

11 `ดูเถิด ชนชาติหนึ่งออกจาก
อียิปต์มาแผ่คลุมพื้นแผ่นดิน
โลก ขอเชิญมาเถิด ขอสาปแช่ง
เขาทั้งหลายให้แก่ข้าพเจ้า ชะ-
รอยข้าพเจ้าจะรบชนะเขาและ
ขับไล่เขาออกไปได้”

12 พระเจ้าตรัสกับบาลาอัมว่า
“เจ้าอย่าไปกับเขาทั้งหลาย เจ้า
อย่าแช่งชนชาตินั้น เพราะเขา
ทั้งหลายเป็นคนที่ได้รับพร”

13 รุ่งเช้าบาลาอัมก็ลุกขึ้นกล่าว
แก่เจ้านายของบาลาคว่า “จง
กลับไปแผ่นดินของท่านเถิด
เพราะพระเยโฮวาห์ทรงปฏิเสธมิ
ให้เราไปกับท่าน”

14 เพราะฉะนั้น เจ้านายแห่ง
โมอับก็ลุกขึ้นกลับไปหาบาลาค
กล่าวว่า “บาลาอัมปฏิเสธไม่
ยอมมากับเรา”

15 บาลาคได้ส่งพวกเจ้านายไป
อีกครั้งหนึ่ง มีจำนวนมากกว่า
และมีเกียรติยศมากกว่ารุ่นก่อน

16 เขาทั้งหลายมาถึงบาลาอัม
กล่าวแก่ท่านว่า “บาลาคบุตร
ชายคิปีปรีกล่าวตั้งนี้ว่า `ขอ
อย่าให้มีอะไรขัดขวางท่านที่จะ
ไปหาข้าพเจ้าเลย

17 เพราะข้าพเจ้าจะให้เกียรติ
แก่ท่านอย่างสูงแน่ ท่านจะให้
ข้าพเจ้าทำอะไรให้ ข้าพเจ้าจะ
กระทำตาม ขอเชิญมาสาปแช่ง
ชนชาตินี้ให้แก่ข้าพเจ้า”

(6) กตว 22:12, 17; 23:7-8 (7) 1 ซมอ 9:7-8

(8) กตว 22:19 (9) ปฐก 20:3; กตว 20:20

(12) กตว 23:20; รม 11:28 (17) กตว 22:6; 24:11

18 แต่บาลาอัมได้ตอบคนใช้ของบาลาคว่า “แม้ว่าบาลาคจะให้เงินและทองเต็มบ้านเต็มเรือนของท่านแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกระทำอะไรนอกเหนือพระบัญชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าไม่ได้ ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่”

19 ฉะนั้นบัดนี้ขอท่านยับยั้งอยู่ที่นี้สักคืนหนึ่งก่อนด้วย เพื่อข้าพเจ้าจะทราบว่พระเยโฮวาห์จะตรัสเพิ่มเติมประการใดแก่ข้าพเจ้าบ้าง”

20 และพระเจ้าเสด็จมาหาบาลาอัมในกลางคืนตรัสแก่เขาว่า “ถ้ามีผู้ชายมาเรียกเจ้าจงลุกขึ้นไปกับเขา แต่เจ้าจงกระทำตามที่เราสั่งเจ้าเท่านั้น”

21 ดังนั้น รุ่งเช้าบาลาอัมก็ลุกขึ้นผูกอานลา ไปกับเจ้านายแห่งโมอับ

22 แต่พระเจ้าทรงกริ้วต่อบาลาอัมเพราะเขาไป ดังนั้นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์มายืนเป็นผู้สกัดทางบาลาอัมไว้ ฝ่ายบาลาอัมซึ่งลามีคนใช้สองคนไปกับเขา

23 เมื่อเวลานั้นเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ถือดาบยืนอยู่ในหนทาง ลาก็เลี้ยวออกนอกทาง เข้าไปในทุ่งนา บาลาอัมจึงตีลาให้กลับไปทางเดิม

24 แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์มายืนอยู่ในทางแคบระหว่างสวนองุ่น มีกำแพงทั้งสองข้างทาง

25 เมื่อลาเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์มันก็เดินไปติดกำแพง หนีบเท้าของบาลาอัมเข้ากับกำแพง บาลาอัมก็ตีลาอีก

26 แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็เดินไปข้างหน้ายืนอยู่ที่แคบ ไม่มีทางที่จะหลีกเลี่ยงไปข้างขวาหรือข้างซ้าย

27 เมื่อลาเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ มันก็หมอบลง บาลาอัมยังคงนั่งอยู่ บนหลังบาลาอัมก็โกรธ จึงเอาไม้เท้าของเขาตีลา

28 แล้วพระเยโฮวาห์เปิดปากลา มันจึงพูดกับบาลาอัมว่า “ข้าพเจ้าได้กระทำอะไรแก่ท่าน ท่านจึงได้ตีข้าพเจ้าถึงสามครั้ง”

29 บาลาอัมพูดกับลาว่า “เพราะเจ้าได้แกล้งเรา เราอยากจะมีดาบอยู่ในมือเดี๋ยวนี้ เราจะได้ฆ่าเจ้าเสีย”

30 ลาก็พูดกับบาลาอัมว่า “ข้าพเจ้าไม่ใช่ลาของท่านที่ท่านขับขี้อยู่ทุกวันตลอดชีวิตจนบัดนี้ดอกหรือ ข้าพเจ้าได้เคยกระทำเช่นนี้แก่ท่านหรือ” บาลาอัมก็บอกว่า “ไม่เคย”

31 แล้วพระเยโฮวาห์ทรงเบิกตา

(18) กตว 22:38; 24:13 (19) กตว 22:8 (20) กตว 22:9, 35; 23:5, 12, 16, 26

(22) อพย 4:24 (23) ยชว 5:13; 2 พกษ 6:17 (28) 2 ปต 2:16 (29) สกษ 12:10

(30) 2 ปต 2:16 (31) ปฐก 21:19; 2 พกษ 6:17; ลก 24:16, 31

บาลาอัม เขาจึงเห็นทูตสวรรค์
ของพระเยโฮวาห์ถือดาบยืนอยู่
ในหนทาง บาลาอัมก็ก้มศีรษะ
ซบหน้าลงกราบ

32 และทูตสวรรค์ของพระเย-
โฮวาห์พูดกับบาลาอัมว่า “ทำไม
เจ้าจึงตีลาของเจ้าถึงสามครั้ง ดู
เถิด เรามาห้ามเจ้า เพราะการ
ประพuditของเจ้าขัดขืนเรา

33 ลาได้เห็นเราและหลีกเลี่ยงไปต่อ
หน้าเราถึงสามครั้ง ถ้ามันมิได้
หลีกเลี่ยงจากเรา เราจะได้ฆ่าเจ้า
เสียแล้วเมื่อตะกี้นี้แน่ และให้
ลารอดตายไป”

34 แล้วบาลาอัมพูดกับทูต
สวรรค์ของพระเยโฮวาห์ว่า
“ข้าพเจ้าได้กระทำความผิด เพราะ
ข้าพเจ้าไม่ทราบที่ท่านยืนอยู่ใน
หนทางกับข้าพเจ้า ฉะนั้นบัดนี้
ถ้าท่านไม่เห็นชอบ ข้าพเจ้าจะ
กลับไปเสีย”

35 แล้วทูตสวรรค์ของพระเย-
โฮวาห์พูดกับบาลาอัมว่า “จงไป
กับชายเหล่านั้นเถิด แต่เจ้าจง
พูดเฉพาะคำที่เราให้เจ้าพูด”
ดังนั้นบาลาอัมก็ไปกับเจ้านาย
ของบาลาคต่อไป

36 เมื่อบาลาคได้ยินว่าบาลาอัม
มาแล้ว ท่านจึงออกไปรับบาลา-
อัมที่ เมืองโมอับที่ สุดปลาย
พรมแดนซึ่งเกิดขึ้นด้วยแม่น้ำ
อารโนน

37 บาลาคพูดกับบาลาอัมว่า
“เราได้อุตส่าห์ใช้คนไปเชิญท่าน
มามิใช่หรือ เหตุไฉนท่านไม่มา
หาเราเล่า เราไม่สามารถที่จะให้
เกียรติแก่ท่านหรือ”

38 บาลาอัมพูดกับบาลาคว่า “ดู
เถิด ข้าพเจ้ามาหาท่านแล้ว บัด
นี้ข้าพเจ้าจะกล่าวอะไรได้เล่า
คำซึ่งพระเจ้าใส่ปากข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าต้องกล่าว”

39 แล้วบาลาอัมก็ไปกับบาลาค
ถึงตำบลคริยาทุโซท

40 ณ ที่นั้นบาลาคเอาวัวและ
แกะถวายบูชา แล้วส่งไปให้บา-
ลาอัมและเจ้านายที่อยู่กับเขา
บ้าง

41 ต่อมา รุ่งขึ้นบาลาคก็พาบา-
ลาอัมขึ้นไปยังปูชนียสถานสูง
ของพระบาอัล จากที่นั่นก็ได้
เห็นประชาชนส่วนที่อยู่ใกล้ที่
สุด

พระเจ้าทรงดลใจบาลาอัม
ให้อวยพรคนอิสราเอล

23 บาลาอัมพูดกับบาลาค
ว่า “ท่านจงสร้างแท่น
บูชาให้ข้าพเจ้าที่นี้เจ็ดแท่น และ
จัดวัวผู้เจ็ดตัว แกะผู้เจ็ดตัวให้
ข้าพเจ้า”

2 บาลาคก็กระทำตามคำของ
บาลาอัม บาลาคและบาลาอัม
เอาวัวผู้ตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง
กระทำบูชาที่แท่นบูชาทุกแท่น

(32) 2 ปด 2:14-15 (34) 1 ซมอ 15:24, 30; 26:21 (35) กตว 22:20

(36) ปฐก 14:17; กตว 21:13 (37) กตว 22:17; 24:11 (38) กตว 23:26; 24:13

(41) กตว 21:28; พบทญ 12:2 (1) กตว 23:29 (2) กตว 23:14, 30

3 แล้วบalaอัมพูดกับบalaคว่า “จงยืนอยู่ใกล้เครื่องเผาบูชาของท่านแล้วข้าพเจ้าจะไป ชะรอยพระเยโฮวาห์ จะเสด็จมาหาข้าพเจ้าและสิ่งใดที่พระองค์สำแดงแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะบอกท่าน” แล้วเขาก็ขึ้นไปยังที่สูง

4 พระเจ้าทรงพบกับบalaอัม และบalaอัมกราบทูลพระองค์ว่า “ข้าพระองค์ได้จัดแท่นบูชาเจ็ดแท่น ทั้งได้จัดวัวผู้ตัวหนึ่ง และแกะผู้ตัวหนึ่งบูชาอยู่ทุกแท่น”

5 พระเยโฮวาห์ทรงใส่ถ้อยคำในปากของบalaอัมและตรัสว่า “จงกลับไปหาบalaคแล้วจงพูดอย่างนั้น”

6 บalaอัมจึงกลับไปหาบalaค และดูเถิด บalaคกับบรรดาเจ้านายแห่งโมอับ ยืนอยู่ที่ข้างเครื่องเผาบูชาของท่าน

7 บalaอัมได้กล่าวกลอนภาษิตของเขาวว่า “บalaคได้พาข้าพเจ้ามาจากอารัม ท่านกษัตริย์ของโมอับได้พาข้าพเจ้ามาจากภูเขาทางตะวันออก กล่าวว่า ‘มาเถิด มาแข่งยาโคบเพื่อข้าพเจ้า มาเถิด มาประณามอิสราเอล’

8 ข้าพเจ้าจะแข่งผู้ที่พระเจ้าไม่ทรงแข่งได้อย่างไร ข้าพเจ้าจะประณามผู้ที่ พระเยโฮวาห์ไม่ทรงประณามได้อย่างไร

9 เพราะข้าพเจ้าได้ดูเขาจากยอดผา จากเนินสูงข้าพเจ้าได้เห็นเขาแน่ะ ดูเถิด ชนชาติหนึ่งอยู่ลำพังและมีได้นับเข้าในหมู่ประชาชาติ

10 ใครจะนับผงคลีดินของยาโคบได้ หรือนับหนึ่งในสี่ของอิสราเอลได้ ขอให้ข้าพเจ้าตายอย่างคนชอบธรรม และขอให้สุดปลายชีวิตของข้าพเจ้าเหมือนอย่างของเขา”

11 แล้วบalaคพูดกับบalaอัมว่า “ท่านได้กระทำอะไรแก่เราเล่า เราเชิญท่านให้มาแข่งพวกศัตรูของเรา ดูเถิด ท่านไม่ได้กระทำอะไรแก่เรานอกจากอวยพรเรา”

12 เขาจึงตอบว่า “ข้าพเจ้าไม่ต้องระวังที่จะกล่าวคำซึ่งพระเยโฮวาห์ใส่ในปากข้าพเจ้าหรือ”

13 บalaคพูดกับเขาวว่า “เชิญท่านไปอีกที่ หนึ่งกับข้าพเจ้าเถิด ซึ่งท่านจะดูเขาจากที่นั่นได้ ท่านจะเห็นเพียงส่วนที่ใกล้ที่สุด และจะไม่เห็นคนทั้งหมด จากที่นั่นท่านจงแข่งเขาทั้งหลายให้ข้าพเจ้าเถิด”

14 แล้วบalaคก็พาบalaอัมมาถึงนาของโคฟิม ขึ้นถึงยอดเขาปีสกาห์ สร้างแท่นบูชาเจ็ดแท่น และจัดวัวผู้ตัวหนึ่งและแกะผู้ตัวหนึ่งบูชาอยู่บนทุกแท่น

(3) กตว 23:15; 24:1 (4) กตว 23:16 (5) กตว 22:20, 35, 38; 23:16; พบญ 18:18 (7) กตว 22:5-6, 11, 17; พบญ 23:4 (8) กตว 22:12; อสย 47:12 (9) อพย 33:16 (10) ปฐก 13:16; 22:17 (11) กตว 22:11 (12) กตว 22:38 (14) กตว 23:1-2

15 บาลาอัมพูดกับบาลาคว่า “จงยืนอยู่ข้างเครื่องเผาบูชาของท่านเถิด ขณะที่ข้าพเจ้าไปพบพระเยโฮวาห์ตรงนั้น”

16 แล้วพระเยโฮวาห์ทรงพบบาลาอัมและทรงใส่ถ้อยคำในปากของเขตรัสว่า “จงกลับไปหาบาลาค และจงพูดอย่างนั้น”

17 บาลาอัมก็กลับมาหาบาลาคดูเถิด เขายืนอยู่ข้างเครื่องเผาบูชาของท่าน มีเจ้านายแห่งโมอับยืนอยู่กับท่าน บาลาคจึงถามเขาว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสว่าอะไร”

18 บาลาอัมก็ได้กล่าวกลอนภาษิตของเขาว่า “บาลาค ลูกขึ้นเถิดและคอยฟัง บุตรชายของคิปีโปร้ จงฟังข้าพเจ้าเถิด

19 พระเจ้ามิใช่มนุษย์จึงมิได้มุสา และมีได้เป็นบุตรของมนุษย์จึงไม่ต้องกลับใจ ที่พระองค์ตรัสไปแล้ว พระองค์ก็จะมีทรงกระทำตามหรือ ที่พระองค์ทรงลั่นวาจาแล้ว จะไม่ทรงกระทำให้สำเร็จหรือ

20 ดูเถิด ข้าพเจ้าได้รับพระบัญชาให้อวยพร พระองค์ได้ทรงอำนวยการ และข้าพเจ้าจะเรียกกลับไม่ได้

21 พระองค์ได้ทอดพระเนตรว่า ไม่มีความชั่วช้าในยาโคบ และทรงเห็นว่าไม่มีความชั่วร้ายใน

อิสราเอล พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขายู่กับเขา และเสียงโห่ร้องถวายพรพระมหากษัตริย์อยู่ท่ามกลางเขา

22 พระเจ้าทรงนำพวกเขาออกจากอียิปต์ พระองค์ทรงเป็นเสมือนพลังแห่งม้ายูนิคอน

23 ไม่มีการถือล้างต่อต้านยาโคบ ไม่มีการทำนายนต่อต้านอิสราเอล ถึงเวลาแล้วยาโคบและอิสราเอลก็จะได้รับคำบอก

ว่า “พระเจ้าจะทรงกระทำอะไร”

24 ดูเถิด ชนชาติหนึ่งซึ่งลุกขึ้นอย่างสิงโตผู้ยิ่งใหญ่ และยืนขึ้นอย่างสิงโตหนุ่ม ไม่ยอมนอนจนกว่าจะกินเหยื่อเสีย และดื่มเลือดของสิ่งที่ฆ่าตาย”

25 แล้วบาลาคจึงพูดกับบาลาอัม “อย่าแข่งเขาเลย ทั้งอย่าอวยพรแก่เขา”

26 แต่บาลาอัมตอบบาลาคว่า “ข้าพเจ้าไม่ได้บอกท่านแล้วหรือว่า `ทุกสิ่งที่พระเยโฮวาห์ตรัส ข้าพเจ้าจะต้องกระทำตาม”

27 บาลาคจึงพูดกับบาลาอัมว่า “มาเถิด ข้าพเจ้าจะพาท่านไปอีกที่หนึ่ง ชะรอยพระเจ้าจะทรงโปรดให้ท่านแข่งเขาเพื่อข้าพเจ้าจากที่นั่น”

28 บาลาคก็พาบาลาอัมไปถึงยอดเขาเปโอร์ ซึ่งมองลงมาเห็นเยซิโมน

(16) กตว 22:35; 23:5 (18) วณฉ 3:20 (19) กตว 11:23; 1 ซมอ 15:29

(20) ปฐก 12:2; 22:17 (21) พบญ 33:5; สดต 89:15-18 (22) กตว 24:8

(23) สดต 31:19 (24) ปฐก 49:9, 27 (26) กตว 22:38 (28) กตว 21:20

29 แล้วบาลาอัมบอกกับบาลาคว่า “จงสร้างแท่นบูชาที่นี่เจ็ดแท่นให้ข้าพเจ้า จิตัวผู้เจ็ดตัว และแกะผู้เจ็ดตัวให้ข้าพเจ้าที่นี่” 30 บาลาคจึงกระทำตามที่บาลาอัมได้บอก และถวายบูชาวัวผู้ตัวหนึ่งและแกะผู้ตัวหนึ่งบนแท่นทุกแท่น

คำพยากรณ์ของบาลาอัม

24 เมื่อบาลาอัมเห็นว่าพระเยโฮวาห์ทรงพอพระทัยที่จะให้อวยพรแก่อิสราเอล บาลาอัมก็หาได้ไปแสวงหาลางอย่างครั้งก่อน ๆ ไม่ แต่มุ่งหน้าตรงไปยังถิ่นทุรกันดาร

2 บาลาอัมเงยหน้าดูเห็นอิสราเอลอยู่ เป็นค่าย ๆ ตามตระกูล แล้วพระวิญญาณของพระเจ้ามาอยู่บนเขา

3 เขาจึงกล่าวกลอนภาชิตของเขาว่า “คำพยากรณ์ของบาลาอัม บุตรชายเบโอร์ คำพยากรณ์ของชายที่หูดาแจ็ง

4 คำพยากรณ์ของผู้ที่ได้ยินพระวจนะของพระเจ้า ผู้เห็นนิมิตขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ได้ล้มลงจนเกิดความมึนงง แต่ดาไม่มีสิ่งใดบัง

5 โอ ยาโคบเอ๋ย เต็นท์ของท่าน ช่างงามเหลือเกิน โอ อิสราเอลเอ๋ย ค่ายของท่านก็งาม

6 เหมือนหุบเขาที่ยืดไปไกล

เหมือนสวนซึ่งอยู่ข้างแม่น้ำ เหมือนต้นกฤษณาซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปลูกไว้ เหมือนต้นสนสีดาร์ที่อยู่ข้างลำน้ำ

7 น้ำจะไหลออกจากถังของเขา และเชื้อสายของเขาจะมีอยู่ตามลำน้ำเป็นอันมาก กษัตริย์ของเขาจะสูงกว่ากษัตริย์อากั๊ก ราชอาณาจักรของเขาจะรุ่งเรือง

8 พระเจ้าผู้ทรงนำเขาออกมาจากอียิปต์ ทรงเป็นเสมือนพลังแห่งม้ายูนีคอน เขาจะกินประชาชาติซึ่งเป็นศัตรูเสีย และหักกระดูกของศัตรูเหล่านั้น และแทงเขาทั้งหลายทะลุด้วยลูกศร

9 เขาหมอบลงและนอนลงอย่างสิงโต เขาเหมือนสิงโตผู้ยิ่งใหญ่ ใครเล่าจะมาปลุกให้เขาลุกขึ้น ผู้ใดที่อวยพรแก่ท่าน ขอให้เขาได้รับพร ผู้ใดที่แช่งท่าน ขอให้เขาได้รับคำแช่ง

10 บาลาคก็ไถ่บาปบาลาอัม จึงตบมือ แล้วบาลาคพูดกับบาลาอัมว่า “เราเชิญท่านมาให้แช่งศัตรูของเรา และดูเถิด ท่านได้อวยพรแก่เราถึงสามครั้ง

11 ฉะนั้นบัดนี้ จงหนีไปยังที่อยู่ของท่านเถิด เราได้กล่าวว่า เราจะให้เกียรติแก่ท่านแน่แท้ แต่ดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงขัดขวางมิให้ท่านได้รับเกียรติ”

12 แต่บาลาอัมพูดกับบาลาคว่า

(1) กตว 23:3, 15 (2) กตว 2:2, 34; 1 ซมอ 10:10 (3) กตว 23:7, 18

(4) 1 ซมอ 19:24; อสค 1:28 (6) สดต 1:3; 104:16 (7) กตว 24:20; 1 ซมอ 15:8-9

(8) กตว 14:9 (9) ปฐก 12:3; 27:9 (10) กตว 23:11; นหม 13:2 (11) กตว 22:17

“ข้าพเจ้ามิได้บอกผู้สื่อข่าวซึ่งท่านใช้ให้ไปหาข้าพเจ้านั้นแล้วหรือว่า

13 `แม้ว่าบาลาคจะให้เงินและทองเต็มบ้านเต็มเรือนของเขาแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกระทำอะไรนอกเหนือพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ไม่ได้ ที่จะทำตามใจข้าพเจ้าไม่ว่าดีหรือชั่ว พระเยโฮวาห์ตรัสประการใด ข้าพเจ้าจะพูดอย่างนั้น’

14 คุณเถิด บัดนี้ข้าพเจ้าจะกลับไปสู่ชนชาติของข้าพเจ้า มาเถิด ข้าพเจ้าจะสำแดงให้ท่านทราบว่า ชนชาตินี้จะกระทำประการใดแก่ชนชาติของท่านในวันข้างหน้า”

15 เขาก็กล่าวกลอนภาษิตของเขาวา “คำพยากรณ์ของบาลาอัมบุตรชายเบโอรฺ คำพยากรณ์ของชายผู้ที่หุดาแจ้ง

16 คำพยากรณ์ของผู้ที่ได้ยินพระวณะของพระเจ้า และทราบถึงพระปัญญาของพระองค์ผู้สูงสุด ผู้เห็นนิมิตขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ได้ล้มลงจนเกิดความมึนงง แต่ตาไม่มีสิ่งใดบัง

17 ข้าพเจ้าจะเห็นเขา แต่ไม่ใช่อย่างเดี๋ยวนี ข้าพเจ้าจะดูเขา แต่ไม่ใช่อย่างไถ่ ๆนี้ ดาวดวงหนึ่งจะเดินออกมาจากยาโคบ และธารพระกรอันหนึ่งจะขึ้นมา

จากอิสราเอล จะตีเขตแดนของโมอับและทำลายบรรดาภูกลานของเซท

18 ฝ่ายเอโดมจะตกเป็นของคนอื่น เสอีร์จะตกเป็นของศัตรูของเขาด้วย ฝ่ายอิสราเอลได้แสดงวีรกรรมแล้ว

19 ผู้หนึ่งที่ออกมาจากยาโคบจะครอบครอง และชาวเมืองที่รอดตาย ผู้นั้นจะทำลายเสีย”

20 แล้วบาลาอัมมองดูคนอามาเลซ และกล่าวกลอนภาษิตของเขาวา “อามาเลซเป็นประชาชาติที่หนึ่ง แต่ในที่สุดจะถึงซึ่งการทำลายอันถาวร”

21 และเขามองดูคนเคไนต์และกล่าวกลอนภาษิตของเขาวา “ที่อาศัยของท่านเข้มแข็งมาก และรังของท่านก็วางอยู่ในศิลา

22 แต่อย่างไรก็ตามคนเคไนต์ก็ต้องถูกกวาดล้าง อีกนานเท่าใดเล่า พวกอัสซูร์จะมากวาดเจ้าไปเป็นเชลย”

23 และบาลาอัมกล่าวกลอนภาษิตของเขาวา “อนิจจาเอ๋ย เมื่อพระเจ้าทรงกระทำเช่นนั้น ใครจะมีชีวิตอยู่ได้

24 แต่กำป็นจะมาจากเขตแดนเมืองคิทธิมทำลายอัสซูร์และเอเบอร์ และเขาจะถูกทำลายอันถาวรด้วย”

25 แล้วบาลาอัมก็ลุกขึ้นกลับไป

(14) ปฐก 49:1 (17) ปฐก 49:10; มธ 2:2; วว 1:7

(18) 2 ซมอ 8:14 (19) ปฐก 49:10; อมส 9:11

(24) ปฐก 10:4, 21, 25; อสค 27:6 (25) กตว 31:8

ที่อยู่ของเขา และบาลาคก็ไปตามทางของตนด้วย

อิสราเอลให้รูปเคารพ

และเล่นซู้กับหญิงชาวโมอับ

25 เมื่ออิสราเอลพักอยู่ในเมืองซิทธิม ประชาชนก็ได้เริ่มเล่นซู้กับหญิงชาวโมอับ 2 หญิงเหล่านี้ก็เชิญประชาชนให้ไปกระทำบูชาต่อพระของนาง ประชาชนก็รับประทานและกราบไหว้พระของนาง 3 ดังนั้น อิสราเอลก็เข้าถือพระบาลัแห่งเบโอร์ และพระเยโฮวาทรงพระพิโรธต่ออิสราเอล 4 และพระเยโฮวาทร์สกับโมเสสว่า "จงนำหัวหน้าทั้งหลายของประชาชนแวนตาคแดดไว้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาท์ เพื่อว่าพระพิโรธอันเกรี้ยวกราดของพระเยโฮวาท์จะหันเหไปจากอิสราเอลเสีย"

5 และโมเสสบอกพวกผู้วินิจฉัยของอิสราเอลว่า "ท่านทุกคนจงฆ่าคนของท่านที่เข้าถือพระบาลัแห่งเบโอร์เสีย"

6 และดูเถิด มีชายอิสราเอลคนหนึ่งพาหญิงคนมีเตียนคนหนึ่งเข้ามาในหมู่พี่น้องของเขาต่อสายตาของโมเสส และท่ามกลางสายตาของชุมนุมชนทั้งหมดของอิสราเอล ซึ่งกำลังร้องให้อยู่หน้าประตูพลับพลาแห่ง

ที่ชุมนุม

7 ครั้นฟีเนหัสบุตรชายเอเลอาซาร์ บุตรชายของอาโรนปุโรหิตเห็นดังนั้น ก็ลุกขึ้นไปจากชุมนุมชน มือถือทวน

8 ติดตามชายอิสราเอลคนนั้นเข้าไปในเต็นท์ และแทงทะลุเขาทั้งคู่ ทั้งชายอิสราเอลและหญิงคนนั้น ท้องของนางก็ทะลุ แล้วภัยพิบัติในคนอิสราเอลก็สงบ

9 แต่อย่างไรก็ตาม คนที่ตายด้วยภัยพิบัติมีสองหมื่นสี่พันคน 10 พระเยโฮวาทร์สกับโมเสสว่า

11 "ฟีเนหัส บุตรชายเอเลอาซาร์ บุตรชายอาโรนปุโรหิต ได้ยับยั้งความกริ้วของเราต่อคนอิสราเอล ในการที่เขามีความกระตือรือร้นเพราะเห็นแก่เรา ในท่ามกลางประชาชน ดังนั้นเราจึงมิได้เผาผลาญคนอิสราเอลเสียด้วยความหึงหวงของเรา 12 ดังนั้นจงกล่าวว่า `ดูเถิด เราให้พันธสัญญาสันติสุขแก่เขา

13 พันธสัญญานี้จะเป็นของเขา และของเชื้อสายของเขาที่มาภายหลังเขา เป็นพันธสัญญาแห่งตำแหน่งปุโรหิตอันถาวร เพราะเขามีความกระตือรือร้นเพื่อพระเจ้าของเขา และได้ทำการลบมลทินบาปคนอิสราเอล" 14 ชื่อของชายอิสราเอลคนที่

(1) กตว 31:6; 33:49; ยชา 2:1 (2) อพย 20:5; 34:15 (3) สดต 106:28-29

(4) กตว 25:11; พบญ 4:3 (5) อพย 18:21 (6) ยอล 2:17 (7) อพย 6:25

(8) กตว 16:46-48 (9) พบญ 4:3 (11) อพย 20:5 (12) อสย 54:10 (13) อพย 40:15

ถูกฆ่าร่วมกับหญิงชาวมีเดียน
คนนั้น ชื่อคิมรี บุตรชายของ
สาอู เจ้านายของครอบครัวสำ-

คัญในตระกูลสิเมโอน
15 และชื่อของหญิงชาวมีเดียน
ผู้ถูกฆ่า คือคสบี บุตรสาวของ
คูร์ ผู้เป็นหัวหน้าตระกูลและ

ครอบครัวสำคัญในมีเดียน
16 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
ว่า

17 "จงรบกวนคนมีเดียน และสู้
รบกับเขา

18 เพราะเขารบกวนเจ้าด้วยอุ-
บาย ซึ่งเขาล่องเจ้าในเรื่องเปโอร์
และในเรื่องนางคสบี บุตรสาว
เจ้านายแห่งมีเดียน ผู้เป็นน้อง
สาวของพวกเขา ผู้ที่ถูกฆ่าตาย
ในวันที่บังเกิดภัยพิบัติด้วยเรื่อง
เปโอร์"

การทำสำมะโนครัว

คนอิสราเอลเป็นครั้งที่สอง

26 ต่อมารายหลังภัยพิบัติ
นั้นพระเยโฮวาห์ตรัส
กับโมเสสและเอเลอาซาร์บุตร
ชายอาโรนปุโรหิตว่า

2 "จงทำสำมะโนครัวชุมนุมชน
อิสราเอลทั้งหมด อายุตั้งแต่ยี่-
สิบปีขึ้นไปตามเรือนบรรพบุรุษ
ของเขาทั้งหมดในอิสราเอล ผู้ที่
จะเข้าสงครามได้"

3 โมเสสกับเอเลอาซาร์ปุโรหิต
ปราศรัยกับเขาทั้งหลาย ณ ที่

ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดน
ใกล้เมืองเยรีโคว่า

4 "จงทำสำมะโนครัวประชาชน
อายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป" ตามที่
พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส
และคนอิสราเอล ผู้ที่ออกจาก
แผ่นดินอียิปต์คือ

5 รูเบน บุตรชายหัวปีของอิส-
ราเอล บุตรของรูเบน คือฮาโนค
คนครอบครัวฮาโนค บัลลู คน
ครอบครัวบัลลู

6 เฮสโรน คนครอบครัวเฮสโรน
คาร์มี คนครอบครัวคาร์มี

7 เหล่านี้เป็นครอบครัวของคน
รูเบน มีจำนวนสี่หมื่นสามพัน
เจ็ดร้อยสามสิบคน

8 และบุตรชายของบัลลู คือ
เอลีอับ

9 บุตรชายของเอลีอับคือ เนมุ-
เอล ดาธาน และอาบีรัม นี่คือ
ดาธานและอาบีรัมที่เลือกจาก
ชุมนุมชน เป็นผู้ขัดขวางโมเสส
และอาโรนในพรรคพวกโคราห์
เมื่อเขาขัดขวางพระเยโฮวาห์

10 และแผ่นดินธรณีได้อำปากออก
กลืนเขาพร้อมกับโคราห์ เมื่อ
พรรคพวกนั้นถึงตาย เมื่อไฟเผา
ผลาญเสียสองร้อยห้าสิบคนและ
เขาทั้งหลายเป็นเรื่องเตือนใจ

11 แต่บุตรของโคราห์นั้นหาได้
ตายไม่

12 บุตรชายของสิเมโอน ตาม

(15) กตว 31:8 (17) กตว 31:1-3 (18) กตว 31:16; วว 2:14 (1) กตว 25:9

(2) อพย 30:12 (3) กตว 22:1; 31:12 (4) กตว 1:1 (5) ปฐก 46:8; อพย 6:14

(9) กตว 1:16; 16:1-2 (10) กตว 16:32-35 (11) อพย 6:24 (12) ปฐก 46:10

ครอบครัวของเขา คือเนมุเอล
 คนครอบครัวเนมุเอล ยามีน คน
 ครอบครัวยามีน ยาคีน คน
 ครอบครัวยาคีน
 13 เศ-ราห์ คนครอบครัวเศ-
 ราห์ ซาอูล คนครอบครัวซาอูล
 14 เหล่านี้เป็นครอบครัวของ
 คนสิเมโอน มีจำนวนสองหมื่น
 สองพันสองร้อยคน
 15 บุตรของกาต ตามครอบครัว
 ของเขา คือเศโฟน คนครอบครัว
 เศโฟน ฮักกี คนครอบครัว
 ฮักกี ชูนี คนครอบครัวชูนี
 16 โอสนี คนครอบครัวโอสนี
 เอรี คนครอบครัวเอรี
 17 อาโรด คนครอบครัวอาโรด
 อาเรลี คนครอบครัวอาเรลี
 18 เหล่านี้เป็นครอบครัวของ
 บุตรของกาต ตามจำนวนของ
 เขามีสี่หมื่นห้าร้อยคน
 19 บุตรชายของยูดาห์คือ เอร์
 และโอนัน เอร์กับโอนันตายเสีย
 ในแผ่นดินคานาอัน
 20 และบุตรชายของยูดาห์ตาม
 ครอบครัวของเขา คือเซลาห์ คน
 ครอบครัวเซลาห์ เปเรศ คน
 ครอบครัวเปเรศ เศ-ราห์ คน
 ครอบครัวเศ-ราห์
 21 และบุตรชายของเปเรศคือ
 เฮสโรน คนครอบครัวเฮสโรน
 ฮามูล คนครอบครัวฮามูล
 22 เหล่านี้เป็นครอบครัวของ

ยูดาห์ ตามจำนวนของเขามีเจ็ด
 หมื่นหกพันห้าร้อยคน
 23 บุตรชายของอิสสาคาร์ตาม
 ครอบครัวของเขา คือโทลา คน
 ครอบครัวโทลา ปูวาห์ คน
 ครอบครัวปูวาห์
 24 ยาซอบ คนครอบครัวยาซอบ
 ซิมโรน คนครอบครัวซิมโรน
 25 เหล่านี้เป็นครอบครัวของ
 อิสสาคาร์ ตามจำนวนของเขามี
 หกหมื่นสี่พันสามร้อยคน
 26 บุตรชายของเศบูลุน ตาม
 ครอบครัวของเขา คือเสเรต คน
 ครอบครัวเสเรต เอโลน คน
 ครอบครัวเอโลน ยาเลเอล คน
 ครอบครัวยาเลเอล
 27 เหล่านี้เป็นครอบครัวของคน
 เศบูลุน ตามจำนวนของเขามี
 หกหมื่นห้าร้อยคน
 28 บุตรชายของโยเซฟ ตาม
 ครอบครัวของเขา คือมนัสเสห์
 และเอฟราอิม
 29 บุตรชายของมนัสเสห์ คือ
 มาคีร์ คนครอบครัวมาคีร์ มา-
 คีร์ให้กำเนิดบุตรชื่อกิเลอาด
 กิเลอาด คนครอบครัวกิเลอาด
 30 บุตรชายของกิเลอาด คือ
 อีเยเซอร์ คนครอบครัวอีเยเซอร์
 เฮเลค คนครอบครัวเฮเลค
 31 และอัสรีเอล คนครอบครัว
 อัสรีเอล เซเคม คนครอบครัว
 เซเคม

(13) ปฐก 46:10 (15) ปฐก 46:16 (17) ปฐก 46:16 (19) ปฐก 38:2; 46:12

(20) 1 พศต 2:3 (23) ปฐก 46:13; 1 พศต 7:1 (26) ปฐก 46:14

(28) ปฐก 46:20 (29) ยชว 17:1; 1 พศต 7:14-15 (30) ยชว 17:2

32 และเซมิตา คนครอบครัว
เซมิตา เฮเฟอร์ คนครอบครัว
เฮเฟอร์

33 ส่วนเศโลเฟห์บุตรชายเฮ-
เฟอร์ไม่มีบุตรชายมีแต่บุตรสาว
ชื่อบุตรสาวของเศโลเฟห์ก็คือ
มาลาห์ โนอาห์ โยกลาห์ มิล-
คาห์และทีรุซาห์

34 เหล่านี้เป็นครอบครัวของ
มนัสเสห์ และจำนวนของเขามี
ห้าหมื่นสองพันเจ็ดร้อยคน

35 ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของ
เอฟราอิมตามครอบครัวของเขา
คือ ชูเธลาห์ คนครอบครัว
ชูเธลาห์ เบเคอร์ คนครอบครัว
เบเคอร์ ทาหาน คนครอบครัว
ทาหาน

36 บุตรชายของชูเธลาห์คือ
เอราน คนครอบครัวเอราน

37 เหล่านี้เป็นครอบครัวของ
บุตรชายเอฟราอิม ตามจำนวน
ของเขา มีสามหมื่นสองพันห้า
ร้อยคน เหล่านี้เป็นบุตรชายของ
โยเซฟตามครอบครัวของเขา

38 บุตรชายของเบนยามิน ตาม
ครอบครัวของเขา คือ เบ-ลา
คนครอบครัวเบ-ลา อัสเบล คน
ครอบครัวอัสเบล อาหิรั้ม คน
ครอบครัวอาหิรั้ม

39 ชูฟาม คนครอบครัวชูฟาม
หุฟาม คนครอบครัวหุฟาม

40 และบุตรชายของเบ-ลา คือ

อาร์ตและนาอามาน อาร์ต คน
ครอบครัวอาร์ต นาอามาน คน
ครอบครัวนาอามาน

41 เหล่านี้เป็นบุตรชายของ
เบนยามินตามครอบครัวของเขา
และจำนวนของเขาเป็นสี่หมื่น
ห้าพันหกหรือคน

42 ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของ
ดานตามครอบครัวของเขา คือ
ชูฮัม คนครอบครัวชูฮัม นี่เป็น
ครอบครัวของดานตามครอบครัว
ของเขา

43 ครอบครัวทั้งหมดของคน
ชูฮัมตามจำนวนของเขา มีหก
หมื่นสี่พันสี่ร้อยคน

44 บุตรของอาเซอร์ตามครอบครัว
ของเขา คืออิมนาห์ คน
ครอบครัวอิมนาห์ อิซวี คน
ครอบครัวอิซวี เบริยาห์ คน
ครอบครัวบริยาห์

45 บุตรชายของบริยาห์คือ
เฮเบอร์ คนครอบครัวเฮเบอร์
มัลคีเอล คนครอบครัวมัลคีเอล

46 บุตรสาวของอาเซอร์ คือ
เสราห์

47 เหล่านี้เป็นครอบครัวของ
บุตรชายอาเซอร์ตามจำนวนของ
เขา มีห้าหมื่นสามพันสี่ร้อยคน

48 บุตรชายของนัฟทาลี ตาม
ครอบครัวของเขา คือยาเซเอล
คนครอบครัวยาเซเอล กูนี คน
ครอบครัวกูนี

(33) กตว 27:1 (35) 1 พศต 7:20 (38) ปฐก 46:21; 1 พศต 7:6

(39) ปฐก 46:21; 1 พศต 7:12 (40) 1 พศต 8:3 (42) ปฐก 46:23

(44) ปฐก 46:17; 1 พศต 7:30 (48) ปฐก 46:24; 1 พศต 7:13

49 เยเซอร์ คนครอบครัว
เยเซอร์ ซิลเลม คนครอบครัว
ซิลเลม

50 เหล่านี้เป็นครอบครัวของ
นัฟทาลีตามครอบครัวของเขา
และตามจำนวนของเขามีสี่หมื่น
ห้าพันสี่ร้อยคน

51 จำนวนคนอิสราเอล มีหก
แสนหนึ่งพันเจ็ดร้อยสามสิบคน

52 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
ว่า

53 "ให้แบ่งแผ่นดินนั้นเป็น
มรดกแก่คนเหล่านี้ตามจำนวน
รายชื่อ

54 มรดกส่วนใหญ่ก็ให้แบ่งแก่
คนตระกูลใหญ่ และมรดกส่วน
น้อยก็ให้แบ่งแก่คนตระกูลย่อม
ทุกตระกูลจะได้รับส่วนมรดก
ตามจำนวนคน

55 แต่ให้จับสลากแบ่งแผ่นดิน
นั้น ให้เขาได้รับมรดกตามรายชื่อ
ตระกูลของบรรพบุรุษของเขา

56 ให้จับสลากแบ่งมรดกของ
เขานั้นตามส่วนตระกูลใหญ่และ
ตระกูลย่อม"

57 ต่อไปนี้เป็นคนเลวีที่นับตาม
ครอบครัวของเขา คือเกอร์โชน
คนครอบครัวเกอร์โชน โคฮาท
คนครอบครัวโคฮาท เมรารี คน
ครอบครัวเมรารี

58 ต่อไปนี้เป็นครอบครัวของ

เลวี คือคนครอบครัวลีบนี คน
ครอบครัวเฮโบรน คนครอบครัว
ครีมาลี คนครอบครัวมุซึ คน
ครอบครัวโคราห์ และโคฮาทให้
กำเนิดบุตรชื่ออัมราม

59 ภรรยาของอัมรามคือโยเค-
เบบุตรสาวของเลวีเกิดแก่เลวี
ที่อียิปต์ และนางคลอดบุตรให้
อัมรามชื่อ อาโรนและโมเสส
และมีเรียมพี่สาวของเขาทั้งสอง
60 และอาโรนให้กำเนิดบุตรชื่อ
นาตบ อาปีสุ เอเลอาซาร์ และ
อิธามาร์

61 แต่นาตบและอาปีสุนั้นได้
เสียชีวิต เมื่อเขาบูชาด้วยไฟที่
ผิดรูปแบบต่อพระพักตร์พระ
เยโฮวาห์

62 และจำนวนของเขาเป็นสอง
หมื่นสามพันคน เป็นผู้ชายทุก
คนอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไป
เพราะเขามีไถ่นับรวมไว้ในคน
อิสราเอล เพราะไม่มีมรดกให้
แก่เขาท่ามกลางคนอิสราเอล

63 จำนวนคนเหล่านี้โมเสสและ
เอเลอาซาร์ปุโรหิตได้นับไว้ ครั้ง
เมื่อนับคนอิสราเอล ณ ที่ราบ
โมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้
เมืองเยรีโค

64 แต่ตามรายชื่อเหล่านี้ไม่มี
ชายสักคนหนึ่งซึ่งโมเสสและ
อาโรนปุโรหิตได้นับไว้ครั้งเมื่อ
นับคนอิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร

(49) 1 พศด 7:13 (51) อพย 12:37; กตว 1:46 (53) กตว 33:54; ยชว 11:23

(54) กตว 33:54 (55) กตว 33:54 (57) ปฐก 46:11 (59) อพย 2:1-2; 6:20

(60) กตว 3:2 (61) ลนต 10:1-2 (62) กตว 1:49 (63) กตว 26:3 (64) กตว 1:1-46

ซินาย

65 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัส
เรื่องเขาเหล่านั้นว่า "เขาจะต้อง
ตายแน่ในถิ่นทุรกันดาร" ไม่มี
ชายสักคนหนึ่งเหลืออยู่ นอก
จากคาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์
และโยชูวาบุตรชายนูน

พระราชบัญญัติ

เรื่อง

การได้รับมรดก

27 ครั้งนั้น นบุตสาวทัง
หลายของเศโลเฟห์ต
บุตรชายของเฮเฟอร์ ผู้เป็นบุตร
ชายของกิเลอาด ผู้เป็นบุตรชาย
ของมาคีร์ ผู้เป็นบุตรชายของ
มนัสเสห์ จากครอบครัวต่าง ๆ
ของมนัสเสห์บุตรชายของโยเซฟ
เข้ามาใกล้ ชื่อบุตรสาวทั้งหลาย
ของเขาคือ มาลาห์ โนอาห์
โฮกลาห์ มิลุคาค์ และทีรซาค์
2 และเขาทั้งหลายมายืนอยู่ต่อ
หน้าโมเสสและต่อหน้าเอเลอา-
ซาร์ปุโรหิต และต่อหน้าประมุข
และต่อหน้าบรรดาชุมนุมชนที่
ประตูปลับปลาแห่งชุมนุมกล่าวว่า

3 "บิดาของเราตายเสียในถิ่นทุร
กันดาร ท่านมิได้อยู่ในพวก
ที่สอสมกันต่อสู้อพระเยโฮวาห์
ในพรรคพวกโคราห์ แต่ท่านเสีย
ชีวิตเพราะบาปของตน และท่าน
ไม่มีบุตรชายเลย

4 เหตุใดจึงลบบชื่อบิดาของเรา
จากครอบครัวของท่าน เพราะ
เหตุที่ท่านไม่มีบุตรชายเลย ขอ
ให้เราถือกรรมสิทธิ์ที่ดินท่าม-
กลางพี่น้องบิดาของเราด้วย"

5 โมเสสได้นำเรื่องของเขากราบ
ทูลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
6 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโม-
เสสว่า

7 "บุตรสาวของเศโลเฟห์ตพูด
ถูกต้องแล้ว เจ้าจงให้กรรมสิทธิ์
ที่ดินเป็นมรดกท่ามกลางพี่น้อง
บิดาของเขา และกระทำให้มรดก
บิดาของเขาตกทอดมาถึงเขา
8 เจ้าจงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า
"ถ้าผู้ชายคนหนึ่งตายและไม่มี
บุตรชาย เจ้าจงให้มรดกของเขา
ตกไปยังบุตรสาวของเขา

9 และถ้าเขาไม่มีบุตรสาว เจ้าจง
ให้มรดกของเขาแก่พี่น้องของ
เขา

10 และถ้าเขาไม่มีพี่น้อง เจ้าจง
ให้มรดกของเขาแก่พี่น้องบิดา
ของเขา

11 และถ้าบิดาของเขาไม่มีพี่
น้อง เจ้าจงให้มรดกของเขาแก่
ญาติถัดตัวเขาไปในครอบครัว
ของเขา ให้ผู้นั้นถือกรรมสิทธิ์
ได้ ให้เป็นกฎเกณฑ์แห่งคำตัดสิน
แก่ประชาชนอิสราเอล ดังที่
พระเยโฮวาห์ทรงบัญญัติโมเสส
ไว้"

(65) กตว 14:26-35 (1) กตว 26:33; 36:1, 11

(3) กตว 14:35; 16:1-2; 26:64-65 (4) พบญ 25:6; ยชว 17:4

(5) อพย 18:13-26 (7) กตว 36:2; ยชว 17:4 (11) กตว 35:29

โมเสสจะสิ้นชีวิต

12 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "จงขึ้นไปบนภูเขาอาบาริมนี้ และมองดูแผ่นดินซึ่งเรามอบให้แก่คนอิสราเอล

13 และเมื่อเจ้าได้เห็นแล้ว เจ้าจะถูกรวบไปอยู่กับประชาชนของเจ้า อย่างอาโรนพี่ชายของเจ้าได้ถูกรวบไปนั้น

14 เพราะว่าเจ้าทั้งสองกบฏต่อบัญชาของเราในถิ่นทุรกันดารคินระหว่างที่ ชุมมูมชนได้โต้แย้งขึ้น เจ้ามิได้นับถือเราต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลายที่นั่น" นี่คือน้ำเมรีบาห์แห่งคาเดชในถิ่นทุรกันดารคิน

โยชูวาจะเป็นผู้นำคนอิสราเอลแทนโมเสส

15 โมเสสกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า

16 "ขอพระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งจิตวิญญาณมนุษย์ทั้งปวง ทรงแต่งตั้งชายผู้หนึ่งไว้เหนือชุมนุมชนนี้

17 ผู้ซึ่งจะเข้าออกนอกในต่อหน้าเขา ผู้ซึ่งจะนำเขาเข้าออกเพื่อว่าชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์จะมีได้เหมือนกับฝูงแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง"

18 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "จงนำโยชูวาบุตรชายหนุ่มผู้มีพระวิญญาณอยู่ภายใน

เขามา จงเอามือของเจ้าวางบนเขา

19 ตั้งเขาไว้ต่อหน้าเอเลอาซาร์ปุโรหิตและต่อหน้าชุมนุมชนทั้งหมด และเจ้าจงกำชับเขาท่ามกลางสายตาของชุมนุมชน

20 เจ้าจงให้เกียรติยศอย่างของเจ้าแก่เขาบ้าง เพื่อให้ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดเชื่อฟังเขา

21 และเขาจะยืนอยู่ต่อหน้าเอเลอาซาร์ปุโรหิต ผู้ซึ่งจะทูลถามเพื่อเขาตามหลักตัดสินของอูริมต่อพระพิภคร์พระเยโฮวาห์ และคนทั้งปวงจะออกไปและเข้ามาตามคำของปุโรหิต ทั้งเขากับคนทั้งปวงในอิสราเอลนั้นคือชุมนุมชนทั้งหมด"

22 และโมเสสกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาท่าน ท่านจึงนำโยชูวาให้มายืนต่อหน้าเอเลอาซาร์ปุโรหิตและต่อหน้าชุมนุมชนทั้งหมด

23 และท่านเอามือวางบนโยชูวา และกำชับเขา ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งทางโมเสส

คำสั่งสอนเรื่อง

เครื่องบูชาต่างๆ

28 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2 "จงบัญชาคนอิสราเอลและกล่าวแก่เขาว่า ของบูชาของเรา อาหารของเราซึ่งเป็นของบูชา

(12) กตว 33:47 (13) กตว 20:12 (14) อพย 17:7 (16) กตว 16:22; สบ 12:9

(17) พบญ 31:2 (18) ปฐก 41:38 (19) พบญ 3:28 (20) กตว 11:17, 28

(21) อพย 28:30 (23) พบญ 3:28; 31:7-8 (2) ลนต 3:11; 21:6, 8

ด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัย เจ้าทั้งหลายจงเอาใจใส่ที่จะถวายบูชาแก่เราตามกาลกำหนด 3 และเจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า นี่เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟซึ่งเจ้าทั้งหลายควรถวายแด่พระเยโฮวาห์ คือลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนีสองตัว เป็นเครื่องบูชาเนื่องนิത്യทุกวัน

4 เจ้าจงถวายลูกแกะเป็นเครื่องบูชาในตอนเช้าตัวหนึ่ง และลูกแกะอีกตัวหนึ่งนั้นเจ้าจงถวายบูชาเวลาเย็น

5 และยอแด่หนึ่งในลิบเอ-ฟาห์เป็นธัญญาบูชา คลุกกับน้ำมันสักตหนึ่งในสี่อิน

6 เป็นเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งได้บัญญัติไว้ที่ภูเขาซีนาย เป็นกลิ่นที่พอพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

7 ส่วนเครื่องต้มบูชาคู่กันนั้นให้ถวายหนึ่งในสี่อิน กับแกะตัวหนึ่ง ในที่บริสุทธิ์เจ้าจงเทเครื่องต้มบูชาซึ่งเป็นเหล้าองุ่นถวายแด่พระเยโฮวาห์

8 ลูกแกะอีกตัวหนึ่งเจ้าจงถวายบูชาเวลาเย็น เจ้าจงถวายบูชาด้วยไฟเช่นเดียวกับธัญญาบูชาของเวลาเช้า และเช่นเดียวกับเครื่องต้มบูชาที่คู่กัน เป็นกลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์

9 ในวันสะบาโตลูกแกะอายุหนึ่งขวบสองตัวที่ไม่มีตำหนิ และยอแด่แบ่งสองในลิบเอฟาห์คลุกกับน้ำมันให้เป็นธัญญาบูชา และเครื่องต้มบูชาคู่กัน

10 นี้เป็นเครื่องเผาบูชาทุกวัน สะบาโตนอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യและเครื่องต้มบูชาคู่กัน

11 เวลาต้นเดือนทุกเดือน เจ้าทั้งหลายจงถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ คือวัวหนุ่มสองตัว แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะหนึ่งขวบไม่มีตำหนิเจ็ดตัว

12 สำหรับวัวตัวหนึ่งจงเอายอแด่แบ่งสามในลิบเอฟาห์คลุกกับน้ำมันสำหรับเป็นธัญญาบูชาและสำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งนั้นจงเอายอแด่แบ่งสองในลิบเอฟาห์คลุกกับน้ำมันเป็นธัญญาบูชา

13 สำหรับลูกแกะทุกตัวจงเอายอแด่แบ่งหนึ่งในลิบเอฟาห์คลุกกับน้ำมันเป็นธัญญาบูชา ให้เป็นเครื่องเผาบูชาเป็นกลิ่นที่พอพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

14 ส่วนเครื่องต้มบูชาคู่กันนั้นสำหรับวัวผู้ตัวหนึ่งจงเอาน้ำองุ่นครึ่งอิน สำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งจงเอาหนึ่งในสามอิน สำหรับลูกแกะตัวหนึ่งจงเอาหนึ่งในสี่อิน นี้เป็นเครื่องเผาบูชา

(3) อพย 29:38-42 (5) อพย 29:40; ลนด 2:1

(6) อพย 29:42 (7) อพย 29:42 (10) อสค 46:4

(11) กตว 10:10; 1 ซมอ 20:5 (12) กตว 15:4-12

ประจำเดือน ทุกเดือนตลอดปี
 15 และเอาลูกแพะผู้ตัวหนึ่ง
 เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปถวายแด่
 พระเยโฮวาห์ ให้นำมาบูชา
 นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่อง
 นิตย์และเครื่องต้มบูชาคู่กัน
 16 เดือนที่หนึ่งวันที่สิบสี่เป็น
 ปีสภาของพระเยโฮวาห์
 17 และวันที่สิบห้าของเดือนนี้
 เป็นวันการเลี้ยง จงรับประทาน
 ขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวัน
 18 ในวันต้นให้มีการประชุม
 บริสุทธิ เจ้าทั้งหลายอย่ากระทำ
 งานหนักในวันนั้น
 19 แต่จงถวายบูชาด้วยไฟ เป็น
 เครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์
 คือเอาวัวหนุ่มสองตัว แกะผู้ตัว
 หนึ่ง และลูกแกะอายุหนึ่งขวบ
 เจ็ดตัว ดูให้ดูว่าไม่มีตำหนิ
 20 และเอาเยอดแป้งคลุกน้ำมัน
 เป็นธัญญาบูชาของสัตว์เหล่านี้
 สำหรับวัวผู้ตัวหนึ่งเจ้าจงถวาย
 สามในสิบเอฟาห์ และสำหรับ
 แกะผู้ตัวหนึ่งสองในสิบเอฟาห์
 21 สำหรับลูกแกะตัวหนึ่งๆใน
 ลูกแกะเจ็ดตัวนั้น จงเอาแป้ง
 หนึ่งในสิบเอฟาห์
 22 และเอาแพะผู้ตัวหนึ่งเป็น
 เครื่องบูชาไถ่บาปเพื่อทำการลบ
 มลทินบาปของเจ้า
 23 เจ้าจงถวายเครื่องบูชาเหล่านี้
 นอกเหนือเครื่องเผาบูชาตอน

เช้า ซึ่งเป็นเครื่องบูชาเนื่องนิตย์
 นั้น
 24 ในทำนองเดียวกัน เจ้าจง
 ถวายเครื่องบูชาทุกวันตลอดทั้ง
 เจ็ดวัน คือถวายอาหารเป็น
 เครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่
 พอพระทัยพระเยโฮวาห์ จง
 ถวายบูชานอกเหนือเครื่องเผา
 บูชาเนื่องนิตย์ และเครื่องต้ม
 บูชาคู่กัน
 25 และในวันที่เจ็ดพวกเจ้าจะมี
 การประชุมบริสุทธิ เจ้าอย่า
 ทำงานหนักในวันนั้น
 26 ในวันถวายผลรุ่นแรก เมื่อ
 เจ้าเอาข้าวใหม่มาเป็นธัญญาบูชา
 ถวายแด่พระเยโฮวาห์ในเทศ-
 กาลสัปดาห์นั้น เจ้าจงมีการ
 ประชุมบริสุทธิ เจ้าอย่าทำ
 งานหนักในวันนั้น
 27 แต่จงถวายเครื่องเผาบูชาให้
 เป็นกลิ่นพอพระทัยแด่พระเย-
 โฮวาห์ คือถวายวัวหนุ่มสองตัว
 แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่ง
 ขวบเจ็ดตัว
 28 และถวายเยอดแป้งคลุกน้ำ
 มันเป็นธัญญาบูชา คือสำหรับวัว
 หนึ่งถวายแป้งสามในสิบเอ-
 ฟาห์ สำหรับแกะผู้หนึ่งตัวนั้น
 สองในสิบเอฟาห์
 29 สำหรับลูกแกะเจ็ดตัว ตัวละ
 หนึ่งในสิบเอฟาห์
 30 พร้อมกับลูกแพะผู้ตัวหนึ่ง

(15) กตว 15:24; 28:3, 22 (16) อพย 12:1-20 (17) ลนต 23:6 (18) อพย 12:16
 (19) ลนต 22:20; กตว 28:31; 29:8; พบญ 15:21 (22) กตว 28:15 (25) อพย 12:16
 (26) อพย 23:16; 34:22; ลนต 23:10-12; พบญ 16:9-12 (27) ลนต 23:18-19

สำหรับลบบมทินของเจ้า
31 นอกจากเครื่องเผาบูชาเนื่อง
นิตยและธัญญาบูชาคู่กันนั้น เจ้า
จงถวายเครื่องบูชาเหล่านี้ และ
เครื่องต้มบูชาคู่กันด้วย (ดูให้ดี
ว่าให้ปราศจากตำหนิ)”

เทศกาลเป่าแตรและ

การประชุมบริสุทธิ

29 “ในวันที่หนึ่ง เดือนที่
เจ็ดเจ้าจงมีการประชุม
บริสุทธิ เจ้าอย่าทำงานหนัก
เป็นวันให้เจ้าทั้งหลายเป่าแตร

2 เจ้าจงถวายเครื่องเผาบูชา
เป็นกลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮ-
วาห์ คือถวายเป็นวัวหนึ่งตัวหนึ่ง
แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่ง
ขวบไม่มีตำหนิเจ็ดตัว

3 และถวายเป็นยอดแบ่งคลุกน้ำมัน
เป็นธัญญาบูชา คือสำหรับวัวผู้
นั้นจงถวายแบ่งสามในสิบเอ-
ฟาห์ สำหรับแกะผู้ตัวนั้นสองใน
สิบเอฟาห์

4 ลูกแกะเจ็ดตัว ตัวละหนึ่งใน
สิบเอฟาห์

5 และถวายเป็นลูกแพะผู้ตัวหนึ่ง
เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป เพื่อลบบ
มทินบาปของเจ้า

6 นอกเหนือเครื่องเผาบูชาใน
วันข้างขึ้นและธัญญาบูชาคู่กัน
และเครื่องเผาบูชาประจำวันคู่
กับธัญญาบูชา และเครื่องต้มบูชา
คู่กัน ตามลักษณะเครื่องบูชา

เหล่านี้ เป็นกลิ่นที่พอพระทัย
เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่
พระเยโฮวาห์

7 ในวันที่สิบเดือนที่เจ็ดนี้ เจ้า
ทั้งหลายจงมีการประชุมบริสุทธิ
เจ้าต้องถ่อมใจลง อย่าทำการ
งานสิ่งใด

8 แต่เจ้าจงถวายเครื่องเผาบูชา
แด่พระเยโฮวาห์ ให้เป็นกลิ่นที่
พอพระทัย คือถวายเป็นวัวหนึ่งตัว
หนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุ
หนึ่งขวบเจ็ดตัว เจ้าอย่าให้มี
ตำหนิ

9 และยอดแบ่งคลุกน้ำมันเป็น
ธัญญาบูชา สำหรับวัวตัวนั้นถวาย
แบ่งสามในสิบเอฟาห์ สำหรับ
แกะผู้ตัวหนึ่งนั้นสองในสิบเอ-
ฟาห์

10 สำหรับลูกแกะเจ็ดตัวนั้น ตัว
ละหนึ่งในสิบเอฟาห์

11 และถวายเป็นลูกแพะผู้ตัวหนึ่ง
เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอก
เหนือเครื่องบูชาไถ่บาปลบบม
ทินและเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย
ซึ่งคู่กับธัญญาบูชา และเครื่อง
ต้มบูชาคู่กัน

12 ในวันที่สิบห้าเดือนที่เจ็ดเจ้า
ทั้งหลายจงมีการประชุมบริสุทธิ
เจ้าอย่าทำงานหนัก และเจ้าจงมี
การเลี้ยงเจ็ดวันแด่พระเยโฮวาห์

13 เจ้าจงถวายเครื่องเผาบูชา
เครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่

(31) กตว 28:3, 19 (1) อพย 23:16; 34:22; ลนต 23:23-25

(6) กตว 15:11-12; 28:3, 11-15 (7) ลนต 16:29-34; 23:26-32 (8) กตว 28:19

(11) ลนต 16:3, 5 (12) ลนต 23:33-35; พบญ 16:13-15; อสค 45:25 (13) อสร 3:4

พอพระทัยพระเยโฮวาห์ คือวัว
หนุ่มสิบสามตัว และผู้สองตัว
ลูกแกะอายุหนึ่งขวบสิบสี่ตัว
สัตว์เหล่านี้อย่าให้มีตำหนิ

14 และถวายยอดแป้งคลุกน้ำ
มันเป็นธัญญาบูชาคูกัน สำหรับ
วัวสิบสามตัว ตัวหนึ่งถวายแป้ง
สามในสิบบเอฟาห์ สำหรับแกะผู้
สองตัว ตัวละสองในสิบบเอฟาห์

15 สำหรับลูกแกะสิบสี่ตัว ตัวละ
หนึ่งในสิบบเอฟาห์

16 และถวายลูกแกะผู้ตัวหนึ่ง
เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอก
เหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ
ซึ่งคู่กับธัญญาบูชาและเครื่องต้ม
บูชาคูกัน

17 ในวันที่สองจงถวายวัวหนุ่ม
สิบสองตัว และผู้สองตัว ลูก
แกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิสิบ
สี่ตัว

18 กับธัญญาบูชาและเครื่องต้ม
บูชาคูกันนั้นสำหรับวัว แกะผู้
และลูกแกะนั้นตามจำนวนตาม
ลักษณะ

19 และถวายลูกแกะผู้ตัวหนึ่ง
เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอก
เหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ
ซึ่งคู่กับธัญญาบูชาและเครื่องต้ม
บูชาคูกัน

20 ในวันที่สามจงถวายวัวสิบ
เอ็ดตัว และผู้สองตัว ลูกแกะ
อายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว

21 กับธัญญาบูชาและเครื่องต้ม
บูชาคูกันนั้น สำหรับวัว แกะผู้
และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตาม
ลักษณะ

22 และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็น
เครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือ
เครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งคู่
กับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชา
คูกัน

23 ในวันที่สี่จงถวายวัวสิบตัว
แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่ง
ขวบไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว

24 กับธัญญาบูชาและเครื่องต้ม
บูชาคูกันนั้น สำหรับวัว แกะผู้
และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตาม
ลักษณะ

25 และถวายลูกแกะผู้ตัวหนึ่ง
เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอก
เหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ
ซึ่งคู่กับธัญญาบูชาและเครื่องต้ม
บูชาคูกัน

26 ในวันที่ห้าจงถวายวัวเก้าตัว
แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่ง
ขวบไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว

27 กับธัญญาบูชาและเครื่องต้ม
บูชาคูกันนั้น สำหรับวัว แกะผู้
และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตาม
ลักษณะ

28 และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็น
เครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือ
เครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งคู่
กับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชา

(17) ลนต 23:36

(18) กตว 15:12; 28:7, 14; 29:3-4, 9-10

(21) กตว 29:18

คู่กัน
 29 ในวันที่ หกจงถวายเป็น
 ตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุ
 หนึ่งขวบไม่มีตำหนิลีบสี่ตัว
 30 กับธัญญาบูชาและเครื่องต้ม
 บูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้
 และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตาม
 ลักษณะ
 31 และถวายเป็นผู้ตัวหนึ่งเป็น
 เครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือ
 เครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ ซึ่งคู่
 กับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชา
 คู่กัน
 32 ในวันที่ เจ็ดเจ้าจงถวายเป็น
 เจ็ดตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะ
 อายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิลีบสี่ตัว
 33 กับธัญญาบูชาและเครื่องต้ม
 บูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้
 และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตาม
 ลักษณะ
 34 และถวายเป็นผู้ตัวหนึ่งเป็น
 เครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือ
 เครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ ซึ่งคู่
 กับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชา
 คู่กัน
 35 ในวันที่แปด เจ้าจงมีการ
 ประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ เจ้าอย่าทำ
 งานหนัก
 36 แต่เจ้าจงถวายเป็นเครื่องเผา-
 บูชา เครื่องบูชาด้วยไฟ เป็น
 กลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์
 คือวัวผู้ตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง

ลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิ
 เจ็ดตัว

37 และถวายเป็นธัญญาบูชาและ
 เครื่องต้มบูชาคู่กันนั้นสำหรับ
 วัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตาม
 จำนวนตามลักษณะ

38 และถวายเป็นผู้ตัวหนึ่งเป็น
 เครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือ
 เครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ ซึ่งคู่
 กับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชา
 คู่กัน

39 สิ่งเหล่านี้ เจ้าทั้งหลายจง
 ถวายแด่พระเยโฮวาห์ตามเทศ-
 กาลกำหนดของเจ้า เพิ่มเข้ากับ
 การถวายตามคำปฏิญาณของเจ้า
 และการถวายด้วยใจสมัครของ
 เจ้า เป็นเครื่องเผาบูชาของเจ้า
 เครื่องธัญญาบูชาของเจ้า เครื่อง
 ต้มบูชาของเจ้า และเครื่อง
 สันติบูชาของเจ้า”

40 และโมเสสได้บอกคนอิสรา-
 เอลตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรง
 บัญชาท่านไว้ทุกประการ

พระราชบัญญัติเรื่อง

การปฏิญาณไว้กับพระเจ้า

30 โมเสสได้พูดกับหัว
 หน้าตระกูลเกี่ยวกับ
 คนอิสราเอลว่า “นี่เป็นสิ่งที่พระ
 เยโฮวาห์ได้ทรงบัญชา

2 เมื่อชายผู้ใดปฏิญาณไว้กับ
 พระเยโฮวาห์ หรือให้สัตย์ปฏิ-
 ญาณผูกมัดตัวไว้ด้วยคำสัตย์-

(35) ลนต 23:36 (39) ลนต 7:16; 22:18, 21, 23; 23:1-44; 1 พศต 23:31

(1) กตว 1:4, 16; 7:2 (2) ลนต 5:4; 27:2; พบญ 23:21-23; วนฉ 11:30-31, 35;

โยบ 22:27; สดต 22:25; 50:14; 66:13-14; 116:14, 18; ปญจ 5:4; นสม 1:15

ญาวิรตอย่างหนึ่งอย่างใด อย่าให้เขาเสียวาจา เขาต้องกระทำตามคำที่ออกจากปากของเขาทั้งสิ้น

3 หรือเมื่อสตรีคนหนึ่งคนใด ปฏิญาณไว้แต่พระเยโฮวาห์ และผูกมัดตัวเองไว้ด้วยคำสัญญาวิรต เมื่อเธอยังสาวอยู่ในเรือนของบิดา

4 และบิดาของเธอได้ยินคำที่เธอปฏิญาณไว้และคำสัญญาวิรตที่เธอผูกมัดตัวเอง แต่มิได้พูดอะไรกับเธอ ก็ให้คำที่ปฏิญาณไว้ซึ่งสิ้นคงอยู่ และให้คำสัญญาวิรตที่ผูกมัดเธอไว้ซึ่งสิ้นคงอยู่

5 แต่ถ้าบิดาของเธอคัดค้านในวันที่เขาได้ยินนั้น การที่เธอปฏิญาณไว้ก็ดี คำสัญญาวิรตที่ผูกมัดเธอไว้ก็ดี ย่อมไม่คงอยู่ และพระเยโฮวาห์จะทรงอภัยให้แกเธอ เพราะบิดาของเธอได้คัดค้านเธอไว้

6 และถ้านางแต่งงานมีสามีแล้ว สิ่งที่นางปฏิญาณไว้หรือกล่าวด้วยริมฝีปากที่ไม่ทันคิดซึ่งผูกมัดนาง

7 ฝ่ายสามีก็ได้ยินแล้ว และในวันที่ได้ยินเขาก็มิได้พูดอะไรกับนาง สิ่งที่นางปฏิญาณไว้ซึ่งสิ้นคงอยู่ คำสัญญาวิรตที่ผูกมัดนางย่อมคงอยู่ด้วย

8 แต่ถ้าในวันนั้นที่สามีมาได้ยินนางและเขาคัดค้าน ก็ทำให้คำที่นางปฏิญาณไว้ซึ่งสิ้นคงอยู่ คำกล่าวด้วยริมฝีปากที่ไม่ทันคิดของนาง ซึ่งผูกมัดนางนั้นก็สิ้นคงอยู่ด้วย และพระเยโฮวาห์จะทรงอภัยให้แก่นาง

9 แต่คำปฏิญาณที่แม่มาयरหรือแม่ร้างกระทำไว้หรือคำใดที่นางพูดผูกมัดตนเอง คำพูดนั้นย่อมคงอยู่

10 และถ้านางปฏิญาณไว้ในบ้านสามีของนาง หรือให้สัญญาวิรตด้วยสัตย์ปฏิญาณผูกมัดตนเองไว้

11 และสามีของนางได้ยินแล้ว แต่ไม่ว่าอะไรแก่นาง และไม่คัดค้านนาง คำปฏิญาณของนางทั้งสิ้นย่อมคงอยู่และคำสัญญาวิรตทุกอย่างซึ่งนางผูกมัดตัวเองย่อมคงอยู่

12 แต่ถ้าสามีของนางได้กระทำให้ไม่คงอยู่หรือเป็นโมฆะในวันที่เขาได้ยินแล้ว สิ่งใดที่ออกจากริมฝีปากของนางเกี่ยวด้วยคำปฏิญาณหรือเกี่ยวด้วยคำสัญญาวิรตของนางย่อมไม่คงอยู่ สามีของนางได้กระทำให้เป็นโมฆะ และพระเยโฮวาห์จะทรงอภัยให้แก่นาง

13 คำปฏิญาณหรือคำสัตย์ปฏิญาณทั้งสิ้นที่ทำให้นางถ่อมใจ

(8) ปฐก 3:16

เอง สามีนางยอมให้คงอยู่
หรือให้เป็นโมฆะได้

14 แต่ถ้าสามีนางไม่กล่าว
สิ่งใดแก่นางวันแล้ววันเล่า เขา
ยอมกระทำให้คำปฏิญาณและ
คำสัญญาไว้ทั้งสิ้นของนาง ซึ่ง
จะตกแก่นางให้คงอยู่ เพราะเขา
ไม่พูดสิ่งใดในวันที่ เขาได้ยิน
เขาจึงกระทำให้คงอยู่

15 แต่ถ้าภายหลังที่เขาได้ยิน
แล้วมากระทำไม่คงอยู่หรือ
เป็นโมฆะ เขาย่อมต้องรับโทษ
ความชั่วช้าของนาง”

16 ข้อความเหล่านี้ เป็นกฎ
เกณฑ์ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญญัติ
ชาโมเสสไว้ เป็นเรื่องระหว่าง
ชายกับภรรยาของเขา เรื่องระ-
หว่างบิดากับบุตรสาว ขณะเมื่อ
เธอยังสาวอยู่ ยังอยู่ในเรือน
บิดาของเธอ

การแก้แค้นคนมีเดียน

31 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ
โมเสสว่า

2 “จงแก้แค้นคนมีเดียนเพื่อคน
อิสราเอล แล้วภายหลังเจ้าจะถูกร
วบให้ไปอยู่กับประชาชนของ
เจ้า”

3 และโมเสสกล่าวกับประชาชน
ว่า “จงเตรียมคนบางคนในพวก
เจ้าให้พร้อมด้วยอาวุธเพื่อทำ
สงคราม แล้วยกไปสู้พวก
มีเดียนเพื่อกระทำการแก้แค้น

ของพระเยโฮวาห์ต่อคนมีเดียน
4 เจ้าจงส่งคนจากตระกูลอิส-
ราเอลทั้งหมดตระกูลละพันคน
เข้าทำสงคราม”

5 ดังนั้นเขาจึงจัดคนจากอิสรา-
เอลที่นับพัน ๆ นั้นตระกูลละพัน
คน เป็นคนหมื่นสองพันสรรพ
ด้วยอาวุธเพื่อเข้าสงคราม

6 และโมเสสส่งคนตระกูลละพัน
คนออกไปทำสงคราม ทั้งคน
เหล่านั้นกับพีเนหัสบุตรชายเอ-
เลอาซาร์ปุโรหิตไปทำสงคราม
พร้อมกับเครื่องใช้อันบริสุทธิ์
และมีแตรปลุกอยู่ในมือ

7 เขาทำสงครามต่อสู้คนมีเดียน
ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโม-
เสสและได้ฆ่าผู้ชายเสียทุกคน

8 เขาได้ประหารชีวิตบรรดา
กษัตริย์คนมีเดียนพร้อมกับคน
อื่นที่เขาฆ่าเสีย มีเอวี เรเคม คุร์
เฮอร์ และเรบา กษัตริย์ทั้งห้า
แห่งคนมีเดียน และได้ประหาร
ชีวิตบาลาอัมบุตรชายเบโอร์เสีย
ด้วยดาบ

9 และคนอิสราเอลได้จับสตรี
ชาวมมีเดียนทั้งหมดมาเป็นเชลย
พร้อมกับพวกเด็กเล็กทั้งหลาย
และกวาดเอาฝูงวัวฝูงแพะแกะ
และข้าวของทั้งปวงไปสิ้น เป็น
ทรัพย์ที่ปล้นได้

10 และเอาไฟเผาบรรดาเมืองที่
อาศัยของเขา และเผาค่ายทั้งสิ้น

(2) กตว 25:12-13, 17 (3) ยชา 13:21 (6) กตว 10:9

(7) ปฐก 34:25; พบญ 20:13; วนฉ 6:1-2, 33; 21:11; 1 ซมอ 27:9; 1 พกษ 11:15

(8) กตว 25:15; 31:16; ยชา 13:21-22

ของเขาเสียด้วย

11 แล้วเก็บบรรดาของที่ริบได้ และทรัพย์ที่ปล้นได้ทั้งคนและ สัตว์ไปเสียสิ้น

12 แล้วเขานำเชลยและทรัพย์ สิ้นที่ปล้นได้กับของที่ริบได้ทั้ง หมดยังโมเสส และเอเลอา- ชาร์ปุโรหิต และชุมนุมชนอิส- ราเอลที่ค่าย ณ ที่ราบไมอับ ริม แม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโค

13 โมเสสและเอเลอาชาร์ปุโร- หิตและบรรดาประมุขแห่งชุม มุชนออกไปต้อนรับเขานอก ค่าย

14 และโมเสสโกรธพวกนาย ทหาร คือนายพันและนายร้อยผู้ กลับจากการทำสงคราม

15 โมเสสพูดกับเขาทั้งหลายว่า "ท่านทั้งหลายได้ใช้ชีวิตพวกผู้ หญิงทั้งหมดหรือ

16 ดูเถิด โดยคำปรึกษาของ บาลาอัม หญิงเหล่านี้ได้กระทำ ให้คนอิสราเอลหลงกระทำการ ละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ในเรื่อง เปออร์ และภัยพิบัติจึงได้เกิดขึ้น ท่ามกลางชุมนุมชนของพระเย- โฮวาห์

17 ฉะนั้นบัดนี้จงประหารชีวิต เด็กผู้ชายเล็กเสียทุกคน และ ประหารชีวิตผู้ หญิงซึ่งได้เคย นอนร่วมกับชายเสียทุกคน

18 แต่จงใช้ชีวิตเด็กผู้ หญิงที่ยัง

ไม่เคยนอนร่วมกับชายไว้สำ- หรับท่านทั้งหลายเอง

19 จงอยู่ภายนอกค่ายเจ็ดวัน ท่านผู้ใดที่ได้ฆ่าคน และท่านผู้ ใดที่ได้แตะต้องผู้ที่ถูกฆ่า จง ชำระตัวและเชลยของตัวในวันที่ สามและวันที่เจ็ด

20 ท่านต้องชำระเครื่องแต่ง กายทุกชิ้น เครื่องหนังสัตว์ทุก ชิ้น และเครื่องขนแพะทั้งหมด และเครื่องที่ทำด้วยไม้ทุกชิ้น"

21 และเอเลอาชาร์ปุโรหิตได้ กล่าวแก่ทหารผู้ออกไปทำสง- ครามว่า "นี่เป็นกฎพระราชบัญญัติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้บัญชา โมเสส

22 เฉพาะทองคำ เงิน ทองสัม- ฤทธิ์ เหล็ก ดีบุก และตะกั่ว

23 ทุกสิ่งที่ทนไฟได้ เจ้าทั้ง หลายจงลงเสียด้วยไฟ แล้วจะ สะอาด ถึงอย่างไรก็ต้องชำระ ล้างให้บริสุทธิ์ด้วยน้ำแห่งการ แยกตั้งไว้ และทุกสิ่งที่ทนไฟไม่ ได้ท่านต้องให้ผ่านน้ำนั้น

24 ท่านต้องซักเสื้อผ้าของท่าน ในวันที่เจ็ด และท่านจะสะอาด ภายหลังท่านจึงจะเข้ามาในค่าย ได้"

25 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส ว่า

26 "เจ้าและเอเลอาชาร์ปุโรหิต กับบรรดาหัวหน้าของชุมนุมชน

(11) พบทย 20:14 (15) พบทย 20:14 (16) กตว 24:14; 25:2, 9

(17) พบทย 7:2; 20:16-18; วนฉ 21:11 (18) พบทย 21:10-14

(19) กตว 5:2; 19:11-22 (23) กตว 19:9 (24) ลนต 11:25

จงบ้างสิ่งของที่ได้มาทั้งคนและสัตว์

27 และแบ่งสิ่งของเหล่านั้นออกเป็นสองส่วน ให้ทหารผู้ออกไปทำสงครามส่วนหนึ่งและให้บรรดาชุมนุมชนนี้ อีกส่วนหนึ่ง

28 และจงชักส่วนหนึ่งจากทหารที่ออกไปทำสงครามเป็นของถวายแด่พระเยโฮวาห์ ท้าร้อยชักหนึ่ง ทั้งคนและวัว และลาและฝูงแพะแกะ

29 จงเอาจากครึ่งส่วนของเขามอบให้แก่เอเลอาซาร์ปุโรหิต เป็นเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์

30 และจากครึ่งส่วนของคนอิสราเอลนั้น เจ้าจงนำห้าสิบชักหนึ่งจากคน ฝูงวัว ฝูงลา และฝูงแพะแกะและสัตว์ทั้งหมด มอบให้แก่คนเลวี ผู้ดูแลพลลาของพระเยโฮวาห์”

31 และโมเสสกับเอเลอาซาร์ปุโรหิตได้กระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส

32 บรรดาทรัพย์ที่ปล้นได้อันเหลือจากสิ่งที่ทหารริบมาได้ นั้นคือ แกะหกแสนเจ็ดหมื่นห้าพันตัว

33 วัวเจ็ดหมื่นสองพันตัว

34 ลาหกหมื่นหนึ่งพันตัว

35 และคน คือผู้หญิงที่ยังไม่เคยนอนร่วมกับชาย ทั้งหมดมี

สามหมื่นสองพันคน

36 และในครึ่งส่วนได้ของคนที่ออกไปทำสงคราม มีแกะสามแสนสามหมื่นเจ็ดพันห้าร้อยตัว

37 และส่วนแกะที่เป็นของพระเยโฮวาห์มีหกร้อยเจ็ดสิบห้าตัว 38 มีวัวสามหมื่นหกพันตัว วัวอันเป็นส่วนของพระเยโฮวาห์เจ็ดสิบสองตัว

39 มีลาสามหมื่นห้าร้อยตัว ซึ่งเป็นส่วนของพระเยโฮวาห์หกลีบเอ็ดตัว

40 ส่วนคนนั้น มีหนึ่งหมื่นหกพัน ซึ่งเป็นส่วนของพระเยโฮวาห์สามสิบสองคน

41 โมเสสได้มอบส่วนที่ชักมา ซึ่งเป็นของถวายแด่พระเยโฮวาห์นั้นแก่เอเลอาซาร์ปุโรหิต ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้กับโมเสส

42 จากครึ่งส่วนของคนอิสราเอลซึ่งโมเสสได้แบ่งมาจากส่วนที่ทหารไปทำสงครามได้มานั้น

43 (ครึ่งส่วนของชุมนุมชนคือแกะสามแสนสามหมื่นเจ็ดพันห้าร้อยตัว

44 วัวสามหมื่นหกพันตัว

45 ลาสามหมื่นห้าร้อยตัว

46 และคนหนึ่งหมื่นหกพันคน)

47 จากครึ่งส่วนของคนอิสราเอลนั้นโมเสสได้เอาส่วนห้าสิบ

(27) ยชว 22:8; 1 ซมอ 30:24 (28) กตว 18:21-30; 31:30, 47

(29) พบญ 18:1-5 (30) กตว 3:7-8, 25, 31, 36; 18:3-4; 31:42-47

(41) กตว 5:9-10; 18:8, 19 (47) กตว 31:30

ซักหนึ่ง ทั้งคนและสัตว์ มอบให้
แก่คนเลวี่ผู้ดูแลพลับพลาของ
พระเยโฮวาห์ ดังที่พระเยโฮวาห์
ทรงบัญชาโมเสสไว้

48 แล้วนายทหารผู้บังคับกอง
พันทั้งปวง คือนายพันนายร้อย
ได้เข้ามาใกล้โมเสส

49 และกล่าวแก่โมเสสว่า "คน
ใช้ของท่านได้ตรวจนับทหารผู้
อยู่ใต้บังคับบัญชาของข้าพเจ้า
ทั้งหลายแล้วไม่มีคนหายไปสัก
คนเดียว

50 และข้าพเจ้าทั้งหลายได้นำ
ส่วนที่ถวายแด่พระเยโฮวาห์ ซึ่ง
ต่างคนต่างได้มา คือ สิ่งที่ทำ
ด้วยทองคำ มีกำไลขาและสร้อย
คอ แหวนตรา ตุ้มหู และกำไล
เพื่อทำการลบมลทินบาปของ
พวกเราทั้งหลายต่อพระพักตร์
พระเยโฮวาห์"

51 โมเสสและเอเลอาซาร์ปุโร-
หิตก็รับบรรดาสິงของที่ทำด้วย
ทองคำจากเขา

52 และทองคำทั้งสิ้นจากเครื่อง
ถวายซึ่งเขาได้ถวายแด่พระเย-
โฮวาห์ จากนายพันและนายร้อย
มีน้ำหนักหนึ่งหมื่นหกพันเจ็ด
ร้อยห้าสิบเชเชล

53 (ทหารเหล่านั้นต่างคนต่าง
ได้เก็บข้าวของของข้าศึกมา)

54 โมเสสและเอเลอาซาร์ปุโร-
หิตได้รับทองคำจากนายพันนาย

ร้อย นำมาในพลับพลาแห่งชุม
นุมน เป็นที่ระลึกแก่คนอิสราเอล
ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

ตระกูลรูเบน ตระกูลกาตและ
ครึ่งหนึ่งของตระกูลมนัสเสห์
จะได้รับแผ่นดินด้าน

ตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน

32 คนรูเบนและคนกาตมี
ฝูงวัวเป็นอันมาก เขา
ได้เห็นแผ่นดินยาเซอร์และ
แผ่นดินกิเลอาด ดุเถิด ที่นั่น
เป็นที่เหมาะแก่ฝูงสัตว์

2 ดังนั้นคนกาตและคนรูเบนจึง
มาหาโมเสสและเอเลอาซาร์
ปุโรหิตและประมุขของชุมนุม
ชนกล่าวว่า

3 "อาทาโรท ดีโบน ยาเซอร์
นิมราห์ เฮชโบน เอเลอาเลห์
เสบาม เนโบ และเบโอน

4 เป็นแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์
ทรงทำลายต่อหน้าคนอิสราเอล
เป็นแผ่นดินเหมาะแก่ฝูงสัตว์
และข้าพเจ้าทั้งหลายคนใช้ของ
ท่านมีฝูงวัว"

5 และเขาทั้งหลายกล่าวว่า "ถ้า
ข้าพเจ้าทั้งหลายได้รับความ
กรุณาในสายตาทูของท่าน ขอ
มอบแผ่นดินนี้เป็นกรรมสิทธิ์
แก่คนใช้ของท่าน ขออย่า
พาข้าพเจ้าทั้งหลายข้ามแม่น้ำ
จอร์แดนไปเลย"

6 แต่โมเสสพูดกับคนกาตและ

(50) อพย 30:12-16 (53) กตว 31:32; พบญ 20:14

(54) อพย 30:16 (1) กตว 21:32; พบญ 3:13

(3) กตว 32:36, 38; ยชว 13:17, 26 (4) กตว 21:24, 34-35

คนรูเบนว่า "ควรให้พี่น้องของท่านไปทำสงคราม ฝ่ายพวกท่านจะยับยั้งอยู่ที่นี้ อย่างนั้นหรือ

7 ทำไมท่านทั้งหลายทำให้จิตใจของคนอิสราเอลที่ถอยที่จะยกข้ามไปยังแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงประทานแก่เขา 8 บิดาของท่านทั้งหลายได้กระทำเช่นนั้น เมื่อเราใช้เขาไปจากคาเดชบารเนียให้สอดแนมดูแผ่นดินนั้น

9 เมื่อเขาขึ้นไปยังหุบเขาเอชโคล และได้เห็นแผ่นดินนั้นแล้ว เขาก็กระทำให้จิตใจคนอิสราเอลที่ถอยที่จะยกเข้าไปในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงประทานแก่เขา

10 ในวันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงกริ้วเขานัก พระองค์ทรงตั้งสัตย์ปฏิญาณไว้ว่า

11 "แน่ที่เดียวที่ทุกคนซึ่งยกออกจากอียิปต์อายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป จะมีได้เห็นแผ่นดินซึ่งเราได้ตั้งสัตย์ปฏิญาณที่จะมอบให้อับราฮัม อีสอัค และยาโคบ เพราะเขาทั้งหลายมิได้ตามเราด้วยใจจริง

12 เว้นแต่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์คนเคนัสและโยชูวาบุตรชายนูน เพราะว่าเขาทั้งสองตามพระเยโฮวาห์ด้วยใจจริง'

13 และความกริ้วโกรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล พระองค์จึงทรงให้เขาเร่ร่อนอยู่ในถิ่นทุรกันดารสี่สิบปี จนชั่วอายุที่กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ถูกผลาญไปหมดสิ้น

14 และดูเถิด ท่านได้เติบโตขึ้นมาแทนบิดาของท่าน เป็นเชื้อสายคนบาปที่จะทวิพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ต่ออิสราเอลให้มากยิ่งขึ้น

15 เพราะว่าถ้าท่านทั้งหลายหนีจากการตามพระองค์ พระองค์จะทรงทอดทิ้งเขาทั้งหลายในถิ่นทุรกันดารอีก และท่านทั้งหลายจะทำลายชนชาติทั้งหมดนี้เสีย"

16 แล้วเขาทั้งหลายเข้ามาใกล้ท่านกล่าวว่า "ข้าพเจ้าทั้งหลายจะสร้างคอกสำหรับฝูงแพะแกะที่นี่ และสร้างเมืองสำหรับลูกเด็กเล็ก ๆ ทั้งหลาย

17 แต่เราทั้งหลายจะถืออาวุธพร้อมที่จะไปข้างหน้าคนอิสราเอล จนกว่าเราทั้งหลายจะนำเขาไปถึงที่ของเขา เด็กเล็กของเราจะได้อยู่ในเมืองที่มีกำแพงล้อมรอบ เพราะกลัวชาวแผ่นดินนี้

18 เราทั้งหลายจะไม่ยอมกลับบ้านจนกว่าคนอิสราเอลจะได้รับมรดกของเขาทุกคน

(7) กตว 13:27-14:4 (8) กตว 13:3, 26; พบญ 1:19-25 (9) กตว 13:24, 31

(10) กตว 14:11, 21 (11) กตว 14:24, 28-30 (12) กตว 14:6-9, 24; พบญ 1:36

(13) กตว 14:33 (14) กตว 11:1 (15) พบญ 30:17 (17) ยชว 4:12 (18) ยชว 22:1-4

19 เพราะเราจะมิได้รับมรดก
กับเขาซึ่งอยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดน
ข้างโน้นและนอกออกไป เพราะ
ว่ามรดกที่ตกทอดมาถึงเราอยู่
ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างตะวันตก
ออกนี้”

20 โมเสสจึงกล่าวแก่เขาทั้ง
หลายว่า “ถ้าท่านทั้งหลายจะ
กระทำเช่นนั้น คือหยีบอาวุธขึ้น
เข้าสู่สงครามต่อพระพักตร์พระ
เยโฮวาห์

21 และคนของท่านที่ถืออาวุธ
ทุกคนจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไป
ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ จน
กว่าพระองค์จะทรงขับไล่ศัตรู
ให้พ้นพระองค์

22 และแผ่นดินนั้นจะพ่ายแพ้
ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์แล้ว
ภายหลังท่านจึงจะกลับและพ้น
จากพันธะที่มีต่อพระเยโฮวาห์
และอิสราเอล และแผ่นดินนี้จะ
ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของท่านต่อ
พระพักตร์พระเยโฮวาห์

23 แต่ถ้าท่านทั้งหลายมิได้
กระทำเช่นนั้น ดูเถิด ท่านทั้ง
หลายได้กระทำบาปต่อพระเย-
โฮวาห์ จงรู้แน่เถิดว่า บาปของ
ท่านก็จะตามทัน

24 จงสร้างเมืองสำหรับเด็ก
เล็กๆทั้งหลายของท่าน และ
สร้างคอกสำหรับแพะแกะของ
ท่าน และกระทำตามคำที่ออก

จากปากของท่าน”

25 และคนกาดก็บคนรูเบน
กล่าวแก่โมเสสว่า “คนใช้ของ
ท่านจะกระทำดังที่เจ้านายของ
ข้าพเจ้าบัญชา

26 เด็กเล็กๆทั้งหลาย ภรรยา
ทั้งหลาย ฝูงสัตว์และสัตว์ใช้งาน
ทั้งหมดของเรา จะอยู่ที่นี้ใน
เมืองกิเลอาด

27 แต่คนใช้ของท่านทุกคนผู้มี
อาวุธทำสงครามจะข้ามไปเพื่อสู้
รบต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
ดังที่เจ้านายของข้าพเจ้าสั่ง”

28 เกี่ยวกับเรื่องเขาทั้งหลายนี้
โมเสสจึงออกคำสั่งแก่เอลา-
ซาร์ปุโรหิตและแกโยชูวาบุตร
ชายนูน และแก่หัวหน้าตระกูล
ของคนอิสราเอล

29 และโมเสสกล่าวแก่เขาว่า
“ถ้าคนกาดและคนรูเบน ทุกคน
ผู้มีอาวุธที่จะทำสงครามต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์ จะข้ามแม่น้ำ
จอร์แดนไปพร้อมกับท่านทั้ง
หลาย และแผ่นดินนั้นจะพ่าย
แพ้ต่อหน้าท่านแล้ว ท่านจง
มอบแผ่นดินกิเลอาดให้เป็น
กรรมสิทธิ์แก่เขา

30 แต่ถ้าเขาไม่ถืออาวุธข้ามไป
กับท่าน เขาจะต้องได้ส่วนแผ่น
ดินคานาอันร่วมกับท่านเป็น
กรรมสิทธิ์”

31 คนกาดก็บคนรูเบนตอบว่า

(19) ยชว 12:1 (20) พบญ 3:18; ยชว 1:14

(22) พบญ 3:12, 15-16, 18, 20; ยชว 1:15 (23) ปฐก 4:7; 44:16; ยชว 7:1-26

(24) กิดว 32:16, 34 (26) ยชว 1:14 (27) ยชว 4:12 (28) ยชว 1:13

“พระเยโฮวาห์ตรัสกับคนใช้ของท่านอย่างไร เราทั้งหลายจะกระทำอย่างนั้น

32 เราจะถืออาวุธข้ามไปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์สู่แผ่นดินคานาอัน และที่ดินมรดกของเราจะคงอยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้”

33 โมเสสได้มอบดินแดนเหล่านี้แก่คนกาต และแก่คนรูเบน และแก่ครึ่งหนึ่งของตระกูลมนัสเสห์บุตรชายโยเซฟ คืออาณาจักรของสิโหนกษัตริย์แห่งคนอาโมไรต์ และอาณาจักรของโอ๊กกษัตริย์แห่งบาซาน ทั้งแผ่นดินและหัวเมืองตลอดพรมแดนคือหัวเมืองใหญ่ในแผ่นดินนี้ตลอดประเทศ

34 และคนกาตก็สร้างเมืองดี-โบน อาทาโรท อาโรเออร์

35 อัทโรท โซฟาน ยาเซอร์ โยกเบซาห์

36 เบธนิมราห์ และเบธฮาราน ให้เป็นเมืองมีกำแพงล้อมรอบ และสร้างคอกให้แก่

37 และคนรูเบนก็สร้างเมืองเฮซโบน เอเลอาเลห์ ศิริยาธาอิม

38 เนโบ และบาอัลเมโอน (ชื่อเหล่านี้ต้องเปลี่ยนใหม่) และลิบมาห์ และตั้งชื่อใหม่ให้แก่เมืองที่เขาสร้างขึ้น

39 และคนมรดกบุตรชายมนัส-

เสห์เข้าไปยึดเมืองกิเลอาด และขับไล่พวกอาโมไรต์ ซึ่งอยู่ในเมืองนั้น

40 และโมเสสยกกิเลอาดให้แก่มาคีร์บุตรชายมนัสเสห์และเขาก็เข้าตั้งอยู่ในเมืองนั้น

41 และยาอีร์บุตรชายมนัสเสห์ยกไปยึดเมืองเล็ก ๆ ของเขาเหล่านั้น และเรียกชื่อว่าฮา-โวทยาอีร์

42 และโนบาห์ไปยึดเคนาทและชนบทของเมืองนี้ และเรียกว่าเมืองโนบาห์ตามชื่อของเขา

บทพรรณนาการเดินทางจากอียิปต์

33 ต่อไปนี้เป็นเรื่องระยะทางเดินของคนอิสราเอล เมื่อเขาออกเดินจากแผ่นดินอียิปต์เป็นหมวดหมู่ภายใต้การนำของโมเสสและอาโรน

2 โมเสสได้จดสถานที่ที่เขาออกเดินที่ระยะระยะ ๆ ตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ ต่อไปนี้เป็นระยะตามสถานที่ที่เขาออกเดิน 3 เขาทั้งหลายพากันเดินจากรามเสสในเดือนต้น ในวันที่สิบห้าของเดือนต้นนั้น ถัดวันปีสกาไปวันหนึ่งคนอิสราเอลก็ออกเดินด้วยขุมมือแห่งชัยชนะท่ามกลางสายตาของชาวอียิปต์ทั้งสิ้น

4 ขณะนั้นชาวอียิปต์กำลังฝังศพลูกหัวปีทั้งหลายของตน เป็นผู้

(33) กตว 21:24, 33, 35; พบญ 3:8-17; 29:8; ยชว 12:1-6 (34) กตว 33:45

(35) กตว 32:1 (36) กตว 32:3 (37) กตว 21:27 (38) อพย 32:13 (39) ปฐก 50:23

(40) พบญ 3:12 (41) พบญ 3:14 (1) สดต 77:20 (3) อพย 12:2 (4) อพย 12:12

ที่พระเยโฮวาห์ทรงประหารชีวิต
ท่ามกลางพวกเขา พระเยโฮวาห์
ทรงลงโทษพระทังหลายของเขา
ด้วย

5 ดังนั้น คนอิสราเอลจึงยกเดิน
จากราเมเสส และตั้งค่ายที่
สุคคท

6 และเขาทั้งหลายยกเดินจาก
สุคคทและตั้งค่ายที่เอธามซึ่งอยู่
ชายฝั่งนุรกันดาร

7 และเขาทั้งหลายยกเดินจาก
เอธาม หันกลับไปยังปีหะหิโรท
ซึ่งอยู่ตรงหน้าบาอัลเซโฟนและ
เขาตั้งค่ายที่หน้าเมืองมิกดล

8 และเขาทั้งหลายยกเดินจาก
หน้าปีหะหิโรท ข้ามกลางทะเล
เข้าไปในถิ่นนุรกันดาร และเขา
ทั้งหลายเดินในถิ่นนุรกันดาร
เอธามระยะทางสามวัน และมา
ตั้งค่ายที่มาราห์

9 และเขายกเดินจากมาราห์มา
ถึงเอลิม ที่เอลิมมีน้ำพลิบสอง
แห่งและต้นอินทผลัมเจ็ดสิบต้น
และเขาตั้งค่ายที่นั่น

10 เขายกเดินจากเอลิมมาตั้ง
ค่ายที่ทะเลแดง

11 และเขายกเดินจากทะเลแดง
มาตั้งค่ายอยู่ในถิ่นนุรกันดาร
สิน

12 และเขายกเดินจากถิ่นนุร-
กันดารสินมาตั้งค่ายที่โดฟคาห์

13 และเขายกเดินจากโดฟคาห์

และตั้งค่ายที่อาลูซ

14 และเขายกเดินจากอาลูซและ
ตั้งค่ายที่เรฟีติม ที่นั่นไม่มีน้ำ
ให้ประชาชนดื่ม

15 และเขายกเดินจากเรฟีติม
และตั้งค่ายในถิ่นนุรกันดารซี-
นาย

16 และเขายกเดินจากถิ่นนุร-
กันดารซีนายมาตั้งค่ายที่ซิบ-
โรทหัทธาอาวาห์

17 และเขาออกเดินจากซิบโรท-
หัทธาอาวาห์มาตั้งค่ายที่ฮาเซ-
โรท

18 และเขายกเดินจากฮาเซโรท
และตั้งค่ายที่ริทมาห์

19 และเขายกเดินจากริทมาห์
และตั้งค่ายที่ริมโมนเปเรศ

20 และเขายกเดินจากริมโมน-
เปเรศ และตั้งค่ายที่ลิบนาห์

21 และเขายกเดินจากลิบนาห์
และตั้งค่ายที่ริสสาห์

22 และเขายกเดินจากริสสาห์
และตั้งค่ายที่เคเฮลาธาห์

23 และเขายกเดินจากเคเฮลา-
ธาห์และตั้งค่ายที่ภูเขาชะเฟอร์

24 และเขายกเดินจากภูเขาชะ-
เฟอร์ และตั้งค่ายที่ฮาราดาห์

25 และเขายกเดินจากฮาราดาห์
และตั้งค่ายที่มักเฮโลท

26 และเขายกเดินจากมักเฮโลท
และตั้งค่ายที่ทาห์ท

27 และเขายกเดินจากทาห์ท

(5) อพย 12:37 (6) อพย 13:20 (7) อพย 14:1 (8) อพย 14:22

(9) อพย 15:27 (11) อพย 16:1 (14) อพย 17:1; 19:2

(15) อพย 16:1; 19:1-2 (16) กตว 11:34 (17) กตว 11:35 (18) กตว 12:16

และตั้งค่ายที่เทราห์
 28 และเขายกเดินจากเทราห์
 และตั้งค่ายที่มัทคาห์
 29 และเขายกเดินจากมัทคาห์
 และตั้งค่ายที่ฮัซโมเนห์
 30 และเขายกเดินจากฮัซโม-
 เนห์ และตั้งค่ายที่โมเสโรท
 31 และเขายกเดินจากโมเสโรท
 และตั้งค่ายที่เบเนยาอะคิน
 32 และเขายกเดินจากเบเนยา-
 อะคินและตั้งค่ายที่โฮร์ฮักกิด-
 กาด
 33 และเขายกเดินจากโฮร์ฮัก-
 กิดกาด และตั้งค่ายที่โยทบา-
 ธาห์
 34 และเขายกเดินจากโยทบา-
 ธาห์ และตั้งค่ายที่อับโรนาห์
 35 และเขายกเดินจากอับโร-
 นาห์ และตั้งค่ายที่เฮซีโอนเก-
 เบอร์
 36 และเขายกเดินจากเฮซีโอน-
 เกเบอร์ และตั้งค่ายในถิ่นทุร-
 กัณดารคิน คือคาเดช
 37 และเขายกเดินจากคาเดช
 และตั้งค่ายที่ภูเขาสอร์ ริมแผ่น
 ดินเอโดม
 38 และอาโรนปุโรหิตได้ขึ้นบน
 ภูเขาโฮร์ตามพระบัญชาของพระ
 เยโฮวาห์และสิ้นชีวิตที่นั่น ใน
 วันที่หนึ่งเดือนที่ห้าปีที่สี่สิบนับ
 ตั้งแต่วันที่คนอิสราเอลยกออก
 จากประเทศอียิปต์

39 เมื่ออาโรนสิ้นชีวิตที่ภูเขา
 โฮร์นั้น มีอายุหนึ่งร้อยยี่สิบสาม
 ปี
 40 และกษัตริย์เมืองอาราด ชาว
 คานาอัน ผู้ที่อยู่ทางภาคใต้ใน
 แผ่นดินคานาอัน ได้ยินข่าวว่า
 คนอิสราเอลยกมา
 41 และเขายกเดินจากภูเขาโฮร์
 และตั้งค่ายที่ศัลโมนาห์
 42 และเขายกเดินจากศัลโม-
 นาห์ และตั้งค่ายที่ปูโนน
 43 และเขายกเดินจากปูโนน
 และตั้งค่ายที่โอโบท
 44 และเขายกเดินจากโอโบท
 มาตั้งค่ายที่อียะอาบาริม ในดิน
 แดนโมอับ
 45 และเขายกเดินจากไอยิม
 และตั้งค่ายที่ตีโบนกาด
 46 และเขายกเดินจากตีโบน-
 กาด และตั้งค่ายที่อัลโมนติบ-
 ลาธาอิม
 47 และเขายกเดินจากอัลโมน-
 ติบลาธาอิม และตั้งค่ายในภูเขา
 อาบาริมหน้าเนโบ
 48 และเขายกเดินจากภูเขาอา-
 บาริม และตั้งค่าย ณ ที่ราบ
 โมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้
 เมืองเยรีโค
 49 เขาตั้งค่ายอยู่ริมแม่น้ำจอร์-
 แदनตั้งแต่เบธเยซีโมท ไกลไป
 จนถึงอาเบลชัททิม ณ ที่ราบโม-
 อับ

(30) พบญ 10:6 (32) ปฐก 36:27; พบญ 10:6-7; 1 พศต 1:42 (35) พบญ 2:8
 (36) กตว 20:1 (37) กตว 20:22 (38) กตว 20:25 (40) กตว 21:1 (43) กตว 21:10
 (44) กตว 21:11 (45) กตว 32:34 (46) ยรม 48:22 (48) กตว 22:1 (49) กตว 25:1

50 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับ
โมเสส ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำ
จอร์แดนใกล้เมืองเยรีโคว่า

51 "จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า
เมื่อเจ้าข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้า
ไปในแผ่นดินคานาอัน

52 เจ้าจงขับไล่ชาวเมืองนั้นออก
เสียทั้งหมดให้พ้นหน้าเจ้า และ
ทำลายศิลารูปแกะสลักของเขา
เสียให้สิ้น และทำลายรูปเคารพ
ที่หล่อของเขาเสียให้สิ้น และ
ทำลายบรรดาปูชนียสถานสูง
ของเขาเสีย

53 และเจ้าจงขับชาวแผ่นดินนั้น
ออก และเข้าไปตั้งอยู่ในนั้น
เพราะเราได้ให้แผ่นดินนั้นให้
เจ้าถือกรรมสิทธิ์

54 เจ้าทั้งหลายจงจับสลากมรดก
ที่ดินนั้นตามครอบครัวของ
เจ้า ครอบครัวที่ใหญ่เจ้าจงให้
มรดกส่วนใหญ่ ครอบครัวที่
ย่อมเจ้าจงให้มรดกส่วนน้อย
ดินผืนใดที่สลากตกแก่คนใด ก็
เป็นของคนนั้น เจ้าจงรับมรดก
ตามตระกูลของบรรพบุรุษของ
เจ้า

55 แต่ถ้าเจ้าทั้งหลายมิได้ขับไล่
ชาวเมืองนั้นออกเสียให้พ้นหน้า
เจ้า ต่อมาผู้ที่เจ้าให้เหลือนั้น
ก็จะเป็นอย่างเสียในนัยน์ตา
ของเจ้า และเป็นอย่างหนามอยู่ที่
ซี่ข้างของเจ้า และเขาทั้งหลาย

จะรบกวนเจ้าในแผ่นดินที่เจ้า
เข้าอาศัยอยู่นั้น

56 และต่อมาเราจะกระทำแก่
เจ้าทั้งหลายดังที่เราคิดจะกระทำ
แก่เขาทั้งหลายนั้น"

การเตรียมที่จะแบ่ง

แผ่นดินคานาอัน

34 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ
โมเสสว่า

2 "จงบัญชาคนอิสราเอลว่า เมื่อ
เจ้าเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน
(อันเป็นแผ่นดินที่เราให้แก่เจ้า
เป็นมรดก คือแผ่นดินคานาอัน
ตามเขตพรมแดนทั้งหมด) นั้น

3 เขตด้านใต้ของเจ้านั้นจาก
ถิ่นทุรกันดารคินตามด้านเอโดม
และอาณาเขตด้านใต้ของเจ้านั้น
นับจากปลายทะเลเกลือทางด้าน
ตะวันออก

4 และอาณาเขตของเจ้าจะเลี้ยว
ไปทางใต้เนินสูงอาครับบิม ข้าม
ไปยังคิน ไปสู่ดงที่ด้านใต้คา-
เดชบารเนีย เรื่อยไปถึงฮาซา-
รัตตาร์ผ่านเรื่อยไปถึงอัสโมน
5 และอาณาเขตจะเลี้ยวจากอัส-
โมนถึงแม่น้ำอียิปต์ไปสู่ดง
ที่ทะเล

6 อาณาเขตตะวันตกเจ้าจะได้
ทะเลใหญ่และฝั่งทะเลนั้น นี้จะ
เป็นเขตด้านตะวันตกของเจ้า

7 ต่อไปนี้ เป็นอาณาเขตด้าน
เหนือของเจ้า คือจากทะเลใหญ่

(51) พบท 7:1 (52) อพย 23:24 (53) พบท 11:31 (54) กตว 26:53-56

(55) ยชว 23:13 (2) ปฐก 17:8; พบท 1:7-8 (3) ปฐก 14:3

(4) กตว 13:26; 32:8 (5) ปฐก 15:18; ยชว 15:4 (6) อพย 23:31 (7) กตว 33:37

เจ้าจงทำเครื่องหมายเรื่อยไปถึง
ภูเขายิสราเอล

8 จากภูเขายิสราเอลเจ้าจงทำเครื่องหมาย
เรื่อยไปจนถึงทางเข้าเมือง
ฮามัท และปลายสุดของอาณา
เขตด้านนี้คือเศดัด

9 แล้วอาณาเขตจะยื่นไปถึงคิ-
โฟรน ไปสิ้นสุดที่ฮาซาเรนนี นี้
เป็นอาณาเขตด้านเหนือของเจ้า

10 เจ้าจงทำเครื่องหมายอาณา
เขตด้านตะวันออกของเจ้าจาก
ฮาซาเรนนีถึงเซฟาม

11 และอาณาเขตจะลงมาจาก
เซฟามถึงริบลัทข้างตะวันออก
ของเมืองอายิน และอาณาเขต
จะลงมาถึงไหล้ทะเลคินเนเรท
ทางด้านตะวันออก

12 และอาณาเขตจะลงมาถึง
แม่น้ำจอร์แดนสุดลงที่ทะเล
เกลือ นี้เป็นแผ่นดินของเจ้า
ตามอาณาเขตโดยรอบ

13 โมเสสบัญญัติคนอิสราเอล
กล่าวว่า "นี่เป็นแผ่นดินที่เจ้าทั้ง
หลายจะได้จับสลากรับเป็นมรดก
ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชา
ว่า ให้ยกให้แก่ทั้งเก้าตระกูลกับ
อีกครั้งตระกูล

14 เพราะว่าตระกูลคนรูเบน
ตามเรือนบรรพบุรุษ และตระกูล-
คนกาตตามเรือนบรรพบุรุษ
ได้รับมรดกของเขาแล้ว คนครั้ง
ตระกูลมนัสเสห์ก็ได้รับมรดก

ของเขาแล้วด้วย

15 ทั้งสองตระกูลและครั้งตระกูล
นั้นได้รับมรดกของเขาที่ฟาก
แม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ใกล้เมือง
เยรีโคด้านตะวันออก ทางดวง
อาทิตย์ขึ้น"

ประมุขแต่ละคนของอิสราเอล

16 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
ว่า

17 "ต่อไปนี้เป็นชื่อบุคคลที่จะ
แบ่งดินแดนแก่เจ้าทั้งหลาย คือ
เอเลอาซาร์ปุโรหิต และโยชูวา
บุตรชายนูน

18 ท่านจงนำประมุขของคนทุก
ตระกูลไป แบ่งดินแดนเพื่อเป็น
มรดก

19 ต่อไปนี้เป็นชื่อของประมุข
เหล่านั้น คาเลบบุตรชายเยฟุน-
เนห์ จากตระกูลยูดาห์

20 เชมูเอลบุตรชายอัมมีฮูดจาก
ตระกูลคนสิเมโอน

21 เอลีตาดบุตรชายคิสโลน จาก
ตระกูลเบนยามิน

22 จากตระกูลคนดานมีประ-
มุขคนหนึ่ง ชื่อบุคคีบุตรชาย
โยกาลี

23 จากลูกหลานของโยเซฟ จาก
ตระกูลคนมนัสเสห์ มีประมุขชื่อ
ฮันนี่เอลบุตรชายเอโฟด

24 และจากตระกูลคนเอฟราอิม
มีประมุขคนหนึ่ง ชื่อเคมูเอล
บุตรชายชิฟทาน

(8) กตว 13:21 (9) อสค 47:17 (11) พบญ 3:17; ยชว 11:2; 12:3; 13:27; 19:35
(12) กตว 34:3 (13) ปฐก 15:18; กตว 26:52-56; 34:1; พบญ 11:24; ยชว 14:1-5
(14) กตว 32:33; ยชว 14:2 (17) ยชว 14:1-2; 19:51 (18) กตว 1:4, 16

25 จากตระกูลคนเศบูลุน มี
ประมุขคนหนึ่งชื่อเอลีซาฟาน
บุตรชายปารนาค

26 จากตระกูลคนอิสสาคาร มี
ประมุขคนหนึ่งชื่อปัลทีเอลบุตร
ชายอัสซาน

27 และจากตระกูลคนอาเซอร์
มีประมุขคนหนึ่ง ชื่ออาหิสูด
บุตรชายเซโลมี

28 จากตระกูลคนนัฟทาลี มี
ประมุขคนหนึ่งชื่อเปตาเฮลบุตร
ชายอัมมีฮูด”

29 บุคคลเหล่านี้เป็นคนที่พระ
เยโฮวาห์ทรงบัญชาให้แบ่งมรดก
ให้คนอิสราเอลในแผ่นดิน
คานาอัน

เมืองลี้ภัย

35 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ
โมเสส ณ ที่ราบโมอับ
ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเย-
รีโคว่า

2 “จงบัญชาคนอิสราเอลให้เขา
ยกเมืองให้คนเลวีได้อาศัยอยู่
จากมรดกที่เขาได้รับนั้นบ้าง
และยกทุ่งหญ้ารอบๆเมืองนั้น
ให้คนเลวีด้วย

3 ให้เมืองนั้นเป็นของเขาเพื่อ
จะได้อาศัยอยู่ ให้ทุ่งหญ้าเพื่อ
ฝูงสัตว์และทรัพย์สินของและ
สัตว์ทั้งสิ้นของเขา

4 ทุ่งหญ้าของเมืองที่เจ้ายกให้
แก่คนเลวีนั้นให้มีเขตจากกำ-

แพงเมืองและห่างออกไปหนึ่ง
พันศอกโดยรอบ

5 และเจ้าจงวัดภายนอกเมือง
สองพันศอกเป็นด้านตะวันออก
สองพันศอกเป็นด้านใต้ สอง
พันศอกเป็นด้านตะวันตก สอง
พันศอกเป็นด้านเหนือ ให้ตัว
เมืองอยู่กลาง นี้เป็นทุ่งหญ้า
ประจำเมืองเหล่านั้น

6 เมืองซึ่งเจ้าจะยกให้แก่คนเลวี
คือ เมืองลี้ภัยหกเมือง ซึ่งเจ้าจะ
อนุญาตให้คนฆ่าคนหนีไปอยู่
และเจ้าจงเพิ่มให้เขาก็กี่สิบ
สองเมือง

7 เมืองทั้งหมดที่เจ้ายกให้คน
เลวีเป็นลี้ภัยแปดหัวเมือง มีทุ่ง
หญ้าตามเมืองด้วย

8 และหัวเมืองที่เจ้าจะให้เขาจาก
กรรมสิทธิ์ของคนอิสราเอลนั้น
จากตระกูลใหญ่เจ้าก็เอาเมือง
มากหน่อย จากตระกูลย่อมเจ้า
ก็เอาเมืองน้อยหน่อย ทุกตระกูล
ตามส่วนของมรดกซึ่งเขาได้
รับ ให้ยกให้แก่คนเลวี”

9 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

10 “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า
เมื่อเจ้าทั้งหลายข้ามแม่น้ำจอร์-
แดน เข้าในแผ่นดินคานาอัน

11 เจ้าจงเลือกเมืองให้เป็น
เมืองลี้ภัยสำหรับเจ้า เพื่อคนที่
ได้ฆ่าคนด้วยมิได้เจตนาจะหลบ
หนีไปอยู่ที่นั่นก็ได้

(1) กตว 33:50 (2) ลนต 25:22-34 (6) พบญ 4:41; ยชว 20:2, 7-8

(7) ยชว 21:41 (8) ลนต 25:32-34; กตว 26:54

(10) พบญ 19:2; ยชว 20:1-9 (11) อพย 21:13

12 ให้เมืองเหล่านั้นเป็นเมือง
ลี้ภัยจากผู้ที่อาฆาต เพื่อมิให้คน
ฆ่าคนจะต้องตายก่อนที่เขาจะ
ยื่นต่อหน้าชุมนุมชนเพื่อรับการ
พิพากษา

13 และเมืองที่เจ้ายกไว้นั้นให้
เป็นเมืองลี้ภัยหกเมือง

14 เจ้าจงให้ทางฟากแม่น้ำ
จอร์แดนข้างนี้สามเมือง และอีก
สามเมืองในแผ่นดินคานาอัน
ให้เป็นเมืองลี้ภัย

15 ทั้งหกเมืองนี้ให้เป็นเมือง
ลี้ภัยของคนอิสราเอลและสำ-
หรับคนต่างด้าว และสำหรับคน
ที่อาศัยอยู่ท่ามกลางเขา เพื่อคน
หนึ่งคนใดที่ได้ฆ่าเขาโดยมิได้
เจตนาจะได้หลบหนีไปที่นั่น

16 ถ้าผู้ใดตีเขาด้วยเครื่องมือ
เหล็กจนคนนั้นถึงตาย ผู้นั้น
เป็นฆาตกร ให้ประหารชีวิต
ฆาตกรนั้นเสียเป็นแน่

17 ผู้ใดทุบเขาให้ล้มลงด้วย
ก้อนหินในมือขนาดฆ่าคนได้
และเขาถึงตาย ผู้นั้นเป็น
ฆาตกร ให้ประหารชีวิตฆาตกร
นั้นเสียเป็นแน่

18 หรือผู้ใดใช้อาวุธไม้ที่อยู่ใน
มือขนาดฆ่าคนได้ตีเขาล้มลง
และคนนั้นถึงตาย ผู้นั้นเป็น
ฆาตกร ให้ประหารชีวิตฆาตกร
นั้นเสียเป็นแน่

19 ให้ผู้อาฆาตโลหิตเองเป็นผู้

ประหารชีวิตฆาตกรนั้น ถ้าผู้
อาฆาตพบเขาเมื่อใดก็ให้ประ-
หารชีวิตเสีย

20 แต่ถ้าผู้ใดแทงเขาด้วยความ
เกลียดชัง หรือชும்คอยขว้างเขา
จนเขาตาย

21 หรือเพราะเป็นศัตรูกันชก
เขาล้มลง จนเขาตาย ให้ประ-
หารชีวิตผู้ที่ชกเขานั้นเสียเป็น
แน่ ด้วยว่าเขาเป็นฆาตกร เมื่อผู้
อาฆาตโลหิตพบเขาเมื่อใด ก็ให้
ประหารชีวิตฆาตกรนั้นเสีย

22 แต่ถ้าผู้ใดโดยมิได้เป็นศัตรู
กันแทงเขาทันที หรือเอาอะไร
ขว้างเขาโดยมิได้คอยชும்ดักอยู่

23 หรือใช้ก้อนหินขนาดฆ่าคน
ได้ขว้างถูกเขาเข้าโดยมิได้เห็น
และเขาถึงตาย และเขามิได้เป็น
ศัตรู และมีได้มุ่งทำร้ายเขา

24 ก็ให้ชุมนุมชนตัดสินความ
ระหว่างผู้ฆ่าและผู้อาฆาตโลหิต
ตามคำตัดสินนี้

25 ให้ชุมนุมชนช่วยผู้ฆ่าให้พ้น
จากมือผู้อาฆาตโลหิต ให้ชุมนุม
ชนพาตัวเขากลับไปถึงเมือง
ลี้ภัยซึ่งเขาได้หนีไปอยู่นั้น ให้
เขาอยู่ที่นั่นจนกว่ามหาปุโรหิต
ผู้ได้ถูกเจิมไว้ด้วยน้ำมันบริสุทธิ์
ถึงแก่ความตาย

26 แต่ถ้าผู้ฆ่าคนออกไปพ้นเขต
เมืองลี้ภัย ซึ่งเขาหนีเข้าไปอยู่ใน
เวลาใด

(12) พบญ 19:6; ยชว 20:3, 5-6 (13) กตว 35:6 (14) พบญ 4:41 (15) กตว 15:16

(16) อพย 21:12, 14; ลนต 24:17 (19) กตว 35:21, 24, 27 (20) ปฐก 4:8

(22) อพย 21:13 (24) กตว 35:12; ยชว 20:6 (25) อพย 29:7; ลนต 4:3; 21:10

27 และผู้ อาฆาตโลหิตพบเขา
นอกเขตเมืองลี้ภัย และผู้อาฆาต
โลหิตได้ฆ่าผู้ฆ่าคนนั้นเสีย ผู้
อาฆาตโลหิตจะไม่มี ความผิด
เนื่องด้วยโลหิตตกของเขา

28 เพราะว่าชายผู้นั้นต้องอยู่ใน
เขตเมืองลี้ภัยจนมหาปุโรหิตถึง
แก่ความตาย ภายหลังเมื่อมหา
ปุโรหิตถึงแก่ความตายแล้ว ผู้
ฆ่าคนนั้นจะกลับไปยังแผ่นดิน
ที่เขาถือกรรมสิทธิ์อยู่ก็ได้

29 สิ่งเหล่านี้ควรเป็นกฎเกณฑ์
แห่งคำตัดสินของเจ้าตลอดชั่ว
อายุของเจ้าในที่อาศัยทั้งปวง
ของเจ้า

30 ผู้ใดฆ่าเขาตาย ให้ประหาร
ชีวิตฆาตกรนั้นเสียตามปากของ
พยาน แต่อย่าประหารชีวิตผู้ใด
ด้วยมีพยานปากเดียว

31 ยิ่งกว่านั้นอีก เจ้าอย่ารับคำ
ไถ่ชีวิตของฆาตกรผู้มีความผิด
ถึงตายนั้น แต่เขาต้องตายแน่

32 และเจ้าอย่ารับคำไถ่คนที่
หลบหนีไปยังเมืองลี้ภัยเพื่อให้
กลับมาอยู่ในแผ่นดินของเขา
ก่อนที่มหาปุโรหิตสิ้นชีวิต

33 ดังนั้น เจ้าจึงไม่กระทำให้
แผ่นดินที่เจ้าทั้งหลายอาศัยอยู่
มีมลทิน เพราะว่าโลหิตทำให้
แผ่นดินเป็นมลทิน และไม่มีสิ่ง
ใดที่ จะชำระแผ่นดินให้หมด
มลทินที่เกิดขึ้นเพราะโลหิตตก

ในแผ่นดินนั้นได้ นอกจาก
โลหิตของผู้ที่ทำให้โลหิตตก

34 เจ้าอย่ากระทำให้เกิดมลทิน
ในแผ่นดินที่เจ้าอาศัยอยู่ ที่เรา
อยู่ท่ามกลาง เพราะว่าเราคือ
พระเยโฮวาห์อยู่ท่ามกลางคน
อิสราเอล”

กฎต่าง ๆ

เรื่องมรดก

36 หัวหน้าครอบครัวคน
กิเลอาด บุตรชายของ
มาคีร์ ผู้เป็นบุตรชายของมันสะ-
เสห์ ครอบครัวต่าง ๆ ของบุตร
ชายโยเซฟ เข้ามาใกล้และพูด
ต่อหน้าโมเสสและต่อหน้าประ-
มุข คือบรรดาหัวหน้าคนอิสรา-
เอล

2 เขาพูดว่า “พระเยโฮวาห์ได้
บัญชาเจ้านายของข้าพเจ้าให้จับ
สลากยกแผ่นดินให้เป็นมรดก
แก่คนอิสราเอล และเจ้านายของ
ข้าพเจ้าได้รับบัญชาจากพระเย-
โฮวาห์ให้ยกมรดกของเศโลเฟ-
หัดฟี น้องของเราแก่บุตรสาว
ของเขา

3 ถ้าเธอทั้งหลายแต่งงานกับ
บุตรชายทั้งหลายของคนอิสรา-
เอลตระกูลอื่นแล้ว ส่วนมรดก
ของบรรพบุรุษของเราจะเพิ่มให้
กับมรดกของคนตระกูลที่เธอไป
อยู่ด้วย เพราะฉะนั้นจึงเป็นการ
ที่นำมรดกไปจากส่วนที่เป็นของ

(29) กตว 27:11 (30) กตว 35:16; พบญ 17:6; 19:15; มธ 18:16; ยน 7:51; 8:17

(33) ปฐก 9:6; พบญ 21:7-8; สดต 106:38 (34) อพย 293:45-46; ลนต 18:24-25

(1) กตว 26:29; 27:1-11 (2) กตว 26:55; 27:1, 5-7; 33:54 (3) กตว 27:4

เรา
4 และเมื่อถึงปีเสียงแตรของคนอิสราเอล มรดกที่เป็นส่วนของเธอก็จะถูกยกไปเพิ่มเข้ากับส่วนของตระกูลที่เธอไปอยู่ด้วย จึงเป็นการที่นำส่วนมรดกของเธอไปจากส่วนมรดกของตระกูลบิดาของเรา”

5 และโมเสสบัญชาคนอิสราเอลตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ว่า “ตระกูลคนโยเซฟพูดถูกต้องแล้ว

6 นี่ คือสิ่งที่ พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาเกี่ยวกับบุตรสาวของเศโลเฟห์ต ซึ่งว่า ings ให้เธอแต่งงานกับใครที่เธอพอใจ แต่เธอต้องแต่งงานกับคนภายในครอบครัวตระกูลบิดาของเธอ

7 ดังนั้น แหละส่วนมรดกของคนอิสราเอลจะไม่ถูกโยกย้ายจากตระกูลหนึ่งไปให้อีกตระกูลหนึ่ง คนอิสราเอลทุกคนต้องอยู่ในที่มรดกแห่งตระกูลบรรพบุรุษของตน

8 และบุตรสาวทุกคนผู้รับกรรมสิทธิ์มรดกในตระกูลคนอิสราเอลตระกูลใด ให้เป็นภรรยาของ

คนใดคนหนึ่ง ในครอบครัวในตระกูลบิดาของตน เพื่อคนอิสราเอลทุกคนจะถือกรรมสิทธิ์มรดกของบิดาของเขา

9 ดังนั้น จะไม่มีมรดกที่ถูกโยกย้ายจากตระกูลหนึ่งไปยังอีกตระกูลหนึ่ง เพราะว่าคนอิสราเอลแต่ละตระกูลควรคงอยู่ในที่มรดกของตน”

10 พระเยโฮวาห์ ทรงบัญชาโมเสสอย่างไร บุตรสาวทั้งหลายของเศโลเฟห์ตก็กระทำอย่างนั้น

11 เพราะว่ามีมาลาห์ ทิรซาทโฮกลาห์ มิลคาห์ และโนอาห์ บุตรสาวของเศโลเฟห์ต ได้แต่งงานกับบุตรชายทั้งหลายของพี่น้องแห่งบิดาของตน

12 เธอได้แต่งงานกับครอบครัวคนมนัสเสห์บุตรชายของโยเซฟ และส่วนมรดกของเธอก็คงอยู่ในตระกูลแห่งครอบครัวบิดาของเธอ

13 ข้อความเหล่านี้เป็นบทบัญญัติและคำตัดสินซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาทางโมเสสแก่คนอิสราเอล ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโค

(4) ลนต 25:10 (5) กตว 27:7 (6) กตว 36:11-12

(7) 1 พกษ 21:3 (8) 1 พศต 23:22

(11) กตว 26:33; 27:1 (13) กตว 26:3; 33:50